לציונות—לסוציאליזם—לאחוות עמים

יום א', ח' בתמוז תשמ"ז, 5 ביולי 1987 / שנה מ"ד מס' 13385 / המחיר 85 אג' כולל מע"מ

יעל דיין: לנהל מו"מ עם אש"ף
ערפאת מדבר בשם הפלשתינים

פאריס. — ישראל תצטרך בסופו של דבר לנהל משא ומתן עם אש"ף, אם רצונה "לפתור אחת ולתמיד את הבעיה הפלשתינאית" — דעה זו הביעה יעל דיין בראיון המתפרסם בשבועון הצרפתי "נובל אובזרווטר".

יעל דיין אומרת, כי "למעשה כבר הסכמנו לשאת ולתת עם אש"ף, באמצעות פלשתינאים אחרים, מבלי לעשות מזה רעש גדול".

עוד אמרה יעל דיין, שאם יכיר יאסר ערפאת במדינת ישראל וינטוש את דרכי הטרור, "יהפוך לבן־שיחה בעל ערך, שכן הוא מדבר בשמם של כל הפלשתינאים". (ע"צ)

רבין חזר בחשאי בשבת מלונדון לישראל

מאת עוזי מחנימי, כתב "על המשמר" בבריטניה

לונדון. — שר הביטחון, יצחק רבין, טס אתמול מלונדון לישראל בחשאי בשבת, כדי להספיק להיפגש עם שרים ולעדכן אותם בעמדה האמריקנית בעניין ה"לביא" טרם התכנס ישיבת הממשלה הבוקר.

מרוצו של שר הביטחון נגד מחוגי השבת נקטע ביום שישי בלונדון. מטוס הג'מבו של "אל־על" שהוטס ע"י הקברניט קמחי, איחר את ההמראה בניו יורק עקב תקלה טכנית באחד משסתומי המנוע. המטוס נחת בלונדון ב־13.30 זמן מקומי, כלומר 15:30 לפי שעון ישראל.

לקברניט קמחי ולאנשי תחנת "אל־על" בלונדון היה ברור, כי לא יספיקו להגיע לארץ לפני כניסת השבת ובמיבצע מהיר ובאובדן (סוף בעמוד 4)

שמיר, פרס, רבין, נסים ושומרון יחפשו נוסחה להמשך ה"לביא"

מאת דליה שחורי, כתבתנו המדינית, ואבי בניהו, כתבנו הצבאי

ראש הממשלה, יצחק שמיר, יפגש הבוקר ב־08.00, לפני ישיבת הממשלה, עם שר הביטחון, יצחק רבין, מ"מ ראש הממשלה, שמעון פרס, שר האוצר, משה ניסים, והרמטכ"ל, רב אלוף דן שומרון. בפגישה ידווח רבין על התשובות שקיבל בארה"ב למקרה שישראל תחליט לבטל את פרויקט ה"לביא".

יתכן, כי בפגישה ייעשה ניסיון לגבש עמדה משותפת. בעקבות דברי רבין, כבר ביום ו' נועדו שמיר ופרס כדי לנסות למצוא נוסחה מוסכמת. שמעון פרס תומך בבדיקת כל אופציה ליישם כך. ראש הממשלה, יצחק שמיר, סבור, כי יש לתבוע מן התעשייה האווירית להתייעל ולהקטין את עלות ה"לביא".

אם הדיון היום בממשלה יסתיים, מתכוון שמיר לסכם את הדיון בקריאה לתעשייה האווירית לנקוט בצעדי ייעול והיסכון, אשר יאפשרו לממשלה לקבל החלטה על המשך הפרויקט.

ישיבת הממשלה היום תהיה ארוכה במיוחד. נראה נקבע, כי הישיבה תימשך עד 4.00 אחר הצהריים. נראה, שהדיון היום לא יסתיים ולא תתקבל כל החלטה.

אף לא סנט אחד

שר הביטחון ידווח לממשלה על (סוף בעמוד 4)

קלאוס בארבי (משמאל) - בדרך למאסר־עולם, לאחר שמיעת גזר־דינו. (צילום: אי.פי.)

בארבי למאסר־עולם

סנגורו השתולל והקהל רצה לקרעו לגזרים

מאת ארנון יפה, כתב "על המשמר" בצרפת

פאריס. — המושע הנאצי קלאוס בארבי נידון למאסר עולם בליל שבת לקול צהלות הקהל באולם המשפט. 9 מושבעים ושלושה שופטים הרשיעו אותו בכל 17 הפשעים נגד האנושות.

התייעצות המושבעים בחדר סגור ארכה כמעט 7 שעות עד אחת בלילה. הם הכריעו שלא לוותר או להקל עליו בשום פשע.

מגינו ז'אק וורג'ס תיאר בנאום ההגנה שלו את הראיות נגדו כ"מזוייפות" ואת בארבי "חיל קטן, שהאשמות פה אינן נוגעות לו". "זכו אותו!" הוא זעק אל המושבעים. הוא נחל כישלון צורב, אך עלה בידיו לחולל קרע בין יהודים וצרפתים, אם רק פשעי הנאצים כלפי העם היהודי ראויים להיחשב כפשעים נגד האנושות או כל טבח ומלחמה.

"נאצי! רוצח! רקוב!"

גזר הדין החמור ביותר בצרפת נתקבל באווירה מתוחה באולם, אחרי יום היסטורי. וורג'ס קרע את גלימת הפרקליט השחורה מעליו (סוף בעמוד 4)

הורי "ילדי בראזיל" התחייבו לחינוך דתי

מאת יצחק שור, כתבנו לענייני חינוך

הרבנים שגיירו את הילדים המאומצים מבראזיל, החתימו את ההורים על התחייבות, כי בבוא היום ישלחו את הילדים לבתי ספר ממלכתיים־דתיים לפחות, ולא לבתי ספר ממלכתיים. (סוף בעמוד 2)

היום תיקבע מתכונת המאבק של ההסתדרות • עמוד 2

צנזורה על ספרים ועיתונים בנתיבות • עמוד אחורי

משפטנים: שמיר ופרץ עקפו שלטון החוק בעניין נקש • עמוד 20

לרגל ה־4 ביולי — רייגן רוצה יותר סמכויות • עמוד 5

נאוורטילובה שוב אלופה

מאת כתב "על המשמר"

הטניסאית הצ'כית־אמריקנית, מרטינה נאוורטילובה, בת ה־30 זכתה אתמול בפעם השמינית — השישית ברציפות — באליפות וימבלדון כשניצחה בגמר משובח את יריבתה בת ה־18, שטפי גראף מגרמניה — 5:7, 3:6.

משחק הגמר בין הגברים, המעורר התעניינות־שיא, ייערך היום ב־4 אחה"צ, שעון ישראל, בין הצ'כי איוון לנדל, שזו תהיה הופעתו השנייה ברציפות במשחק המכריע, לבין האוסטרלי פט קאש.

פרטים מלאים — במדור הספורט.

נדחה העידעור על השואה

הפושע הנאצי קלאוס בארבי לא הצליח להשתמט מדין צדק; חבר המושבעים בליון השתכנע ללא סייג בכל סעיפי אישומו, ודן אותו למאסר עולם מבודד. למשפט נתלוו בתחילה פחדים, שמא יהפוך לביזוי כלפי המאשימים דווקא. היה חשש, שהמשפט יעניק במה חופשית לתכחשת השואה ושיפעל באופן מעוות להצתת הרגשות האנטישמיים בקרב הצרפתים. הפחדים הוכחו כחסרי־בסיס; דעת הקהל הצרפתית הגיבה בסלידה טוטאלית על הופעותיו המגוחכות והמבזות של הסניגור ורזה וגמגומיו המפחידים של בארבי עצמו. ככל שרבו העדויות המזעזעות, ככל שהתמשך מצעד הזכרון הכואב, כך גברה החשפעה החינוכית וההיסטורית של המשפט, והתמעטו המערערים על הכרחיותו. פסק הדין של יום ו' שחלף התקבל כמובן מאליו. וזאת ההוכחה הבולטת ביותר לכשלונו של הסניגור ורזה למתוח קו של זהות בין חשמדת היהודים לבין מעללים אחרים בתולדות העמים, במיוחד בצרפת ובישראל.

מבחינה זו אפשר לסכם את המשפט בכך, שלא רק בארבי הפושע יצא אשם, ולא רק סניגורו הפסיד. אלא שנדחה על הסף הרוויזיוניזם החדש, המערער גם על היקף השואה, גם על ייחודה וגם על אשמת המשתתפים בביצועה. בכלל 340 סעיפי האישום, שהמושבעים השיבו עליהם ב"כן" מוחלט, היו גם שהתייחסו במישרין לסוגיות השואה כמעשה טירוף היסטורי ייחודי. זהו איפוא פסק דין תקדימי, ראשון מסוגו באירופה. במשפטי נירנברג נדונה אמנם אשמתם של ראשי הנאצים כמחוללי מלחמה וכפושעים נגד האנושות כולה, אך בלי חיבוט יהודי נפרד. משפט אייכמן היה הראשון שהתייחס ישירות להשמדה ושואה של היהודים כפשעים ייחודיים. ומשפט בארבי המשיך את טיעוניו של בית המשפט בירושלים.

כל זה בא באיחור גדול. רק אחוז מזערי מן האחראים חישירים והעקיפים בחשמדת יהודי אירופה הובא אי־פעם לדין, ומעטים נדונו למוות, או למאסר עולם. משפטי הפושעים הנאצים בגרמניה המערבית נגררו שנים, ועשו מלאכת חצדק לבלתי־אפשרית. אפשר להניח, שלו נשפט בארבי בגרמניה המערבית, היה משפטו מתמשך עוד זמן רב מאוד, ותוצאותיו היו מאכזבות ואף מקוממות. בליון הוכח, שגם דיון באווירה של השתמטות והסתה מצד הסניגוריה, יכול לחיות מהיר, יעיל ומסקנתי. אך התקווה, כי בעקבותיו יובאו לדין אלפים רבים של משתפי פעולה דוגמת בארבי. המחלכים חופשי בעולם, כולו, איננה מעשית; המשפט יישאר בבדידותו המזהירה.

סוף־שבוע של פיגועים — 17 פצועים

צה"ל הרג 2 צוללנים חברי "א־צעייקה"; "אמל" תפש השלישי

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי, ויהודה צור, כתבנו בצפון

שני מחבלים של ארגון "א־צעייקה", שהיו בדרכם לביצוע פיגוע־מיקוח גדול בצפון הארץ, נהרגו ביום שישי בבוקר בגיזרת החוף באיזור הביטחון בלבנון, מול ראס־בייאדה על־ידי כוח של צה"ל.

ביום שישי בבוקר, סמוך לשעה 9, הבחין כוח של צה"ל בשני מחבלים העולים מהים אל החוף, כ־8 ק"מ מצפון למעבר ראש הנקרה. החיילים של צה"ל פתחו באש לעבר השניים והרגו אותם. שני המחבלים היו לבושים בבגדי צלילה ומצוידים בשנורקלים. ליד גופותיהם התגלה נשקם האישי, רובי קלצ'ניקוב, שני טילי לאו וכרוזים.

מחבל שלישי השייך גם הוא לחוליית הצוללנים, נתפש בסמוך לתקרית על־ידי כוחות "אמל". נסיבות המקרה עדיין לא ברורות אולם ככל הנראה התעייף בשעת השחיה לחוף והחליט לשחות לחוף שמצפון לרצועת הביטחון, שם נתפש על־ידי אנשי "אמל" שחשו למקום.

תשבוחות לצה"ל

מהכרוזים שנתפשו אצל השניים עולה, כי השניים היו חברי ארגון (סוף בעמוד 4)

על הפיגועים בכפר שילבר וקלקיליה — עמוד 8 —

בעל המסעדה בקלקיליה ליד השולחן עליו הושאר המטען. (צילום: אורון נאורי / "חדשות")

מטה המאבק ינחליט ביום א' על צעדים עד לשביתה כללית

האוצר מתנגד לקיצור שבוע העבודה ולתוספות שכר משמעותיות • הברפלד: הצעות האוצר הן חוצפה וזלזול באינטליגנציה; נוהג שבוע עבודה מקוצר באורח חד־צדדי

מאת ביבי מנור, לענייני עבודה

מטה המאבק המשותף לאיגודים המקצועיים ולאיגוד מקצועי יתכנס ביום ראשון הקרוב כדי להחליט על שורה של צעדים אפשריים עד לשביתה כללית. על כך החליט הוועד בעקבות פיצוץ המו"מ על השכר ועל ... בשירות הציבורי ... בתל־אביב.

הפגישה בין נציגי ההסתדרות והאוצר והמעסיקים הציבוריים אתמול נסתיימה כעבור כשעה וחצי בלבד. על־פי דיווח ההסתדרות, לא זו בלבד שנציגי האוצר לא הגמישו את עמדותיהם, אלא אף הקשיחו אותן בסעיפים מסויימים. יו"ר האגף לאיגוד מקצועי, חיים הברפלד, כינה את הצעות האוצר "חוצפה וזלזול באינטליגנציה שלנו".

עוד אמר הברפלד, כי במשרד האוצר אין קוראים נכון את מפת יחסי העבודה במשק ולכן מונעים בהוכר אחריות את האפשרות להגיע להסכם עם ההסתדרות על יסוד תביעות מתונות.

"שיפור נקודתי"

נציגי האוצר והמעסיקים הציבוריים הודיעו בישיבה על התנגדותם להנהגת שבוע עבודה מקוצר בן 40 שעות. הברפלד הזהיר, כי אם תימשך ההתנגדות תנהיג ההסתדרות שבוע עבודה מקוצר באורח חד־צדדי.

אשר לתוספות שכר: התמונה על השכר, הלל דוראי, אשר עמד בראש נציגות המעסיקים הציבוריים, אמר, כי האוצר מוכן לשיפור כלשהו בשכרם של עובדי המגזר הציבורי, "שיפור נקודתי". כדבריו, דבר שאינו

אין ניסים לקשישים

תמונה קודרת על מצוקת חולים בבתי־חולים ממשלתיים הוצגה לעיניו של שר־האוצר משה ניסים שערך אתמול סיור ראשון במערכת הבריאות הממשלתית. השר ביקר בבית החולים הגריאטרי שמואל הרופא. בבית־החולים לחולי נפש בבאר־יעקב ובביה"ח הממשלתי אסף הרופא בצריפין. שרת־הבריאות, שושנה ארבלי־אלמוזלינו שליוותה אותו אמרה לכתב עתים: מאוד חשוב שהשר יראה במו עיניו ויתרשם. והוא גילה עניין רב. השר שמע סקירות ממנהלי המוסדות על קשייהם הן מבחינה תקציבית והן מבחינת כוח אדם, בעיות ציוד, תחזוקה וכדומה. (צילום יונתן זינדר, ישראל סאן)

ועדת החקירה לעניין נהלי השב"כ — לישיבתה הראשונה ביום א'

ועדת החקירה הממלכתית לעניין שיטות ונהלי החקירה של השב"כ תתכנס ביום א' בבוקר לישיבה שבה תגבש את סידרי עבודתה.

הוועדה תתכנס בקומה העשירית של בית־החולים "שערי צדק", במקום שבו יתקיימו הדיונים. הוועדה גם תבחן את כל החומר שהתווסף עד כה לנושא החקירה של הוועדה.

כתב "על המשמר" ציין, כי הושלמו כבר כל הסידורים הטכניים לישיבת הוועדה. הוכשרו חדרים לכל אחד מחברי הוועדה ולאנשי הצוות.

חברי הוועדה יחליטו ביום א' כמה אנשים יוסיפו לצוות ... וכן ... יוטלו עליהם. כל ... הוועדה ... יחליטו ... על עבודתה.

שחקני חיפה נגד פיטורי ויינגרטן ובעד הקו האמנותי של התיאטרון

מאת קובי מנדה, כתב "על המשמר"

שחקני התיאטרון העירוני חיפה מתנגדים לתהליך קבלת ההחלטות השגור בכל התיאטראות בארץ, שבו מנוספים על יטחקן בפיטורים באמצעי לחץ לשחק בתפקידים המנוגדים לתפיסותיו. כך נאמר בגילוי־דעת שפירסמו שחקני תיאטרון חיפה בתום אסיפת חירום שכונסה אתמול בתיאטרון העירוני.

שחקני התיאטרון התכנסו לאסיפה בעקבות העימות בין הנהלת התיאטרון לשחקנית עופרה ויינגרטן בשל סירובה ליטול חלק בהצגה "הלילות העליזים של פראנקפורט" מאת המחזאי יוסף מונדי. במהלך הכינוס שמעו השחקנים מפי הנהלת התיאטרון את עמדתה ומאוחר יותר התכנסו שנית כדי לקבל החלטה המקובלת על כל השחקנים.

בגילוי־הדעת שפירסמו נאמר עוד, כי השחקנים הסמיכו את נציגיהם בוועד לטפל באי־חידוש חוזה העבודה של השחקנית עופרה ויינגרטן על בסיס מקצועי של יחסי עבודה. עם זאת, שוללים השחקנים את הרושם שנוצר, לפיו שוררת בתיאטרון אווירה של טרור פוליטי והם מביעים תמיכה בקו האמנותי שבו נוקט התיאטרון.

בעלה של השחקנית, השחקן איציק ויינגרטן, שהשתתף בהצגה השחקנים, ציין, שזכותו של כל להביע את דעותיו ולא לגלם תפקיד המנוגד לתפיסותיו.

אבן ונתניהו — המועמדים המועדפים על בני הנוער

מאת דורית גפן, כתבתנו לענייני מפלגות

בסקר דעת קהל שבדק בני נוער אשר יילכו להצביע בבחירות הקרובות הסתבר, כי ח"כ אבא אבן ושגריר ישראל באו"ם, בנימין נתניהו, מובילים כשני המועמדים הטובים ביותר של המערך והליכוד להנהגת ישראל. הסקר נערך בקרב 604 נשאלים ב־11 נקודות ישוב בארץ על־ידי ניל סחה, מארגן "פרלמנטים לנוער".

לשאלה במי היית בוחר להציב בראש המערכה המדינית של ישראל מטעם המערך והליכוד תמכו 71% באבא אבן, ו־66% בבנימין נתניהו.

מניתוחי המשאל עולה שרוב הנשאלים (82%) רואים באבא אבן פוליטיקאי הגון במיוחד בישראל.

היו"ר משה קצב קיבל את הניקוד הגבוה ביותר בין שרי הליכוד (58%) דוד לוי קיבל 52%.

מ"מ רה"מ ושר החוץ שמעון פרס צבר רק 21% תמיכה בתפקידו הנוכחי. לעומת זאת, 32% ראו בו ראש ממשלה טוב. שר הבטחון קיבל 16%, ואילו כראש הממשלה שמיר תמכו 22%.

המנכ"ל המדיני של משרד החוץ יוסי ביילין וח"כ דן מרידור זכו בציון הגבוה ביותר כנציגי דור ההמשך של שתי המפלגות הגדולות (41% כ"א).

בדיקת מגמות ההצבעה של הנשאלים מלמדת כי 46% נמנעו לציין מפלגה כלשהי בטענה שאין להם במי לבחור. המערך קיבל 17%, הליכוד 12% והתחיה 5%; ר"צ 2% וכהנא 4%.

אמש בפסטיבל הסרטים

פורנוגרפיה — עניין של אמנות

הבמאי היפאני הנודע נגיסה אושימה, שסרטו האירוטי "אימפריית החושים" נפסל בזמנו להקרנה בארץ ע"י הצנזורה, הגיע לפסטיבל הקולנוע בירושלים לכבוד הקרנת סרטו החדש "מקס אהובי".

הסרט הוא משל אליגורי חבוט המספר על אהבת אישה לקוף ומנסה לערער על הסדר ההכרתי הבורגני, אך איננו מתעלה מעל לקומדיה קלילה המטפלת בשטחיות במהפכת המינים. "בעיניו הגברים אינם יודעים איך האשה תגהג. אני מעריך את מעשיה האמיצים של גיבורת סרטי" — אמר הבמאי אמש במסיבת עתונאים.

אושימה, העובד כיום באירופה, התקשה להקרין את סרטיו גם ביפאן. על הטענה הרווחת שסרטיו פורנוגרפיים הוא מגיב: "אני לא אוהב שמפלים בין סרטים רגילים לפורנוגרפיים. למה פורנוגרפיה היא רעה? אני לא רוצה להקים מחסומים בין אמנות ל"פורנוגרפיה".

אמש הגיע לארץ גם הכוכב האיטלקי מרצ'לו מסטרויאני שהשתתף בבכורת הסרט בכיכובו "עיניים שחורות".

בתחרות הסרט הקצר שנערכה אמש בתום מרתון של 7 שעות זכו הסרטים "חתונתה של גליה" של רני קמוזי, "אלקה" של אורי קורנהנדלר, "בראס" של לימור חגיב ו"בתיה מתחתנת" של הודי ברגמן.

הסרט המומלץ ביותר היום הוא: "לישון, לחלום" — סרט יפאני קסום וחינני הבנוי כסרט אילם אך מלא באלתורים קולנועיים עכשוויים. ומחר, בשבת, כדאי לראות את "הקרנן" של קרקונסקי, "משחק חוץ" של הוראס אובה ו"שנות ה־80 — שנות הזהב" — סרט יוצא דופן של הבמאית הבלגית שנטל אקרמן שנעשה בהשראת הסרטים המוזיקליים של ז'אק דמי.

יעל ישראל

עובדי "סולתם" דחו הצעה לצאת לחופשה מאולצת

מאת קובי מנדה, כתב "על המשמר"

ועדי הפועלים והעובדים של מפעל "סולתם" דחו אמש בישיבה שקיימו עם נציגי מועצת פועלי חיפה את הצעת הנהלת "כור" להוציא לחופשה את 1,050 העובדים עפ"י התנאים שהציעה "כור".

על־פי ההצעה יקבלו עובדי סולתם שכר מלא עבור חודש וחצי הראשונים של החופשה ואילו עבור יתרת התקופה בת 4.5 חודשים יקבלו שכר מופחת. נציגי העובדים תובעים לקבל שכר מלא גם עבור תקופה זו.

בישיבה סוכם, כי הצדדים ישובו ויפגשו להמשך הדיונים כדי להגיע להסכמה בין הצדדים.

בנק לאומי מנהיג ריבית יומית על חשבונות עו"ש

מאת אודי נחשון, כתבנו הכלכלי בת"א

בנק לאומי מנהיג במערכת הבנקאות הישראלית — חשבון עו"ש עם ריבית יומית, הכולל הטבות נוספות וביניהם גם לשינויים הכוללים עליהם הודיע לאחרונה בנק ישראל.

בחשבון החדש, שנקרא "חשבון יומי" תינתן ריבית יומית גבוהה ב־7 אחוזים לשנה ומחצית מן הריבית על פק"מ ותפ"ס על יתרות שבין 1,001 ל־10,000 ש"ח. יתרות שמעל 10,000 ש"ח ניתן להפקיד ב"פקדון פתוח" ואשר נקרא על־ידי בנק ישראל פח"ק בריבית של 14 אחוז לשנה.

בעלי "חשבון יומי" ייהנו מהטבות נוספות: פטור מעמלות על פעולות בחשבון, למעט שיקים בסכומים של פחות מ־100 ש"ח; משיכת יתר לי־2,000 ש"ח בריבית של "פריים" + 0.75 אחוז וכיום 2.25 אחוזים; ולחודשיים בהלוואות בתנאים מועדפים: דו"ח רבעוני של התקציב המשפחתי. שבצדו האחד יופיעו הכנסות כגון שכר, ביטוח לאומי וריבית, ומולם יופיעו הוצאות שונות הניהאות, חיובי אשראי ב"חשבון יומי" תיגבה עמלה חודשית קבועה בסך 1 ש"ח.

בנק לאומי מגיב בכך על הודעת בנק ישראל, לפני כשבועיים, על ביטול ההסדר של ריבית העו"ש הקיים היום, שגרם לכך שהריבית ששולמה בפועל על יתרות בעו"ש היתה אפסית.

חוגים בנקאיים העריכו אתמול, כי גם בבנקים אחרים ינהיגו בקרוב הסדרים דומים.

ח"כ אלוני: המתנחלים מנהלים את החיים בגדה

מאת מוטי בסוק, כתב "על המשמר"

"עד מתי ינהלו המתנחלים את החיים בגדה המערבית?" שואלת שולמית אלוני את שר־הביטחון, יצחק רבין, במברק ששלחה אליו.

במברקה מציינת ח"כ אלוני, כי המתנחלים נטלו לידיהם תפקידים של עובדי המינהל האזרחי בשטחים ועובדי ציבור אחרים, מבלי שאיש הסמיכם לכך. שלשום גם הסמיכו רבנים מסויימים את המתנחלים לנסוע ברכבם בשבת כדי לפקח על מה שהם מכנים גזל הקרקעות ובנייה בלתי חוקית של ערבים.

לדעת אלוני עובדות אלה מוכיחות, כי המתנחלים עוסקים באופן רשמי, מבלי שאיש הסמיכם לכך, בעבודת הסיירת הירוקה ומפקחי המינהל האזרחי, ואיש אינו מעכב בעדם. מעתה מאפשרים להם הרבנים להמשיך בפעילות השיטור גם בשבתות.

אלוני קוראת לרבין להפסיק מיד את מה שהיא מכנה "עבודת הפלגנות של הקב"ה".

הקיבוץ — זרם ביהדות?

יום עיון לרגל הוצאת הספר

"כזה ראה וחדש"

יום ראשון, 5.7.87, בבית התפוצות

בשעות 17.00—22.00 (אודיטוריום "בני ציון")

התכנית:

17.00—פתיחה: ישעיהו ליבוביץ', יהושע רש

18.00—דיון בקבוצות

20.00—סימפוזיון מסכם בהנחיית אלי בן־גל

קיסר: אין להסתדרות בעייה להוציא עובדים לרחובות

קיסר ייפגש מחרתיים עם נסים בניסיון אחרון ליישב הסכסוך

מאת כתבנו לענייני עבודה

מטה המאבק המשותף לאגף לאיגוד מקצועי ולאיגודים המקצועיים בשירות הציבורי מתכנס היום כדי להחליט על שורה של צעדים שיינקטו החל מיום רביעי הקרוב.

מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, יו"ר האגף לאיגוד מקצועי, חיים הברפלד, ייפגשו מחרתיים עם שר האוצר, משה נסים, ועם הממונה על השכר, הילל דודאי, בניסיון של הרגע האחרון לחלץ את הדיונים על הסכמי שכר חדשים, המבוי סתום אליו נקלעו.

קיסר הבהיר בסוף השבוע, כי אין להסתדרות כל בעייה להוציא עובדים לרחובות, אך אין לה כל עניין בהתדרדרות ובהחרפת יחסי העבודה, שהרי היציבות ובלימת האינפלציה הושגו הודות לתרומת העובדים. בהמשך אמר קיסר, כי יש אמנם להקפיד על רמת היציבות שהושגה אולם אין הדבר אומר הקפאת שכר וההסתדרות תעמוד על כך שהעובדים יפוצו על האינפלציה הקיימת, אף שהיא מתונה ביותר.

ביום רביעי תפוג תקופת הצינון של סכסוך העבודה שהוכרז על ידי ההסתדרות. גם מטה ההסברה של ההסתדרות בראשות יו"ר המרכז לתרבות ולחינוך מתכנס הבוקר. כנס ארצי של מזכירי מועצות פועלים בראשות גדעון בן־ישראל, אשר התכנס בסוף השבוע יצא בהודעה הקובעת, כי מועצות הפועלים שותפות מלאות למאבק שמנהל האגף לאיגוד מקצועי והאיגודים המקצועיים והם יפעלו יחד עם מטה המאבק ההסתדרותי.

מוסדות חינוך

נציגי עובדי למעלה משלושים מוסדות חינוך חקלאיים ופנימיתיים בשירות הציבורי ובשירות המדינה, מתכנסים הבוקר לאסיפת־חירום כדי לדון בנקיטת צעדים ארגוניים נוכח סירוב משרד האוצר לנהל משא ומתן עם הסתדרות עובדי המדינה וארגון עובדי מוסדות החינוך החקלאי. מזכירת ארגון מוסדות החינוך החקלאי, חיה זיסלין, וחבר המזכירות הפעילה של הסתדרות עובדי המדינה, אהרון הנדלמן, מסרו, כי הכנס יחליט לאלתר על צעדים ארגוניים כגון אי־פתיחת שנת הלימודים. במוסדות החינוך מועסקים כ־3000 איש.

בכנס מזכירי מועצות פועלים האשים יו"ר האגף, גדעון בן־ישראל, את האוצר בכך שלא רק שהוא מגלה סירוב לתביעות צודקות ומוצדקות, אלא הוא הגורם העיקרי לשחיקה משמעותית ברמת השירות הציבורי. מ"מ מזכיר מועצת פועלי צפת, בארי צימר, אמר שפגיעה קשה בהכנסת ציבור העובדים נגרמת מהעלות הגבוהה של ההון ורבים מהעובדים נזקקים להלוואות הכרוכות תשלומי ריבית גבוהים.

עובדי התעשייה

ההתנגדות שמביעים ראשי התאחדות התעשיינים לקיצור שבוע העבודה במיגזר הציבורי בטענה שתחילה יש לבצע זאת במיגזר היצרני אינה אלא צביעות והעמדת פנים — אמר ביום שישי מזכיר הסתדרות עובדי המתכת, החשמל והאלקטרוניקה, יצחק גלעדי.

הוא ציין, כי זה שנים אחדות מסרבים התעשיינים בתוקף לדון עם האיגודים המקצועיים של עובדי התעשייה בתביעה לקיצור מיכסת שעות העבודה השבועיות ואפילו לא להפחתת שעות העבודה בחודשי הקיץ הלוהטים. "גם אנו סבורים שעובדי התעשייה זכאים להיות המובילים בתחום קיצור שבוע העבודה, אך נוכח ההתנגדות הנחרצת של התעשיינים לדון בכך אין להסתדרות ברירה אלא להתחיל בכך בשירותים הציבוריים," אמר.

המשכים

הורי "ילדי בראזיל"

(המשך מעמוד ראשון)

חילוניים – כך מסרו לכתבנו כמה מן ההורים.

מספר הילדים המאומצים שהובאו מבראזיל בשנתיים האחרונות נאמד בידי מנכ"ל משרד הפנים, הרב אריה דרעי, ב־300 "בלבד". ואילו הורים המעורבים בפרשה טוענים, כי מספר הילדים מגיע ל־2500־3000. אותם הורים מעריכים, כי התנגדות הרב דרעי מש"ס למחיקת הקידומת 20 לפני מספרי הזיהוי של הילדים המאומצים נובעת, בין היתר, מרצונו לבדוק בעתיד, אם אכן ההורים עמדו ב"התחייבותם" לשלוח את ילדיהם למסגרות של חינוך דתי בלבד.

ההורים מסרו לכתבנו, כי נאלצו לתרום 150 שקלים לקופת צדקה של הישיבה שבה קשור הרב המגייר. כן התחייבו לשמור שבת וכשרות. הורים שומרי מסורת התחייבו לרכוש פלטת שבת. ולא להשתמש כלל בכיריים של גז. הרב המגייר שאל קיבוצניק חילוני: "איך תשמור על כשרות?" מבלי להניד עפעף השיב הקיבוצניק: "ישנו הסדר בין קיבוצי לבין חברת אל־על, כי זו תספק לי ולמשפחתי אוכל כשר, לאורך כל השנה".

הצעות־פשרה בסכסוך ווינגרטן־ת' חיפה

אפשר והמנהלים האמנותיים יתפטרו במחאה

מאת קובי מגדל, כתב "על המשמר"

בהנהלת תיאטרון חיפה חול־קות ומתגבשות שתי הצעות לפתרון העימות בין השחקנית עופרה ויינגרטן לתיאטרון חיפה על רקע אי־רצונה ליטול חלק בהצגה "הלילות העליזים של פרנקפורט", והחלטת ההנהלה שלא לחדש עם השחקנית את החוזה לעונה הבאה.

על־פי הצעה אחת, תוקם ועדת בירור מקצועית־משפטית אשר תורכב מנציג תיאטרון, מנציג ההסתדרות וממשפטן, אשר תדון במקרה לאחר שתוסמך לכך על־ידי שני הצדדים. האפשרות הנוספת היא להעביר את השחקנית לתפקיד אחר במסגרת אותה הצגה. שתי הצעות אלה עדיין לא הובאו לידיעת ויינגרטן.

מחר הכינוס המקצועי

נודע, כי שני המנהלים האמנותיים של תיאטרון חיפה, יהושע סובול וגדליה בסר, עומדים בדעתם עדיין שלא להחזיר את השחקנית לעבודה בתיאטרון חיפה. השניים גם טרם נתנו את הסכמתם לשתי ההצעות המתגבשות.

ביום שני אמורה להתכנס מועצת המנהלים של התיאטרון כדי לבחור ביו"ר החדש, עורך־הדין יונה יהב, המשמש כחבר מועצת העיר מטעם המערך. לא מן הנמנע, כי אם יסרבו שני המנהלים האמנותיים לפשרה כלשהי ויעמדו בדעתם שלא להשיב את השחקנית לתיאטרון חיפה, אפשר והם יודיעו על התפטרותם.

גוראל: לבטל ההחלטה

ראש עיריית חיפה, אריה גוראל, יתבע מחר, מהנהלת התיאטרון, בעת כינוסה של מועצת המנהלים, לבטל את ההחלטה שלא להעסיק את השחקנית עופרה ויינגרטן. בשיחה עם כתבנו ציין ראש עיריית חיפה, כי כשם שהוא מגן על תביעת התיאטרון לשמור על חופש הבמה, כך הוא חייב לעשות גם לגבי אחד משחקניו.

הורים ותלמידים הפגינו נגד סגירת בית־ספר בחיפה

מאת קובי מגדל, כתב "על המשמר"

כ־150 הורים ותלמידים מבית־הספר היסודי "מעלה כרמל" שבחיפה הפגינו ביום שישי מול רחבת העירייה במחאה על כוונתה לסגור את המוסד החל משנת הלימודים הבאה.

אבי אחד התלמידים, פרופ' אביב רוזן מהטכניון, ציין, כי להורים נודע על הכוונה לסגור את בית־הספר יום אחד בלבד לפני סיום הלימודים, כדי למנוע מההורים להתארגן נגד הסגירה בזמן הלימודים. עוד ציין, כי להורים נודע ממקורות מוסמכים על כוונת עיריית חיפה להפוך את המקום לסמינר דתי.

בבית־הספר "מעלה כרמל" לומדים 275 תלמידים מכיתות א' עד ו' ובו 20 מורים.

בעיריית חיפה נמסר, כי טרם הוחלט מה ייעשה במבנה המתפנה וכי הנושא ייבחן לאור הצרכים החינוכיים של העיר. סגירת בית־הספר תביא לדעת עיריית חיפה לחיסכון של כ־160 אלף שקלים חדשים לשנה.

שמועות: דרוזים הרגו קצין סורי ונמלטו לישראל

מאת יהודה צור, כתב "על המשמר"

השבוע התהלכו שמועות עקשניות בכפר מג'דל שאמס, שברמת הגולן המסופחת שלפני כמה חודשים נמלטו לתחום ישראל שישה תושבים מהכפר האבר, השוכן 3 ק"מ מזרחית למג'דל שאמס, בשטח סוריה.

תושבים במג'דל שאמס, סיפרו השבוע, שהשישה הגיעו לישראל לפני כמה חודשים בעת סופת השלגים האחרונה שהתחוללה באזור, לאחר שהרגו קצין סורי, שניסה לפתות נערה דרוזית מכפרם, אשר סירבה לו בכל פעם.

גורמים ישראליים רשמיים, אשר פנינו אליהם, מסרו שאין הם יודעים דבר על הפרשה.

תיירת נאנסה בירושלים

תיירת בת 23 מארה"ב התלוננה בתחנת המשטרה בירושלים כי נאנסה ביום שישי אחה"צ בבית נטוש בשכונת ליפתא.

הצעירה סיפרה, כי פגשה בחור בתחנת האוטובוסים בירושלים וביקשה לדעת כיצד להגיע לאכסניית בית וגן. הצעיר הציע להראות לה את הדרך, אך במקום זאת לקח אותה לבית הנטוש ואנסה.

(עתים)

ביטאון "גלאסנוסט" הופיע בברית־המועצות

מוסקוות. – קבוצה של מתנגדי המשטר בברית־המועצות שהשתחררו באחרונה מן הכלא, הוציאו לאור ביום שישי עותק ראשון של ביטאון עצמאי חדש בשם "גלאסנוסט", ובו הם מעמידים במבחן את מדיניות הפתיחות החדשה של גורבצ'וב. [illegible]

שיחת היום

אבי בניהו

צה"ל מצפה מרבין לדברים ברורים

זה מספר שבועות נמצא צה"ל כולו בדריכות רבה לקראת החלטת הממשלה בנושא עתיד פרויקט ה"לביא". גם בישיבת הממשלה היום ככל הנראה, לא תיפול הכרעה סופית למרות התשובות החד־משמעיות שמביא לשם שר־הביטחון, יצחק רבין, מארה"ב.

נסיעתו של השר לביקור העבודה בוושינגטון בעניין ה"לביא",

צה"ל מחכה לרבין... (צילום: בועז לזר)

חרף התנגדותם של חלק משרי הליכוד ושל התעשייה האווירית עשוי להיות מכריע לגבי השרים המתלבטים.

סל ההצעות האמריקני שמביא אתו השר מארה"ב מפתה למדי ומתחת לתמורות חומריות מסתתר גם מסר חד־משמעי מהממשלה שלא ניתן יהיה להתעלם ממנו.

"רבינולוגים" ותיקים יאמרו. שר הביטחון בחר לנסוע לוושינגטון בעיתוי הנוכחי בטרם החלטת הממשלה גם כדי להזמין לחץ אמריקני נוסף על מדינת ישראל המסובכת בסבך ה"לביא". הם יאמרו ששר הביטחון, המפגין חולשה בשל אי יכולתו לומר דברים ברורים בעד או נגד ה"לביא", גורם לסחבת בהכרעה וממנה להמשך ההתנגחות בין הצבא לגורמים אזרחיים.

בצה"ל, כאמור, ממתינים להחלטה. הרמטכ"ל, רב־אלוף דן שומרון, ומפקד חיל־האוויר המיועד, האלוף אביהו בן־נון, שהטילו את מלוא כובד משקלם ואת יוקרתם האישית בעד אימוץ חלופה צה"ל ל"לביא", יתקשו לקבל החלטת ממשלה להמשך הפרויקט ולתפקד במסגרתו. רבין, המכיר היטב את דעתו הנחרצת של צה"ל, יהיה האחראי הישיר להחלטה בעד המשך ה"לביא". עליו תהיה האחריות לקיצוצים נוספים וכואבים בצה"ל. עליו תיפול ההתמודדות מול התמרמרות של הפיקוד העליון והיעדר יכולת של צה"ל לממש את תוכניותיו אל מול שדה הקרב המודרני.

צה"ל מצפה הבוקר משר הביטחון שיאמר בממשלה דברים ברורים ונחרצים בעד ביטול פרויקט ה"לביא", תוך [illegible] בהצעות האמריקניות שאל נזלזל בהן.

שופט משלחת השמאל לא נפסל ב"העליון"

נשיא בית המשפט העליון, השופט מאיר שמגר, דחה את בקשת חברי משלחת השמאל לרומניה לפסול את שופט בית המשפט השלום ברמלה, אברהם בייזר, שלפניו נערך הדיון המשפטי בעניינם של חברי המשלחת.

בסוף השבוע שעבר הגישו חברי המשלחת: לטיף דורי, יעל לוטן, אליעזר פיילר וראובן קמינר, בקשה באמצעות עורכי־דינם, אמנון זכרוני ואביגדור פלדמן, לפסול את השופט בייזר בטענה, כי השופט קיצץ בקווי הגנה ושמט תחת רגלי הנאשמים פרקים משפטיים שלמים שהם ביקשו למצוא מפלט מן האישום.

נשיא בית המשפט העליון, השופט מאיר שמגר, פסק, כי השופט היה רשאי לפסול שאלות היפותטיות או שאלות שלא לכאורה אלא בגדר ויכוח, כשאין צריכה הממשלה בפעולות מסוימות.

נשיא בית המשפט העליון ציין כי בית המשפט רואה צורך להקפיד על רלוונטיות השאלות שמעורבות בסניגוריה ובכך אין כל עילה לפסילת השופט.

(עתים)

החלווייה של
מאיר שלמון
תתקיים היום, יום ראשון 5.7.87
בשעה 3 אחה"צ בקיבוץ העוגן
המשפחה

במלאת שלושים לפטירתה של חברתנו היקרה
ציפורה גמר (צ'ירווין) ז"ל
נעלה לקברה לגילוי המצבה ביום שני 6.7.87
בשעה 15.30
נעלה את זכרה בו ביום בשעה 17.00, בבית חביבה.
המשפחה
וקיבוץ מענית

"המשמר" עתון יומי
המו"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: סבר פלוצקר
עורך משנה: ישראל זמיר
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל
המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל. 378833
חשבון בבנק הדואר 4־43360־3
המען למכתבים: שירות שק־דואר נעול ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR" (The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652
סניפים: ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין סנטר חרדים 121־102, טל' 3־233161. המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008. חיפה: 33134 רח' סבונר 17, טל' 673673. המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

ישראל: ארה"ב לא פנתה בעניין השגריר לאוסטריה

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של "על המשמר"

משרד החוץ הכחיש אתמול ידיעה שנמסרה ב"קול ישראל", לפיה ארה"ב פנתה לישראל בהצעה לשגר שגריר לאוסטריה, שיגיש את כתב האמנתו לנשיא אוסטריה קורט ולדהיים ביום שהשגריר האמריקני יגיש את כתב האמנתו, כך שהאקט הישראלי יהיה פחות בולט ומורגש.

נראה, כי במשרד החוץ הוחלט להכחיש את דבר הפנייה האמריקנית מאחר שנשקלת אפשרות לפעול לפיה, אך לא נוח לאשר זאת, במיוחד עתה — זמן כה קצר לאחר ביקור ולדהיים אצל האפיפיור והמלך חוסיין.

מטוסי חיל האוויר תקפו באזור עמיק בבקעת הלבנון

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי וסוכנויות הידיעות

מטוסים של חיל־האוויר תקפו ביום שישי בשעות הצהריים יעדי מחבלים באזור הכפר עמיק, שבבקעת הלבנון. כל המטוסים שבו בשלום לבסיסם והטייסים דיווחו על פגיעות טובות במטרות.

13 בני־אדם נפצעו בהתקפה, על בסיס של המפלגה הלאומית הסוציאליסטית הסורית על גבעה ליד הכפר, 38 ק"מ מזרחית לביירות.

היתה זו ההתקפה ה־18 על מטרות מחבלים בלבנון מתחילת 1987. עד כה נהרגו 54 בני־אדם בהתקפות אלה ו־219 נפצעו.

עדי ראייה מסרו, כי 4 מטוסי מלחמה ישראלים ירו 15 טילים לעבר כמה מבנים, ביניהם ארמון עתיק על הגבעה. 10 אזרחים, ביניהם 5 ילדים ושתי נשים נפצעו וכן שלושה אנשי מיליציה, שניים מהם קשה, סיפרו עדי הראייה.

מרבית הטילים פגעו וגרמו נזקים קשים למבנה צבאי. חמישה כלי־רכב של המחבלים הושמדו. עדי הראייה מסרו, כי חיילים סורים שהיו באזור לא נפגעו.

באזור שהותקף נמצא ריכוז גדול של ארגון ה"חיזבאללה", וחיל־האוויר מיעט לתקוף אזור זה בשנתיים האחרונות.

הסכם איראן־סוריה

העיתון "אלאסבוע אלערבי" הלבנוני מוסר, כי איראן הגיעה להסכם עם סוריה במספר נושאים.

בין היתר הוסכם על חידוש הזרמת הנפט מאיראן לסוריה.

מספר אנשי ה"משמר המהפכני" באזור בקעת הלבנון יופחת ל־800 לוחמים בלבד. כמו כן יחול שינוי בניהול מנגנוני הביטחון האיראניים הפועלים באזור. (ע"מ)

חשוד שאיים ברצח על העובדת הסוציאלית

תושב מגדל העמק, יוסף חזן (40), נעצר בסוף השבוע בחשד שאיים לרצוח את העובדת הסוציאלית במחלקה לשירותי רווחה של העירייה.

"כאן יהיה רצח שני" אמר יוסף חזן לעובדת הסוציאלית, ודבריו עוררו בהלה בקרב העובדות שמיהרו להסתגר במשרדיהן והזעיקו את המשטרה.

נציג המשטרה שהביא את החשוד בפני שופט להארכת מעצרו, הזכיר את רצח העובדת הסוציאלית אמי לוין ז"ל, לפני כשנה באותה לשכה.

החשוד טען כי אמר את הדברים מתוך כעס.

(עתים)

"אמל" עוצר פלשתינאים

מאת יהודה צור

גורמים בדרום לבנון מסרו, שארגון "אמל" עצר בסוף השבוע עוד 50 תושבים פלשתינאים ממחנה הפליטים בורג' שמאלי, השוכן לא הרחק מצור, לאחר שערכו חיפושים מבית לבית.

יש לציין שלפני כמה ימים עצר "אמל" כ־60 פלשתינאים אחרים בראס אל עיין לא הרחק ממחנה הפליטים רשידייה, והחרים אצלם כמות גדולה של נשק ואמצעי לחימה.

גורמים בדרום לבנון ציינו, שאמל מסר השבוע, כי מדובר בפעולה שנועדה למנוע הברחות של נשק ואמצעי לחימה לדרום לבנון.

מקורות זרים בדרום לבנון מסרו, שהפעולה נגד הפלשתינאים קיבלה ממדים גדולים יותר לאחר שנרצח קצין שיעי בצבא לבנון, אשר ככל הנראה קשור לארגון אמל, המקרה אירע לפני כשבועיים.

● ציידת הנאצים ביאטה קלרספלד הודיעה על כוונתה לארגן בבירת אוסטריה תצוגה של מסמכים על עברו הנאצי של קורט ולדהיים.

בתכנית ביניים קצרה בדרך שבה מרבת עמון, סיפרה הגב' קלרספלד לעיתונאים בנמל התעופה של וינה, שיש בדעתה לחפש בשבועות הקרובים בכמה מדינות אירופאיות ואיטליה ויוגוסלביה בכללן מסמכים נוספים על עברו של ולדהיים.

● בתי החולים הפסיכיאטריים הפרטיים הסירו במוצאי שבת את האיום לפוצץ את המו"מ ביניהם לבין משרדי הבריאות והאוצר, שאמור להיפתח היום בבוקר בירושלים.

התזמורת הפילהרמונית הישראלית 50
קונצרט למנויים מס' 7
תל־אביב, היכל התרבות. 8.30 בערב
סדרה ז': הערב — 5.7.87
סדרה ח': יום א', 12.7.87
זובין מהטה — מנצח
יצחק פרלמן — כנר
בתכנית מיצירות: מוצרט וברוקנר
קונצרט למנויים מס' 6
חיפה, אודיטוריום חיפה. 8.30 בערב
סדרה ד': יום כ', 6.7.87
זובין מהטה — מנצח
יצחק פרלמן — כנר
תכנית מיצירות: קופלנד, מוצרט ופרוקופייב
קונצרט למנויים מס' 10
ירושלים, בנייני האומה
יום ג', 7.7.87 8.30 בערב
זובין מהטה — מנצח
יצחק פרלמן — כנר
בתכנית מיצירות: מוצרט וברוקנר
קונצרט למנויים מס' 10
חיפה, אודיטוריום חיפה. 8.30 בערב
סדרה ב': יום ד', 8.7.87
בתכנית מיצירות: קופלנד, מוצרט ופרוקופייב
קונצרט למנויים מס' 10
חיפה, אודיטוריום חיפה. 8.30 בערב
סדרה ג': יום ה', 9.7.87
בתכנית מיצירות: קופלנד, מוצרט וצ'ייקובסקי
הודעה
ביום ג', 14.7.87 ב־5.00 אחה"צ תתקיים אסיפה כללית של מנויי התזמורת, בבית סוקולוב [illegible]
על סדר היום:
א. שינוי שם העמותה
ב. דיון על הנעשה בתזמורת
ג. שונות

הצעיר יצא "לרגע, לקנות סיגריות" והשקית שהשאיר במסעדה התפוצצה

בפיגוע בקלקיליה נפצעו 15 איש ● נהג ונוסעת נפצעו קל בפיגוע באוטובוס לאשקלון

מאת כתב "על המשמר", עתים

כוחות הביטחון חוקרים את הפיצוץ שאירע אתמול בצהריים במסעדה בקלקיליה וממשיכים במאמצים לאתר את מניח מטען החבלה. 15 יהודים וערבים שסעדו אתמול בעת שהתפוצץ המטען נפצעו באורח קל וכבר שוחררו מבתי־החולים.

כוחות הביטחון מחפשים את מניח המטען, שהספיק להימלט לפני פיצוצו.

לדברי עדי ראייה, אתמול בשעת הצהריים נכנס צעיר ערבי למסעדת "אבו־פלש" וביקש לסעוד במקום. באותה שעה היו סועדים רבים במסעדה, וביניהם גם יהודים ישראלים. הצעיר החזיק בידו שקית, ואמר שהוא יוצא לרגע כדי לקנות סיגריות. הוא השאיר את השקית במסעדה וכעבור דקות ספורות היא התפוצצה.

כוחות הביטחון מעריכים, שמטען החבלה המאולתר הכיל חומר נפץ בכמות קטנה, וזו הסיבה שהפיצוץ לא גרם לאסון כבד בנפש.

בפיצוץ נפצעו באורח קל בלבד 15 מהסועדים, 11 יהודים ועוד ארבעה ערבים ישראלים. הם פונו לבית־החולים "מאיר" בכפר־סבא ולבית־החולים "בילינסון" בפתח־תקווה ושוחררו כעבור זמן קצר. פצוע נוסף מקלקיליה שהיה במקום טופל בבית־החולים בטול־כרם.

עוצר בקלקיליה

מיד לאחר האירוע הוטל עוצר על העיר קלקיליה עד לשעה ארבע אחה"צ. העוצר הוסר לאחר מכן, והחקירה נמשכת באפיקים אחרים.

מסעדת "אבו־פלש" במרכז קלקיליה מוכרת כמסעדה שבה סועדים מדי שבוע ישראלים רבים המגיעים לעיר לקניות.

בעל המסעדה טען, שמדובר בערבי שאינו תושב קלקיליה. משטרת נפת שומרון בודקת גם את האפשרות, שהפיגוע בוצע על רקע פלילי, למרות שהידיעות שנאספו עד עכשיו לא מצביעות בכיוון הזה. דובר המשטרה מסר, כי בכל הידוע אין לבעל המסעדה תיק פלילי והוא אינו מסוכסך על רקע פלילי.

הפצוע האחרון מהפיגוע החבלני בקלקיליה שוחרר בשעה 7 בערב מבית החולים מאיר בכפר סבא, לאחר שעבר צילומים ובדיקות עיניים.

האיש, בן 50, תושב חולון, היה הפצוע הקשה ביותר מהפיגוע. רסיסים פגעו בחלק השמאלי של גופו ומסביב לעיניו.

"מה שהרגשתי לא אוכל לתאר במלים, רק מי שעובר חוויה כזו יוכל להבין. ישבתי במסעדה לבדי ואכלתי. לפתע שמעתי פיצוץ. לא ראיתי לפני־כן אף אדם ולא הבחנתי בשום דבר חשוד. מיד לאחר הפיצוץ נשארתי בהכרה מלאה. שלפתי את הנשק שהיה ברשותי, וכך זחלתי והגעתי לרחוב הראשי של קלקיליה ושם נאספתי על ידי שני צעירים ישראליים ב"טרנזיט". הם העבירו אותי לבית החולים "מאיר" בכפר סבא."

ראש עיריית קלקיליה, מוחמד אבו־סניה, גינה בחריפות את הפיגוע ואמר, כי המחבל שהניח את המטען הינו אדם שפל. הוא אמר, כי הפיגוע לא יחבל ביחסי הדו־קיום הטובים שבין יהודים לערבים בקלקיליה.

פיצוץ באוטובוס

נהג אוטובוס "אגד" ונוסעת נפצעו פצעים קלים בהתפוצץ מטען בחלק הקדמי של האוטובוס, שעשה דרכו מתל־אביב לאשקלון.

סיגל כחלון, שהוכתה בהלם, טופלה בבית־החולים "ברזילי" ונשלחה לביתה באשקלון. הנהג יוסף סאנגר (45) ממושב נהורה, שבלכיש אושפז במחלקה האורטופדית. גם הוא כנראה ישוחרר תוך יום או יומיים.

לחלק הקדמי של האוטובוס נגרם נזק, אך שמונה נוסעים שהיו בו יצאו ללא פגע.

לפי השערתו של הנהג, הונח המטען מאחורי המראה הקדמית. הוא עצר מיד את האוטובוס. מישהו קרא לכולם לרדת ומכוניות שעברו בכביש הסיעו את הנוסעים לתחנה הסופית. האוטובוס נגרר למוסך.

סיגל כחלון סיפרה, שהיא ישבה ארבעה מושבים מאחורי הנהג ומעוצמת הפיצוץ לקתה בהלם. ילדה בת 10 שישבה לידה שמרה על קור רוחה, והיא שהורידה אותה מהאוטובוס ותמכה בה עד שהועלו על מכונית.

למקום האירוע הגיעו זרועות הביטחון. כמה צעירים נעצרו לתחקור.

אנשי המשטרה גבו עדויות מהנוסעים המעטים שנותרו באוטובוס. מתברר היו אלה עדויות כלליות ביותר. איש לא הזכיר חשד כלשהו ולא הצביע על חשוד.

האוטובוס הוא מאסף בקו אשקלון — תל־אביב, ועולים ויורדים בו נוסעים רבים. המשטרה פונה לכל מי שנסע בקו זה ביום שישי בבוקר להתקשר לתחנת משטרה למסור עדות.

שני ארגוני מחבלים טענו כי אנשיהם אחראים לפיצוץ באוטובוס. - אלמוני התקשר לסוכנות ידיעות במערב־ביירות וטען כי "כוח 17" של הפת"ח הניח את מטען חומר הנפץ "באוטובוס שהסיע חיילים ישראלים". לעומת זאת הודיע רדיו דמשק, כי מורדי הפת"ח, הם שביצעו את הפיצוץ הזה.

(עתים)

תגובות זועמות משמאל ומימין על קריאת גנדי ל"טרנספר" לערבים

גנדי (מימין) יושב לצדם של א. ב. יהושע וזלמן שובל בבמה לבירורים מדיניים. הצלם שתכנן את הפריים לא ידע אז עדיין שגנדי מתכנן לעשות חדשות. (צילם: יונתן סלינגר)

מאת מוטי בסוק, דורית גפן

"בשנת 1955 אישר בן־גוריון תכנית לכיבוש יהודה ושומרון בשם "תכנית ישמעאל" ברגע שיווצרו התנאים המתאימים לביצועה" — גילה האלוף (מיל.) רחבעם זאבי, אתמול בבמה לבירורים מדיניים חברתיים ע"ש משה דיין, אשר הוקדשה לנושא — "20 שנה למלחמת ששת הימים — מה יהיה בגורל השטחים?" לדעתו של גנדי, התנאים המתאימים לביצוע התכנית נוצרו במלחמת ששת הימים. גנדי הוסיף, כי יש לומר בגלוי שהפתרון לבעיה הפלשתינאית אינו אחר אלא טרנספר של הערבים אל מחוץ לגבולות המדינה.

ח"כ תופיק טובי שיגר אתמול מברק ליועץ המשפטי לממשלה, שבו הוא תובע להעמיד את גנדי לדין לפי החוק נגד הסתה גזענית, ולפי החוק למניעת פשע והשמדת עם.

בעקבות דבריו אלה של גנדי, פנה אתמול ח"כ יוסי שריד, ותבע אתמול משר הבטחון, יצחק רבין, לבטל את מינוי החרום של גנדי.

במברקו לרבין אומר שריד כי אין זה מן הראוי שמאיר כהנא ישרת בצבא בדרגת אלוף.

מרדכי וירשובסקי (שינוי) שהוא גם חבר במועצת עיריית תל־אביב, פנה אל ראש העיר להט, וביקש ממנו להדיח את זאבי מראשות מוזיאון "הארץ".

גם ח"כ הליכוד, עמאל נאסר אלדין, דחה בחריפות את דבריו של גנדי: "זהו רעיון פסול ומטעה ואין להעלותו על הדעת. ניתן למצוא את שביל הזהב שיוביל לחיי שיתוף ודו־קיום בין היהודים לערבים. ההיסטוריה של שני העמים מוכיחה כי הם יכולים לחיות יחד".

תנועת "מענה" — מטה על נגד הגזענות, הודיעה כי היא נדהמת מדבריו של זאבי. "אמירה זו נותנת חיזוק לתופעת ההתנכלות לערבים, כפי שהיא באה לביטוי ברמת־עמידר וגני תקווה בימים האחרונים. אין לעשות הבחנה בין ביטויים כוחניים, בנה העוכבים, לבין אלימות פיזית, אמירה כזו או רעיון מעין זה, הם שלב במאבק אלים. תנועת "מענה" מאמינה אך ורק בדרך הדו־קיום", נאמר בהודעה.

צרפת ואיראן ממשיכות במצור השגרירויות ההדדי

מאת ארנון יפה, כתב "על המשמר" בצרפת

פאריס. — מבחן הכוח בין צרפת לאייטולות במצור ההדדי על השגרירויות, נמשך. הנשיא מיטראן ורה"מ שיראק גיבשו עמדה איתנה: צרפת תובעת עדיין, כי מספר־2 בשגרירות האיראנית, ג'ורדג'י, יתייצב לחקירה בפני שופט בפריז.

בישיבה לילית באליזה הוחלט לא לחדור בכוח אל השגרירות. מאחור ובירי האיראנים חייהם של בני ערובה צרפתים במערתפי "חיזבאללה".

בפאריס הממשלה מסתבכת.

דיפלומט בשרות החוץ הצרפתי מסר כנראה לוואיד ג'ורדג'י, כי המשטרה עומדת לעצור אותו, ומוטב שיתחבא בשגרירות. לג'ורדג'י מיוחסים הפעלת הטרור השיעי בקיץ שעבר, שקצר 13 הרוגים ו־250 פצועים.

משרד החוץ ביקש אתמול להסיר את הכיתור מעל שגרירות איראן בשגרירות יינה. אך לשווא. מיופה הכוח הצרפתי בטהרן נתבקש להציע לאיראנים פשרה, לפיה יתייצב ג'ורדג'י בפני השופט ויגורש לאחר מכן. אך האייטולות בטהרן לא מאמינים להבטחות, לאור מקרה עבדאללה, שנכלא למאסר עולם חרף הבטחות הממשלה לשחררו.

● בין 5000 המורים שמשרד החינוך מתכוון לפטר לקראת שנת הלימודים הבאה, כ־1000 הם מורים ערבים, מחציתם באיזור נצרת והגליל.

קיבוץ הזורע
מחפש מורה להתעמלות
לכיתות יסוד
נא להתקשר בין 14.30־7 לטל. 04־899311
ובשעות הערב – מ־21.00 לחגית 04־899573
או ליהודית 04־899450

המשכים

צד"ל הרג צוללנים

(המשך מעמוד ראשון)

„א־צעייקה" ובכוונתם היה לבצע פיגוע־מיקוח בשטח ישראל. אלוף פיקוד הצפון, יוסי פלד, שהגיע לאיזור מייד לאחר התקרית, שיבח את פעולתו ותגובתו המהירה של צבא דרום לבנון בזיהוי והשמדת המחבלים.

כל זמן התקרית „דבור" של חיל הים, היה באיזור למטרות סריקות של חיל הים לא נימצאה הסירה.

יש לציין, שזו הפעם הראשונה שבאיזור הזה מנסים צוללנים מארגוני מחבלים להגיע בדרך ואת לבצע פיגועים.

תיאום עם סוריה

בביירות פורסמה הודעה משותפת של ארגון „א־צעייקה" ומפלגת הבע"ת הפרו־סורית. בה לקח על עצמו ארגון המחבלים הפרו־סורי את האחריות לניסיון החדירה וטען, כי שלושה מחבלים, שני פלשתינים ולבנוני אחד, תכננו לקחת בני־ערובה.

כתבנו הצבאי מוסיף, כי ארגון „א־צעייקה" פועל בחסות סוריה ופעולותיו מתואמות על־ידי מפקד המודיעין הסורי בלבנון, הגנראל רזי כנעאן. ככל שוכור, זוהי הפעם הראשונה שארגון זה מנסה לבצע פעילות טירור בתוך שטח ישראל.

גורמים צבאיים העריכו אתמול, כי שני המחבלים יצאו על־גבי רפסודה מאיזור צידון אל לב ים. בטווח מסוים מהחוף ירדו למים והגיעו אל החוף. ככל הנראה הם טעו במקום הנחיתה על החוף ולפיכך נחתו במרחק של 8 ק"מ מגבול ישראל. יצוין, כי לארגוני המחבלים הפזורים לאורך החוף ישנן מחלקות ימיות המכשירות לפעולות בדרך הים.

שמיר, פרס, רבין

(המשך מעמוד ראשון)

תוכן שיחותיו עם צנורת המימשל האמריקני. הוא יציג בפני השרים את ההצעות האמריקניות תמורת ביטול הפרויקט ואת המסר החד־משמעי של ארה"ב, כי לא תוסיף אפילו סנט אחד לטובת המשך ייצור המטוס.

בכל שנודע, מציעים האמריקנים לישראל את הדברים הבאים: מטוסי אף 16 משופרים מן המדף במחיר זול יותר ובאספקה מיידית; הגדלת כספי ההמרה; ביטול ההחלטה האמריקנית על הפסקת הסדר האופסט ורכישות גומלין בישראל, החל מאוקטובר ש"ז והמשך בהסדר זה בשנתיים הקרובות. כמו כן, אם יבוטל פרויקט ה„לביא", תגדיל ארה"ב את השתתפותה במימון הפיתוח והייצור של הטיל הישראלי „חץ" נגד טילים בליסטיים, שאמורה לפתח התעשיה האווירית.

פחדנות וחמקנות

מוטי בסוק, כתב „על המשמר" בכנסת מוסר:

יוסי שריד (ר"צ) חבר ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, האשים אתמול את ראש הממשלה שמיר ואת השרים פרס ורבין בפחדנות ובחמקנות, בכל הקשור להכרעה בפרשת מטוס ה„לביא".

סנגורו השתולל והקהל

(המשך מעמוד ראשון)

113 קורבנותיו הניצולים של בארבי. הביעו שביעות רצון מכך שהפושע בא על עונשו. אך קוננו שאין עונש מוות לפושעים מסוגו.

פרקליטי הקורבנות התחבקו איתם. סרג' קלרספלד ועמיתיו נתקבלו בכינורים על מיפתן בית המשפט. קלרספלד אמר לנו, כי „המשפט חשוב לשימור הזיכרון. ילדי איזה „ייצגו" במשפט את 11 אלף הילדים היהודים הצרפתים שנרצחו בתאי הגזים".

בארבי, שהובל אל תא הנאשמים בכוח, שמע את גזר הדין בעמידה כשראשו תקוע ברצפה. הוא הפטיר: „מאסר עולם: כל יאומן".

מופת משפטי והיסטורי

בארבי, שמתחילת המשפט סירב לבוא לאולם בטיעון שהוא „משפטית נעדר מפה," הציג עצמו כלוחם במלחמה שנגמרה: מעולם לא היתה בידי הסמכות להחליט בענייני גירושים. לחמתי בנוקשות נגד המחתרת, שאני נותן לה כבוד. אך זו היתה מלחמה והמלחמה נגמרה."

העיתונות שיבחה את מהלך המשפט כמופת משפטי והיסטורי, שלימד את הנוער מה התחולל באירופה לפני 44 שנים.

ורג'ס הפסיד, אך השיג כנאליזציה של פשעי הנאצים. לטענתו, כל צבא מבצע פשעים נגד האנושות, גם דיכוי הפלשתינים על ידי ישראל. מחלוקת זו על בלעדיות הפשעים הנאצים תימשך פה באווירה עכורה. יותר ויותר יוצאים נגד השואה כפשע מיוחד ללא תקדים.

רצוות בזעם: „הכל מכור כאן מראש. מדינת ישראל תחגוג הערב!" וורג'ס קונן: „שר הכספים של הרייך השלישי זוכה במשפטי נירנברג, אדמיראל דניץ ומושל אוסטריה נידונו לעונש קל. חיללו פה את החוק, צרפת יצאה פצועה."

מאות צרפתים שהתקבצו על מדרגות ארמון הצדק בליון התנפלו על וורג'ס, ששיחק לאור זרקורי הטלוויזיה כקורבן־אבל, בקריאות: „נאצי! רוצח! רקובי" הם כמעט קרעו אותו לגזרים. נאום ההגנה שלו הגיע לדרגת טרוף אנטישמי, שהוציא את הקהל מכליו.

וורג'ס הנדיש את השאה. הוא האשים את היהודים בתמיכה בהיטלר. העניים של בארבי תוארו כתעונות לקורבנותיו. הוא ירד בגסות רוח לפרטים, להפרכת העדויות על התעללות מינית שביצע בארבי בקורבנותיו: „סיפרו לכם כי בארבי אנס אישה באמצעות כלב." הוא אמר אל המושבעים. זה דבר בלתי אפשרי. או שהאישה פתחה בעצמה את רגליה וגירתה את הכלב לישגל אותה."

הקורבנות מרוצים

סימון קדוש לגרנג'ה, שעונתה בגיל 13, פרצה בבכי. היא אמרה, כי וורג'ס הוא „אנטישמי שהתעלל בקורבנות לכל אורך המשפט. אך הלילה נתגלה כנתוסכן." כוחות משטרה חילצו בקושי את וורג'ס ואת שני משרתיו האלג'ירי והקונגואי בקושי מתוך ההמון.

ראשי הציבור הערבי: לבטל את כל חוקי והחלטות האפליה

ועדת המעקב לשביתת „יום השוויון" החליטה על עצרות ושביתות רעב במחאה על מדיניות הממשלה

מאת קאסם זייד, כתב „על המשמר"

ראשי הציבור הערבי תובעים לבטל לאלתר את כל החוקים, התקנות, חוקי העזר וההחלטות הגזעניות המפלות לרעה את האזרחים הערביים.

על כך הוחלט אתמול בישיבה של ועדת המעקב שהתכנסה בשפרעם, לסיכום השביתה ב„יום השוויון".

חברי הוועדה החליטו לקיים בראשית אוגוסט עצרת המונית באחת הערים המעורבות ולהזמין אליה את כל כוחות הקידמה היהודיים שהביעו הזדהות עם השביתה של המגזר הערבי.

כן הוחלט לקיים שביתת רעב בה ישתתפו ראשי הרשויות המקומיות הערביות וחבריהם במחאה על מדיניות האפליה.

ועדת המעקב החליטה לגנות את תכניתו של השר גד יעקבי ליהוד הגליל, שכונתה על־ידי חבריה „מסמך קניג מס' 2".

חברי הוועדה גינו בתוקף את מעשה התוקפנות והפורענות נגד הפועלים והסטודנטים הערבי ברמת־עמידר וכנני־תקווה.

חברי הוועדה היפנו אצבע מאשימה לשלטונות וראו בקשר השתיקה של הממשלה כמעין השלמה עם מעשי הפוגרום ואף מתן לגיטימציה לו.

חברי הוועדה דחו את ההערכות והשמועות כאילו עשרות פועלים ערביים פוטרו בגין השתתפותם בשביתה.

בהחלטת הוועדה נאמר: „עלינו להמנע מהנזמות ולא לעורר בהלה ופניקה בציבור, שכן בהשוואה לפיטורים שהיו בעקבות „יום האדמה" הראשון, הפיטורים הפעם אם היו, הם מזעריים, ויש לטפל בהם בדרכים המקובלות".

הוועדה הסתייגה מהפרסומים ב„אליזון" בטאונה של התנועה המתקדמת, שמהם ניתן להבין כי הקריאה לשביתה היתה יוזמתו של ח"כ מוחמד מיעארי.

צעירי מפ"ם תיקנו את הדרך לכפר אלעריאן, שנהרסה ע"י המינהל

מוכתר הכפר, אילן שדה, אידריס מואסי, נער מהכפר ואורח מהונגריה, בדרך המשופצת. (תילום: ויקי כהן)

מאת קאסם זייד, כתב „על המשמר"

קבוצת צעירים ממפ"ם בראשותם של אילן שדה ואידריס מואסי, עסקו אתמול בשיפור הדרך לכפר אלעריאן, שנהרסה לפני כשבוע בפעולה של מינהל מקרקעי ישראל.

יוזם המבצע ומארגנו, אילן שדה, אמר: „החלטתנו לשפר את כביש הגישה לכפר אלעריאן נובעת מהעובדה שהישוב קיים מזה עשרות שנים ושאין הדעת סובלת שישוב במדינה דמוקרטית ומתקדמת יישאר ללא עורק תחבורה.

תחילתו של מאבק

שדה אמר עוד כי שיפור הכביש הוא תחילתו של המאבק להמשך קיומו של היישוב שחלק מבתיו הוקמו על פי היתרי בנייה מהמוסדות המוסמכים.

שדה הטעים שיש לאלעריאן כל התשתית הדרושה ליישוב, לרבות חשמל ומים, מה גם שהוועדה המקומית לתכנון ולבניה במשה־אלונה, אישרה את תוכנית המתאר של היישוב.

ידידים בעת צרה

ריפעת כבהא, יו"ר עמותת הכפר, ביטא נאמנה את רגשות התושבים ואמר: „מפ"ם מוכיחה שהיא ידיד לעת צרה, ושהיא מלווה אותנו לאורך כל הדרך הקשה. לפני הריסת הכביש ולאחריה".

כבהא ביקש להודות גם לח"כ מוחמד וותד, שהגיע ראשון לכפר, מיד עם הריסת הכביש.

כבהא אמר בשיחה עם כתבנו: „לא הכל שחור במדינה הזאת. עצם העובדה כי כוחות יהודיים נאורים כמפ"ם עומדים לימיננו, מלמדת שישנם יהודים הנאבקים על האמת, ועל זכותנו להישאר בכפר מולדתנו.

הדבר נותן תקווה לחיים המשותפים ולדו־קיום".

על הריסת הכביש אמר כבהא שהוא מקווה כי ההריסה לא תהפוך לנורמה, כי אינה משרתת אף צד במדינה הזאת.

תושבי אלעריאן קיבלו את פני צעירי מפ"ם בחמימות ובחיבוקים והבטיחו לגמול על המחווה הנאה.

טבעו בכנרת ובחוף חיפה

מאת שלמה גלזר ויואב אביב

אליהו לוי, תלמיד ישיבה בן 30, טבע ביום חמישי אחה"צ סמוך לחוף „לידו" בכנרת.

המנוח הגיע לאזור בטיול, נכנס למים, וטבע תוך שתי דקות במרחק חמישה מטרים מהחוף. סירת משטרה וצוללן משו את הגופה.

מהמשטרה נמסר, כי בגלל עליית מפלס הכנרת קיימים אזורים בהם המים עמוקים סמוך לחופים, והדבר מחייב זהירות.

תושב־חיפה דהרנה פסחיה (38) טבע אתמול בחוף הגולשים בחיפה.

האיש עולה חדש מאתיופיה הגיע אתמול עם בני משפחתו לבילוי בחוף. הוא נכנס למים במקום אסור לרחצה, נסחף וטבע.

מציל שהוזעק מחוף דדו משה את גופתו. כוחות מד"א שהגיעו למקום ניסו להחיותו אולם ללא הצלחה. גם ביום שישי טבע אדם בחוף הגולשים אולם אנשי מד"א הצליחו להצילו.

כהנא לכלך גם בצפת

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

ראש עיריית צפת זאב פרל, הגיש תלונה למשטרת העיר ותבע ממנה לחקור בדחיפות את הכתובות שצוירו בגובה של 4 מטרים על קירות בתים: „מוות לערבים" ובמקום אחר „יחיה כהנא".

ביום חמישי, בשעות הצהריים, גילו עוברים ושבים את הכתובות, שנמרחו על מקומות גבוהים כדי למנוע את מחיקתן.

ביום שישי הגיש ראש העיר תלונה למשטרה. הוא הורה עוד באותו יום לעובדי העירייה למחוק את הכתובות לפני כניסת השבת.

ראש העיר אמר לכתבנו, שצפת היא עיר אשר עד כה לא התגלו בה תופעות גיזעניות. הוא גינה בחריפות את המעשה, והביע את תקוותו שהמשטרה תפעל במהירות כדי למצוא את האשמים כדי לעקור את התופעה בעוד מועד ולמנוע מעשים דומים בצפת.

ביום שישי, לאחר הופיעו הכתובות, העדיפו עוברים ערבים לא להופיע לעבודה.

מקור משטרתי העריך, שיש קשר בין התפילה שקיים ח"כ כהנא בבית הכנסת בבירעם, במחאה על הכוונה להחזיר את העקורים לבין הכתובות. „יתכן שכמה מוטרפים הגיעו גם לצפת, והשאירו סימנים" אמר.

זאב יפת נבחר ליושב ראש אגודת העיתונאים

הוועד החדש של אגודת העיתונאים בת"א שנבחר בראשית השבוע התכנס ביום שישי לישיבתו הראשונה ובחר בזאב יפת (הארץ) כיו"ר האגודה

כממלאת מקום נבחרה תהילה עופר (מעריב). חיים בלצן (גמלאי) נבחר כסגן יו"ר האגודה.

בעד בחירתו של זאב יפת ליו"ר הצביעו 13 חברי הוועד. 2 נמנעו.

הוועד החדש יבחר בישיבתו הקרובה ביושבי ראש וכחברי הוועדות וכן בנציגיו בהנהלת האיגוד הארצי ובמועצת העיתונות.

קודם לבחירת בעלי התפקידים התכנסו חברי הוועד היוצא והוועד החדש לישיבה משותפת. יו"ר האגודה היוצא, סמי גרינשפן (ידיעות אחרונות), סקר בקצרה את הבעיות שליוו את הוועד בשנתיים האחרונות ואיחל לוועד החדש להצליח במילוי תפקידו לטובת האגודה וחבריה.

(עתים)

נפילת הפצצות מהמסוק בגלל עבודת אחזקה לקויה

עבודת אחזקה לקויה של טכנאי מסוקים בחיל האוויר גרמה לנפילת כוורת פצצות מתוך מסוק שחג מעל צומת הרחובות הרב קוק־דבורה בקרית מוצקין, לפני כשבועיים, מסר ביום ו' דובר צה"ל.

כוורת הפצצות נחתה מן המסוק וגרמה לבהלה. הפצצות הקטנות התפוצצו ורק בדרך נס לא נפגע איש.

חבלני המשטרה, בסיוע צה"ל, אספו מן המקום את יתרת הפצצות שלא התפוצצו. מפקדת חיל האוויר מינתה ועדת חקירה, וזו השלימה את בדיקתה ופסקה, כי כוורת הפצצות נפלה מהמסוק בגלל עבודת אחזקה לקויה של טכנאי, אשר יועמד לדין משמעתי. (עתים)

● האיטולה מונתזרי נתון זה זמן מה במעצר בית, מוסר העיתון „אל נהאר אל ערבי ורואלי".

הסיבות למעצרו קשורות ככל הנראה במאבק על ההשפעה באיראן.

רבין חזר בחשאי

(המשך מעמוד ראשון)

הכנסות מהיר עוד יותר. שיכנו את נוסעי המחלקה הראשונה ובראשם שר הביטחון ופמלייתו, במלון המפואר „גרובנור האוז". את שאר 450 נוסעי המטוס שיכנו במלון „פוסט האוז", הסמוך לשדה התעופה היתרו.

כשנמסר לשר הביטחון על העיכוב בלונדון, לא התרגש בתחילה וכיאה לחובב טניס מושבע אמר: „לא נורא. לפחות נראה את חצי הגמר בווימבלדון".

אולם מאוחר יותר, לאחר התייעצות עם עוזריו, החליט השר רבין, חרף נסיונו המר בטיסות מחללות שבת המגיעות מארה"ב, לטוס לארץ בשבת כדי להספיק להדרך את חברי הממשלה. בסיוע אנשי „אל־על" בלונדון נמצאה אתמול בבוקר טיסה לישראל. כך, בעוד בארץ דווח על הגעתו של רבין לארץ רק היום בבוקר, הגיע שר הביטחון כבר בשבת.

נוסעי הג'מבו של אל־על" בילו אתמול יממה בלונדון על חשבון „אל־על". ולא חשו עת המריאו אנוש בחצות לישראל, כי הנוסע המכובד שישב כל הדרך מניו־יורק ללונדון קומה מעליהם, אינו עימם והוא כבר עסוק בענייני חולין בתל־אביב.

ארה"ב חגגה אתמול את הרביעי ביולי

רייגן הציע בנאום חגיגי, תיקון החוקה להוספת כוח פיקוח לנשיא

מאת דליה רפאל, כתבתנו בארה"ב

ארה"ב חגגה אתמול את יום עצמאותה ה־211. חגים אחרים, דתיים וחילוניים הפכו בבר מזמן לחופשות סוף־שבוע ארוכות מלוות במבצעי מכירות גדולים. ה„ארבעה ביולי" — חג העצמאות, שומר על ייחוד וחגיגיות.

דגלים מונפים על מרפסות. מתקיימים פיקניקים המוניים. מצעדים חגיגיים, פסטיבלים, קונצרטים וזיקוקין דינור.

האמריקנים בהמוניהם יוצאים לחגוג מכל הלב.

בוושינגטון, בה לא מוחמצת כל הזדמנות, מנוצל גם החג למטרות פוליטיות.

נאום רייגן

הנשיא רייגן קרא בנאום לרגלי „יד גפרסון" לאישור „מגילת זכויות כלכליות" על משקל „זכויות האדם" שהן חלק מהחוקה האמריקנית.

ביום קיץ לוהט, ובפני קהל אלפים מזיע ומריע, הציע רייגן תיקונים בחוקה, שיוסיפו כוח פיקוח לנשיא ויגבילו את עוצמת הקונגרס בתהליך קביעת תקציב המדינה.

הדמוקרטים ענו

נציגי הדמוקרטים, המחזיקים ברוב בקונגרס ובסנאט והופכים לבלתי אפשרי כל שינוי מהותי בו רוצה הנשיא, לא חסכו שנטם ממנו בתשובתם.

מנהיג הרוב הדמוקרטי בסנט, בירד, אמר: „מה שבאמת דרוש לעם האמריקני היא הכרות עצמאות מגירעונות הנשיא רייגן, חופש מחובותיו". סנטור ברי ממסצ'וסטס הוסיף ש„הנשיא מצטט את ג'פרסון נגד לקיחת הלוואות, אולם הוא הלווה הגדול ביותר בתולדות המדינה".

קסם דאשתקד

לפני שנה בדיוק נשא רייגן את נאום החג בניו־יורק, בטקס חנוכת פסל־החירות המשופץ והמחודש. היתה זו נקודת שיא בתקופת נשיאותו.

מאז זרמו מים רבים בנהר הפוטומק.

השנה זהו נשיא שעמדתו נחלשה בעקבות אובדן הרוב הרפובליקני בסנט ופרשת איראן־קונטרס הממשיכה לכרסם קשות בפופולאריות שלו ובאמונתו.

באירוע החגיגי ב„יד גפרסון" היה משום נסיון לשחזר הקסם מלפני שנה, בעזרת בלונים בארום־לבן־כחול וצבעי־הדגל, תזמורות וזיקוקים.

העם נוטה להתגעגע לחגיגיות, עם או בלי „מגילת זכויות כלכליות". רפובליקנים ודמוקרטים כאחד.

העצמאות, המדינה, השנה היא לכולם.

חג שמח, אמריקה.

קיץ חם לנשיא עייף

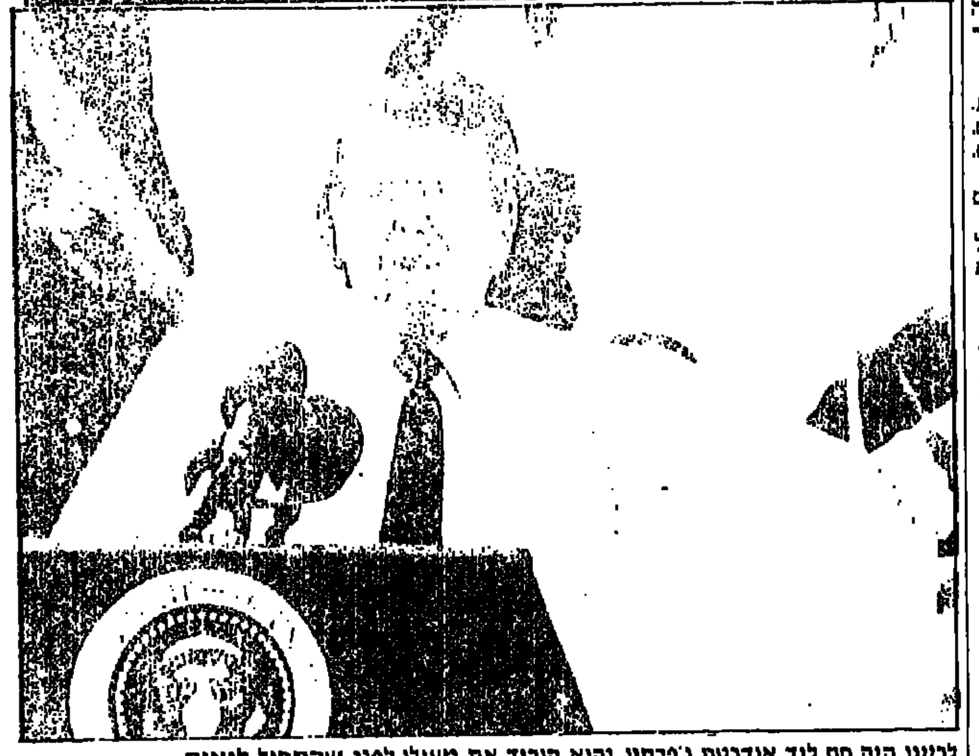

לרייגן היה חם ליד אנדרטת ג'פרסון. והוא הוריד את מעילו לפני שהתחיל לנאום (צילום: איי.פי.)

צרפת עומדת על דרישתה לחקור האיראני שמצא מקלט בשגרירותו

פאריס. — צרפת, המעורבת עתה בסכסוך דיפלומטי קשה עם איראן, חזרה על דרישתה לחקור את אחד העובדים בשגרירות האיראנית, החשוד במעורבות בפיצוצים טרוריסטיים, ואשר מצא מקלט בשגרירות.

האיש הוא ואחיד גורג'י, שבאורח רשמי נמסר עליו כי הוא מתרגם. אולם חוקרים צרפתים סבורים, כי הוא איש ביון והוא דרוש לחקירה בפרשת שרשרת הפיצוצים בפאריס בשנה שעברה בהם נהרגו 11 בני אדם ו־250 נפצעו.

„למר גורג'י אין שום דרך אלא להיענות להזמנה" אמר דובר משרד החוץ הצרפתי. משטרת צרפת שומרת על הכניסות לשגרירות האיראנית זה היום הרביעי, והיא בודקת בקפדנות כל מי שנכנס ויוצא מן המבנה.

שלטונות איראן הגיבו בכיתור השגרירות הצרפתית בטהרן שם נמצאים עתה 28 אזרחים צרפתים, ביניהם דיפלומטים, אנשי סגל, נשים וילדים.

גורג'י, שאין לו חסינות דיפלומאטית, הופיע ביום חמישי בערב במסיבת עיתונאים בשגרירות האיראנית, בה ביקש מיקלט.

העיתון „לה מונד" רב ההשפעה טען לאחר מכן, כי החלטת שלטונות איראן להציג את החשוד המבוקש בפני העיתונות הוא מעשה פרובוקטיבי והוכיח, כי שתי המדינות על סף ניתוק יחסים. (סוכנויות הידיעות)

● רדיו „קול המולדת" מסר בידיעות מצידון, כי התגלו לאחרונה מקרים של קדחת מאלטה באזור הדרום, בגלל שתיית חלב עזים שלא עבר עיקור.

עוד צוללת מסתורית משייטת בחופי שבדיה

מאת עלי כהן, כתב „על המשמר" בסקנדינביה

קופנהגן. — זמר טנור מהרפובליקה האסטונית בבריה"מ, ערך מיטורות מקהלה בה השתתף בביקור בשבדיה ופינלנד. הטנור, וויקו קיבר בן 25, טען בבקשתו למקלט פוליטי, כי במולדתו הוא סובל „מרדיפה בגין דת".

בשבדיה יש כשעה זו גם צרות מסוג אחר עם הסובייטים: המדובר בצוללת אלמונית, המשייטת לחוף אחד המפרצים של צפון שבדיה, שהוא בעל חשיבות צבאית. כמו בפעמים הקודמות, אין השבדים מצליחים לאתר את הצוללת, והם מטילים בתדירות גבוהה פצצות עומק, כדי לגרום לעלייתה על פני המים.

על פעולות אלה מוחים התושבים המקומיים וחובבי הטבע, הטוענים כי הפצצות גורמות להרג ביותר של דגים.

כללכת יוגוסלביה בצרות אינפלציה רשמית — 100%

סוכנות הידיעות היוגוסלבית מסרה כי חוב של 245 מיליון דולר לבנקים מסחריים במערב שצריכה היתה יוגוסלביה לפרוע בין ה־30 ביוני עד ה־14 ביולי יידחה עד ספטמבר.

החוב החיצון של יוגוסלביה מגיע כיום ל־20 מיליארד דולר. 70 אחוז ממנו הוא חוב לבנקים מסחריים במערב.

השיעור השנתי של האינפלציה ביוגוסלביה עבר את ה־100 אחוז ביוני, בפעם הראשונה. שיעור האינפלציה ביוגוסלביה הוא בין הגבוהים בעולם.

תושבים רבים מטילים ספק בסיכומים הסטטיסטיים הרשמיים וטוענים, כי שיעור האינפלציה הוא למעשה כפול מן השיעור הרשמי. (ע"ר)

צו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (מחירים מרביים לירקות), (מס' 5) התשמ"ז — 1987.

בתוקף סמכותנו לפי סעיף 7 (א) לחוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ו־1985, אנו מצווים לאמור:

המחיר המרבי בשקלים חדשים לק"ג ירקות יהיה כלהלן:

סוג הירק	בטכירה לקמעונאי: במתת נהחסן י סיטונאי	במכירה לצרכן
תפוחי־אדמה	0.90	1.17

במכירת תפוחי־אדמה לצרכן באריזת רשת או פלסטיק רשאי המוכר לגבות בנוסף לסכום האמור בסעיף 1, 0.05 שקלים חדשים (כולל מע"מ) לק"ג.

צו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (מחירים מרביים לירקות) (מס' 4), התשמ"ז — 1986 — בטל.

תחילתו של צו זה ביום ח' בתמוז תשמ"ז (5 ביולי 1987)

משה נסים, שר האוצר — אריה נחמקין, שר החקלאות

ולנברג, ברנדוט והמרשלד על בולים חדשים בשבדיה

מאת עלי כהן, כתב „על המשמר" בסקנדינביה

בשבדיה עומדת להופיע סידרת בולים שתנציח אישים, שהיה להם קשר ליהודים או לישראל.

האישים שיכללו בסידרה הם ראול ולנברג, שכדיפלומט צעיר בבודפשט במלחמת העולם השנייה עזר להציל יהודים רבים ע"י רכונים שבדיים; הרוזן ברנדוט, שנרצח בירושלים בספטמבר 1948 ע"י לח"י ומזכיר האו"ם, דאג המרשלד, שמטוסו הופל בקונגו ב־1961.

אנשים ואירועים

נשים יטיסו מטוסי קרב בחיל האוויר של קנדה

נשים רשאיות מעתה להתנדב ליחידות מלחמתיות בחיל־האוויר הקנדי, ובעוד זמן־מה הן יטיסו מטוסי אף־18. הודיע שר־ההגנה, פרין ביטי, ביום שישי.

„הנסיון של חיל־האוויר הראה כי צוותים מעורבים פועלים באפקטיביות", אמר השר. „לכן, אנו סבורים, כי הגיע הזמן להציב נשים ללהקים של מטוסים המיועדים למשימות קרביות".

שתי נשים כבר קיבלו אימון והכשרה במטוסי אימון ותשע אחרות הביעו רצון להטיס מטוסי אף־18. נאמר בהודעה של משרד ההגנה הקנדי. הן יעברו אותם מבחנים שעוברים הגברים.

עתה בודק משרד ההגנה אם יש להפעיל נשים למשימות מלחמה גם בצבא ובצי. ביטי אמר כי החלטה בעניין זה תתקבל עד 1991. (סוכנויות הידיעות)

אופרה בעפולה!

מאת שלמה גלזר

60 שנה מתרוצצים סיפורים ובדיחות על מגרשים שנקנו בעפולה לשם הקמת בניין אופרה. היום נסגר המעגל. „שבוע האופרה" בעפולה יוצא לדרך.

ערב הפתיחה יהיה „חגיגת להיטי אופרה". יביא בפני הקהל מבחר להיטים מאופרות מפורסמות ויבוצע ע"י התזמורת הסימפונית של חיפה, סולנים מהארץ ומחו"ל, ומקהלת רינת בניצוחו של סטנלי ספרבר. כמו כן תועלה פעמיים בהיכל התרבות בעיר האופרה „נישואי פיגארו". במשך השבוע כולו ייערכו חוגי בית בנושא האופרה באזור כולו.

לא יהיו קצינים בכירים מוסלמים בצבא סינגפור

העיתון המצרי „אלאעצאם" יודע לספר, כי בעקבות ביקורו של הנשיא הרצוג בסינגפור הוצא שם צו, האוסר מינוי מוסלמים לתפקידים בכירים בצבא.

ממשלת סינגפור נקטה בצעד זה לאחר שהעדה המוסלמית בסינגפור, המהווה 15 אחוזים מכלל תושבי המדינה, מחתה נמרצות על הביקור.

כן מציין העיתון, כי יחסי מאלזיה־סינגפור התערערו לאחר שסינגפור דחתה את קריאות מאלזיה לבטל את ביקור הרצוג. (ע"מ)

משולש ברמודה רעב; נוסע נעלם מ„קווין אליזבת"

גבר בן 28 משיקאנו נעלם מאוניית הנוסעים המפוארת „קווין אליזבת השנייה" בעת שהיא שטה במי „משולש ברמודה".

דובר משמר החופים האמריקני אמר, כי הסברה כיום היא שהוא נפל מן האוניה לים.

כל האוניות השטות באיזור זה בים הקריבי קיבלו הודעות לחפש אחר הנוסע במים. הוא נעדר בעת שהאוניה היתה במרחק של 500 ק"מ דרומית־מערבית לאי ברמודה בשרשרת האיים הקאריביים.

דובר משמר החופים אמר כי האיש נראה באחרונה ביום חמישי בערב בעת ששתה משקה חריף.

חיפוש בכל האוניה אחר הנעדר לא העלה תוצאות.

קונצ'רטו ל־21 בעלי־כנף

בפיאצה טורנאבוני בפירנצה נערך ביום חמישי קונצרט ל־21 מסנתרי כנף, שאורגן בידי הקומפוזיטור המקומי דניאל לומברדו (צילום: אי.פי.)

על היום

5.7.87

סחבת במיליון דולר לחודש

אם לא יסייעו מייד ליישובים החקלאיים, נצטרך להתחיל את התהליך הציוני מחדש, אומר השר יעקב צור ומאיים בהתפטרות. הוא אינו מכחיש כי הוליכו אותו שולל

מאת חיים מרגלית

שר הקליטה יעקב צור, חבר קיבוץ נתיב הל"ה, הודיע למ"מ ראש הממשלה ושר החוץ שמעון פרס כי לא ימשיך לכהן כחבר הממשלה. כמו כן, ימליץ השר בפני ראש תנועות ההתיישבות לפרוש מהשותפות בממשלה, אם תוך חודש ימים, כלומר עד לפגרת הכנסת, לא יימצא פתרון סביר למשבר החמור הפוקד את ההתיישבות ובראש וראשונה פתרון למצוקות ביישובי בקעת הירדן ורמת־הגולן. עד כאן לשון ההודעה היבשה של השר צור, שפורסמה בכל אמצעי התקשורת.

— מה הדחיפות מדוע רק עכשיו? הרי לפרישת הסתבכות היישובים החקלאיים, מושבים וקיבוצים, יש כבר היסטוריה?

צור משיב, כי הדחיפות נובעת מכך שבעוד חודש יוצאת ועדת הכספים של הכנסת, המטפלת בנושא המושבים והקיבוצים, לפגרה. חלק מחברי הוועדה יהיה בחופשה בארץ ובחו"ל. אם נושא העזרה הממשלתית להתיישבות לא יסוכם בקרוב מאוד, לא יעבור זמן ויינטשו יישובים שלמים, חד וחלק. צור מדגיש את נחיצות העזרה הדחופה ליישובי הבקעה והרמה. שם צפויה קטסטרופה ממש.

„כל יום שעובר" אומר צור, „מגדיל את החובות". מדובר במיליון דולר בחודש". הוא מזכיר שלפני שנה מונתה „ועדת רביד" על־ידי הממשלה ותפקידה היה להמליץ על אופן פתרון הבעיות של המושבים והקיבוצים. אז, כאשר מונתה, עמד חוב המושבים על כ־800 אלף דולר. כאשר ועדת רביד מסרה את המלצותיה לפני כחמישה חודשים, כבר היה חוב המושבים כ־1.2 מיליארד דולר. הוא אינו מנסה אפילו לשער מה גודל החוב עתה כיום.

את השר מכעיסה במיוחד האדישות לגבי ההתיישבות. הוא מזכיר, כי ממשלת האחדות הלאומית פעלה בזריזות עליונה בהסדרת החוב של מפעל „אלסינט" וההחלטה על 120 מיליון דולר התקבלה בוועדת הכלכלה של הממשלה בלי סיבוכים והשהיות. אפילו פרשת „מנועי בית שמש" והעזרה להם, ועינו לא צרה בכך, עברה בממשלה במהירות, לעומת הסחבת, הדחיות וחוסר האיכפתיות המאפיינות את הדיונים הקשורים בעזרה ליישובים החקלאיים.

שר הקליטה טוען, שהוא אינו סבור כי הוא מגזים כאשר הוא קובע כי עשרות יישובים ברמת הגולן, בבקעת הירדן, בדרום ובאזור ירושלים נמצאים כעת במצב של חוסר יכולת לקיים משק וחברה. מצב כזה יכול להוביל, לדברי צור, לאיבוד השליטה על קרקע, מים וגידולים חקלאים, שיעברו לידי „ראיסים" מהשטחים. עוד מעט יצטרכו להתחיל את התהליך הציוני מהתחלה אם לא יקומו עכשיו ויעזרו ליישובים.

יעקב צור.

עדיין מאמין בהתאוששות

אדישות ציבורית

צור חרד למצב שמתהווה ובמיוחד לאדישות הציבורית כלפי ההתפתחות הנוראה הזאת, במיוחד במפלגת העבודה. הוא אינו מרגיש כי לו יש שותפים לדעה בין חבריו השרים. חברי הסיעה בכנסת ובהסתדרות, חורה לו שראשי ההסתדרות, המנהלים עתה מאבק עיקש על תוספות שכר, בריאות וקרנות פנסיה לעובדים השכירים, מתעלמים מהצורך להתייצב לימין ההתיישבות העובדת. גם עובדה זאת, לדעתו, היא סימן עגום להתיישבות עצמה, שעד לפני מספר שנים נחשבה כיעד לגאווה הלאומית והמעמדית.

החקלאות, לדברי צור, אינה רק ביזנס. במדינה הזאת ירדה ההערכה לחקלאות למרות ההישגים האדירים אליהם הגיעו בכל הענפים. שר הקליטה טוען, החקלאים שילמו את המחיר המלא של התוכנית הכלכלית, הרבה יותר מהשכירים והתעשיינים. כאשר החקלאים מוחים על מצבם, מצביעים עליהם ומזכירים להם יום יום את השגיאות שעשו.

„נכון", אומר צור, „אם רוצים לומר שעשינו שגיאות — אכן שגינו ועוד איך שגינו. א מעבר לכך, מי שנפגע יותר מכל מגזר אחר הם החקלאים, שהפכו מבעלי־חוב למשועבדי־חוב בגלל הריבית הרצחנית שעליהם לשלם לבנקים".

מרגיזה אות העובדה, שבכל המדינות המפותחות בעולם למדו כי קיום כפר, חקלאות וייצור מזון הם עניין לאומי ממדרגה הראשונה. השוק האירופי המשותף מגן על החקלאות ועל הכפריים על־ידי מתן תמריצים מסוגים שונים ועל־ידי הקלות פיננסיות. בכל העולם היקף העזרה לחקלאים שהעמיד כך ארה"ב. כדי לאפשר המשך ייצור וגידולי־שדה. אצלנו כל אלה נשכחו נידחים. שכן השיבה לקרקע ולעבודת היתה מיסודות הציונות.

כל פרוטה תוחזר

צור מנמק את זעקתו הנוכחית בכך ש לפני זמן קצר התרשם שהנה עוד מעט מייה, עומדים לקבל את המלצות רביד", שהגיעו אל הממשלה ואל ה הכספים של הכנסת. והן יבוצעו. הוא מסתיר את אכזבתו. הוא אינו מסתיר כי נאיבי. מלא אשליות והוליכו אותו ש הרגשתו היא, שהשעה גן עבודה מוזמן, ולמ כל זאת יש בכוחם של שרי מפלגת הע להעביר בממשלות החלטות אופט שיביאו עזרה מיידית לישובי רמת ה והבקעה ופתרונות־ביניים ליישובים אח הוא חוזר ומדגיש, כי המלצות ועדת ר אינן מדברות על מענקים או מתנות, פרוטה תשולם בחזרה. הוא מזכיר כי הת הקיבוצית החליטה על הורדה ממשית ב יים וצימצומים ובמקביל הגברת הייצור — כל אלה כאשר במדינה מתקיימות קניות ויציאות לחו"ל. התנועה הק מבקשת בסך הכל פריסת־חובות, ש ריבית סבירה ומתקבלת על הדעת.

עם כל אלה וחרף המשבר שכאשר ינתנו הכלים לתנועות ההת הן יעשו את העבודה וההתיישבות מהמשבר.

פיקציה ושמה שילוב

לגבעת עדה, על כ־600 תושביה, יש מועצת פועלים; ואילו באקה אל־גרבייה, המונה כ־15 אלף נפש, משולבת־מסופחת למועצת פועלי חדרה

מאת אבשלום קווה

הדבר המעביר את רוחו של מזכיר סניף מפ"ם וממ"מ ראש מועצת בקה אלגרבייה, לוטפי מואסי, היא העובדה המספרית, שבגבעת עדה, המונה 619 תושבים, יש מועצת פועלים ואילו בבאקה אלגרבייה אין. הישוב מונה כ־15 אלף נפש, חלקם הגדול חברים בקופת חולים ההסתדרותית. בעקבות תכנית השילוב של האגף לארגון ולמועצות פועלים באקה אל גרביה משולבת־מסופחת למועצת פועלי חדרה. דוגמא לאונס ציבורי מלווה במערכת הסברים רציונאליות וערכיות.

בשיחה עם לוטפי מואסי ועם החברים בגוף המעורר מחלוקת חריפה — הוועדה לענייני הסתדרות — עולה שוב ושוב ההשוואה עם גבעת עדה. אינני מזכיר להם כי יו"ר סיעת הליכוד בהסתדרות, יעקב שמאי, הוא תושב גבעת עדה. את מועצת הפועלים המקומית לא הקימו למען הארת שמו של שמאי, אך העובדה שהוא וחבריו „כשרים" יותר מאנשי מפלגת העבודה אומרת דרשני עם כמה סימני קריאה ושאלה.

קירוב לבבות או חסימתן

בהצהרת הכוונות של תכנית השילוב ההסתדרותית נקבע: יש להגביר את שילובם של הישובים הערביים במועצות פועלים קיימות. כך תובטח השוואת שרותים כהגנה מקצועית, הבטחת מקורות תעסוקה, הרחבת פעולות תרבות, נוער וספורט והענקת תקציבים באופן יחסי למספר החברים הערבים באותה מועצה, והעמקת קרוב הלבבות והדדי קיום היהודי ערבי. מטרה וכנות נאצלות מזה אין. כפועל נועד השילוב במקומות מסויימים, כמו בבקה אלגרבייה, לחסום הקמת מועצות פועלים עצמאיות, מחשש שרק"ח או כל קבוצה אחרת, כגון הרשימה המתקדמת לשלום, הנמצאת בנסיסה מתקדמת, ישתלטו עליה.

אנשי הוועדה לענייני הסתדרות הינם חברים מרכזיים במפלגת העבודה ובמפ"ם. אין הם שייכים לעולם המטיל אימה של רק"ח והקבוצות האחרות. בוועדה, אשר אינה מקבלת הכשר מהוועד הפועל בתל־אביב, חברים: מזכיר סניף מפלגת העבודה במקום אבו חוסיין ג'לאל; מנהל המרכז הקהילתי קעדאן, רכז הוועדה, איש ציבור, מורה לספרות, בוגר האוניברסיטה העברית בספרות עברית; נסוח מואסי, רכז מפלגת העבודה במשולש אבומוך סמיח; מצארוה שריף; נציגת נעמת מצארווה פאטמה, שנקעה נפשה מהנעשה בכפרה ועברה למרכז נעמת בתל־אביב, בתפקיד אחראית על פעולות הארגון במיגזר הערבי.

כל העיניים הצעירות

נסוח מואסי, סמיח אבומוך וחבריהם הצעירים שונים בתכלית שינוי מהעסקנים הוותיקים של המפלגות השונות. הם אינם שבויים בהלם העמוק של מלחמת 48'. הם שונים בהיותם משכילים יותר, תובענים, פתוחים, מכירים את מגילת הזכויות שלהם וערים לכל ניואנס ולכל שינוי בחברה היהודית. אי־אפשר למכור להם איטריות. נגמרה התקופה של משיכה באף. לדברי סמיח אבומוך, כל העיניים הצעירות באזור באקה, כפר מחווי למעשה, נשואות אל אותה ועדה מרדנית התובעת לקבל גושפנקא של ועד עובדים, כשלב לפני הקמת מועצת פועלים.

מואסי ואבומוך מצביעים על אחוזים אלה: בבחירות לכנסת, בשנת 84', ירד המערך מרוב מאסיבי ל־14 אחוזים. התנועה המתקדמת לשלום גרפה את אחוז הנחלה של המערך. בבחירות להסתדרות (מאי 85') קיבל המערך 67 אחוזים, משום שהתנועה הדמוקראטית לשלום שרויה במצב של שחיקה פנימית מתמרת חוששים אנשי מפלגות הפועלים בכפר כי אם לא יעשו מספר צעדים, כגון הקמת מועצת פועלים מקומית, תיסלל הדרך להשתלטות אנשי רק"ח על הכפר. הנס של 67 האחוזים של יחזור, הם ובגלל הזנחה בטיפול ההסתדרותי במקום, בגלל תכנית השילוב המעליבה, בגלל התרמת הוועדה לענייני הסתדרות, יגבר כוחם של אנשי רק"ח הנמצאים עדיין בשוליים בכפר. לוטפי מואסי חרד מאפשרות זאת. הוא קובע כי למרות כל המרורים שמאכילים אנשי ההסתדרות בתל־אביב את הפעילים בכפר. ההסתדרות, עבור אלפי חבריה, היא המבצר היחיד, כתובת לעת צרה, גוף קצת שונה בכל זאת מכל המוסדות העירוניים־ממשלתיים־ציבוריים הנוטפים לאומיות שפירושה קיפוח כלפי הציבור הערבי. זאת היא הסיבה שבבחירות להסתדרות זכה המערך באחוז כה גבוה של מצביעים לעומת אכזבה מוחלטת בקלפי בבחירות לכנסת. אם לא לכו לקראתנו, אומר מואסי ומצטרפים אליו בכך נסוח מואסי, סמיח אבו מוך וחוסיין ג'אלאל, אי־אפשר יהיה לעצור את סחף המרירות, בעיקר של צעירים, שיגררו ליתר יאוש ואפטיה. כל אלה הם מרשמים בדוקים לשקיעה במדמנות ההקצנה הפוליטית־חברתית.

אומר־קובע אבומוך: „אנחנו, הערבים והיהודים, נועדנו לחיות ביחד. יש למצוא את שביל הזהב. ההסתדרות היא זאת המסוגלת והמחוייבת למעשה בקיום אותו מפגש יום־יומי. אם אנחנו לא נדאג לכך, מי יעשה זאת? מועצת פועלים מקומית משמעותה המעשית הפעלת כל החוליות העושות את היום ואת החברה: איגוד מקצועי, פעולות תרבות, נוער וספורט, קופת חולים, בנק פועלים. הפעלת כל המערכת בשלמות תשנה לחלוטין את התחושה ואת פני הכפר. כל עיני המשולש נשואות אלינו, אם לא נעשה זאת ומהר, אני חושש מיום אדמה שני". מוסיף נסוח מואסי: „אם לא יהיה פתרון בבקעה תהיה תסיסה בכל המשולש. במישור המפלגתי וההסתדרותי קיים נתק באזור בין יהודים לערבים. השילוב אינו אמיתי. הוא מוכתב מגבוה, הוא פיקטיבי ומגביר את תחושת הקיפוח והתסכול". לדבריו, במועצת פועלי חדרה יש 54 תקנים. מתוכם שנים מוקצבים לאנשי באקה אלגרבייה.

כאשר תכנית השילוב יצאה אל הפועל נימקו אנשי האגף לארגון ולמועצות פועלים את החיבור למועצת פועלי חדרה בכך שיש צורך לצבור נסיון כדי להגיע אל שוויון מוחלט. מזכיר הסניף, ג'לאל, המעריך מאד את יו"ר האגף לארגון גדעון בן־ישראל, שואל: כמה שנים אנחנו עוד צריכים כדי שיהיה לנו מספיק ניסיון בשוויון?

אנשי הוועדה לענייני הסתדרות תובעים את פיטוריו של נציג ההסתדרות במקום, גאלב מגארלה, המשמש בתפקידו כארבע־עשרה שנים.

לטענתם הוא אחד המחסומים מפני השינויים הנדרשים בכפר. הם תובעים במפגיע להפעיל את מועדון ההסתדרות שנבנה בכפר וכבר שש שנים עומד בניין מפואר זה בשיממונו המרגיז. הפעלתו איננה נובעת מבעיות טכניות: כביש גישה או התקנת סידורי חשמל. מעצם החשש כי הפעלת מקום זה מועצות פועלים בשני מיגזורים בו, תצריך בדרך הטבע הקמת מועצת פועלים ועל מגארלה, המועדון והאגף ולמועצות פועלים, בכתבה הבאה.

השורה התחתונה שייכת לסמיח לא נהיה לקבצנים ולא נחזור אחרי אנחנו לא רוצים להופיע בעיני הציבור כפושטי יד. ראשי ההסתדרות צריכים זאת ובעוד מועד כדי, שלא יהיה הרכבת..."

(רשימה ראשונה מתוך ש

המסגד בבאקה אל־גרבייה. מאחוריו מועדון ההסתדרות המפואר, העומד בשממונו (צילום בועז לניר)

על הפרק

טורניר בין הגשמים

הממטרים הבריטיים אינם מאפשרים משחקים רצופים על כרי הדשא הרטובים ● מה האלופים עושים כשמזג־האוויר זועף

מאת יצחק וייסהוף

שלמה גליקשטיין, הטניסאי הישראלי הוותיק והמצטיין, נחשב שועל קרבות ותיק במשחקי וימבלדון. במשך שנים רבות היה האלוף הבלתי מעורער של הטניס הישראלי ובזמנו דורג בין 100 הראשונים בעולם. הוא השתתף עד היום בשמונה תחרויות טניס על מגרשי וימבלדון. תחרויות אלו נחשבות לשיא של הטניס העולמי ושאיפתו של כל טניסאי בכיר ובמתחיל היא לזכות בתחרות יוקרתית זו.

הטניסאים המשתתפים בתחרות ווימבלדון עוברים לפני שתי תחרויות במגרשי דשא. לאחר אליפות צרפת מגיעים טובי החובטים בעולם למגרשי הטניס של לונדון, כאשר תחרות הרצה לפני ווימבלדון היא תחרות קווינס־קלאב הסמוכה ללונדון ומיד לאחריה הם נוחתים על מגרשי הפאר של ווימבלדון.

מה עושים הטניסאים בפרק זמן של כמעט חודש ימים, כאשר לעתים קרובות הגשם הניתך בלונדון מונע מהם לשחק: „חצי מהשחקנים המשתתפים בטורניר הדשא מכביר הבזן מלווים. לעתים התגיגות בהמתנה להתבהרות בחוץ. מסעירות ומשביחות את מזג־האוויר הזועף שבחוץ."

גליקשטיין, אגב, שבתחרויות ווימבלדון הנערכות עתה, השתתף בסיבוב המוקדם — עבר שני סיבובים אך כשל ממש עם הכניסה לאנ הטובים.

בתקופה של חודש ימים נוצרות חברויות בין טניסאים הבאים מכל קצווי העולם. לגליקשטיין סיפורים על טניסאים שיצרו קשרי ידידות עם עמיתיהם בגלל השפה. או העייכות הגיאוגרפית וכתם התקשרויות ללא קשר ליבשת ממנה הגיעו או לשפה שבכלל אינה דומה לרעותה.

כיצד מבלים טניסאים בתקופה זו של העונה, שבה יש טורנירים רצופים במעט ללא הפסקה: „בדרך־כלל כל שחקן הוא ארון לעצמו. כל אחד עושה את שנוח לו. בתקופה של משחקי ווימבלדון, יוצאים לבלות הרבה. בעיקר למיסעדות ולהצגות הרצות בבירה האנגלית. מארגני התחרות דואגים לשריין לטניסאים כרטיסים למופעים שבדרך־כלל נזקקים להודשים ארוכים כדי להשיג כרטיס שבו אפשר לראות ולהיראות. בניו כן בלונדון שוכרים דירות בעיר עצמה. הרבה יותר קל ונעים להתגורר בדירה מאשר כאשר בחוץ יורד גשם זלעפות. יש לך אפשרות לבשל אוכל ביתי, מה שאין ביכולתך לעשות בבית־המלון. גם לגור בדירה שכורה זול יותר מאשר לשכור חדר במלון, אפילו כשמדובר בטניסאים המירוויחים עשרות־אלפי דולרים בטורניר.

החלק אחר של הטניסאים מתגורר בשלושה בתי־מלון שהוקצו מטעם הוועדה המארגנת של התחרות. כאשר כל שחקן בוחר את המלון הנוח לו ביותר". שלמה גליקשטיין מכיר את ההוויה של מגורים בדירה שכורה וגם בחדר בבית־מלון:

„הגשם היורד בדרך־כלל בתחרויות הטניס בווימבלדון הוא מרכיב חשוב ביותר באורח חיי הטניסאים במהלך המשחקים: בזמן שיורד גשם בלונדון אין הרבה אפשרויות. צריך להמתין במגרש עצמו עד שהגשם ייפסק או שהמארגנים יודיעו על ביטול המשחקים. חייבים להיות נוכחים במקום. הטניסאים בדרך־כלל יושבים בחדר ההלבשה או במסעדה. יש חדרים מיוחדים לשחקנים, שם הם יכולים לצפות בטלוויזיה או לשחק במשחקים שונים. הכל נעשה כדי להעביר את הזמן. אלו הרגעים שאף שחקן לא אוהב. חוסר־היכולת לשחק הוא דבר מתסכל ביותר".

עם האשה והילדים

כדי להפיג את השיעמום הרב המתלווה לציפיה שהגשם ייפסק, מעדיפים טניסאים רבים להביא לווימבלדון את בני־משפחתם: „אני מכיר הרבה שחקנים הבאים ללונדון עם נשותיהם ולעתים עם ילדיהם. הרבה מביאים חברים. ובסך־הכל, לכל טניסאי מהצמרת יש מאורגנת לשחקנים ארוחת ערב בסגנונית ונוסף על כך מתקיים הערב המסורתי של וימבלדון שבו נמצאים כל המי ומי בטניס העולמי. ערב זה נערך במיטב המסורת האנגלית ולהשיג כרטיס לערב מעין זה אינו משימה קלה. בעבר היה נהוג לקיים את ערב הסיום שבו המנצחים בין הגברים ובין הנשים יוצאים בריקוד טנגו מסורתי. אולם ערב זה, שהתקיים בסיום התחרויות, היה דל במשתתפים כיוון שרוב הטניסאים שנוצחו עזבו את לונדון ומי שנשאר בה היו המנצחים ומלוויהם. בשנתיים האחרונות בוטל אירוע זה והועבר לאמצע התחרות".

לגליקשטיין, שעוד מעט יחגוג „בר־מצווה" בווימבלדון, „יש רק מחמאות לאנשי הוועדה המארגנת. „הם עושים עבודה יפה בהתחשב בעובדה שהם צריכים לדאוג ל־500 טניסאים, כולל בודדים, זוגות ונוער. זו התחרות המאורגנת בצורה היעילה ביותר ולמרות הגשם שפוגע, כולם שבעי־רצון".

ההבדל בין הטניסאים הישראלים לבין „שאר העולם" אינו רב מבחינת היחס לשהייה בווימבלדון — מספר גליקשטיין. „אנו, הישראלים, אוהבים אולי לצאת יותר ולהסתכל על דברים ולא רק להיות נעולים על טניס כמו האחרים. אבל בסך־הכל, וימבלדון היא מכה של הטניס העולמי. כל טניסאי שואף לזכות בתחרות זו, שהיא ללא ספק, מספר אחת בעולם, כיוון שהיא הקשה ביותר, בעלת הדרישות הגבוהות ביותר וגם לא צפויה מבחינת התוצאות. בכלל הדשא שגורר את השחקנים למשחק מהיר, ועובדה זו גורמת להפתעות מרובות. אני לא מכיר טניסאי שלא רוצה להיות בווימבלדון ולא רק בגלל הטניס", מסיים גליקשטיין.

שלמה גליקשטיין. דירה שכורה ואוכל ביתי

בוריס בקר, אלוף וימבלדון במשך שנתיים, שחובס בשבוע שעבר על־ידי פיטר דואן. כוכב נופל, כוכב עולה. (צילום: אי.פי)

זאבי המחבט

רק טניסאים מעטים מגיעים לצמרת. הדרך להכרה בינלאומית רצופה יסורים, אכזבות וחסרון־כיס. רק כאשר מעפילים לפיסגה מתחילים הדולרים לזרום

מאת ישראל פז

חיי הטניסאים קשים. אמנם נדמה כי כולם מיליונרים, אולם אין הדברים מדוייקים. רק מעטים מגיעים לצמרת הטניסאים בעולם. התנודות קיצוניות, עליות וירידות. לא כולם הם ביורן בורג, ג'ון מקנרו, ג'ימי קונורס או איוון לנדל, ובין הנשים — מרטינה נאוורטילובה או כריס אוורט.

רבים מהטניסאים עוברים נתיב־של־יסורים, אכזבות ומחסור כיס. אמנם, כאשר מתחילה העלייה, זורמים גם הדולרים. עד להכרה הבין־לאומית של המקצוענים ארוכה —וקשה מאוד — הדרך לתהילה.

אמת, כאשר מעפילים לפיסגה, הטניס הוא עסק מצויין. מאות אלפי דולרים. חלק מהשחקנים נעשים מיליונרים. יש להם מנהלי־עסקים הדואגים להשקעות. רבים קונים בתי־פאר.

יש גם „תפרנים". בשבוע שעבר סופר על האוסטרלי פיט דואן, שחולל את הפתעת וימבלדון בנצחו את אלוף השנתיים האחרונות, הגרמני בוריס בקר. דואן הגיע מרחוק, התגורר בבית־מלון קטן. אפילו נסע באוטובוס לתחרויות...

הטניסאים המקצוענים הם „זאבים בודדים". אין מאחוריהם אגודות שימממנו או שיסייעו בהוצאות. כך טסים ממקום למקום, על חשבונם. אם מצליחים, מתחילים הדולרים לזרום. אם לא — אוי ואבוי להם. ישנם כל מיני טורנירים קטנים, מכניסים, בהם מתנחמים טניסאים רבים.

לא רוצים שותפים

להיות מדורג בטניס המקצועני אין זה דבר פשוט. צריך לנצח — ולפלס דרך לצמרת. רמה איכותית גבוהה. אין בלוף.

הטניס המקצועני חדר גם למזרח־אירופה. טניסאי צ'כוסלובקיה הם בפיסגה העולמית.

כיצד מתחלקת הכנסתם עם המדינה? בעיות ומחלוקות ליוו לא פעם את שלהם, עד שהושג הסכם כי אחוז מהכנסותיהם (אומרים 10־15%), נכנס לקופת המדינה. רוב הטניסאים קיבלו זאת כ„גזירה".

שני כוכבים גדולים התמרדו בשנים האחרונות. ראשונה היתה מרטינה נאוורטילובה, גדולת הטניסאיות בתבל. היא פשוט לא רצתה „שותפים". היגרה לארצות־הברית והפכה אזרחית אמריקנית. בתהליך דומה נמצא כיום הטניסאי הבכיר של המדינה איוון לנדל. גם הוא ניתק את יחסיו עם פראג, סירב להופיע בנבחרת צ'כוסלובקיה בגביע־דייויס ומצפה לקבל אזרחות אמריקנית.

טניסאית צ'כית מצטיינת נוספת, אנה מנדליקובה, נישאה למהגר צ'כי החי באוסטרליה ועומדת ליהפך לנציגת היבשת החמישית.

גם בברית־המועצות, שבמשך שנים רבות הסתגרה ותקפה את הטניס המקצועני, החלה להתפכח וכיום משתתפים נציגיה באליפויות גדולות, כמו, למשל, בווימבלדון.

יותר באוויר

אותם טניסאים התרים ברחבי עולם, מתלוצצים שהם נמצאים יותר באוויר מאשר על הקרקע, אינם נלהבים להופיע במדי ארצותיהם באירוע הקבוצתי הגדול של גביע־דייווים. פעמים רבות ויתרו טניסאים מצטיינים על המדים הלאומיים בטענה שהם עייפים...

הבדידות היא בעוכרי אוחזי המחבט. בספורט הקבוצתי ישנה גאוות יחידה, ישנו אתגר קבוצתי, ישנם יחסי חברות. לא כן אצל הטניסאים. אמנם השהיות הרבות יוצרות חברות, אבל ברוח הזמן הטניסאי הוא „ארון לעצמו". לרוב הוא בודד, או עם מאמנו. הוא „חורש" את הגלובוס, מטורניר אחר למישנהו. צועני.

אופי מקצועני

הטניס גם הוכר כמקצוע אולימפי. בלוס־אנג'לס השתתפו צעירים, טניסאי־עתיד. זה עוד התקבל על הדעת. בסיאול כבר מדברים על מקצוענים בכירים, מתחת לגיל מסויים. אמנם גם אתלטים ושחיינים כבר מקבלים מענקים גדולים עבור הופעותיהם. אם הם עדיין רחוקים משכרם של טניסאי צמרת. לכן יקבלו המשחקים האולימפיים אופי מקצועני וברור שבעתיד — על סמך תקדים זה — ישתתפו גם כדורסלני האן.בי.אי. האמריקנים.

הטניס הוא כיום עסק־ענק. חברות שונות, מהגדולות בעולם, מאמצות טניסאים. וגם זאת תמורת סכומי־עתק. הפרסים נמצאים בעלייה. הדרך לפיסגה זרועה מכשולים אבל מי שמגיע לשורה הראשונה — טוב וכדאי לו.

האליל הלבן

לפתע היה הטניס אורח בבתינו. חבטות הגשה, נקודות הכרעה ושגיאות כפולות מסעירות את דמנו מעט כמו הטבעה גורלית או זריקה מחצי מגרש בסיום משחק כדורסל.

וזו בהחלט מהפיכה. לפני שנתיים מותר היה עדיין לומר בגלוי את האמת הפשוטה: אי־אפשר לצפות במשחק טניס יותר משלוש דקות רצופות. העיניים רצות ימינה ושמאלה. וחוזר חלילה. האיש על המרקע רץ לרשום, חוזר, ימינה שמאלה. ושוב ימינה. ומה נותר? לספור נקודות ומשחקונים.

אבל למדנו דרך אהבתנו לבוריס בקר. שנאתנו לג'ון מקנרו והערצתנו לאיבן לנדל, שלא חשוב כלל אם הטניס מעניין. הטניס היה לקוד מיתולוגי. והוא היה לכזה בזכות סוכן המיתוסים המודרני הבלתי־מעורער. הטלוויזיה. הטלוויזיה קנתה אותו מפני שבטניס רץ כסף גדול, ואין כמו הטניס לכסף הגדול. טוב שחקן מדורג אחד. זאב בודד הגורף מאה אלף דולר, על פני חבורה רבת משתתפים ואינטרסים, כמו קבוצת כדורגל. שאין אפשרות כלשהי לחשביע אותה.

הכסף הגדול רץ לטניס דרך החברות הגדולות. החברות הגדולות מרפדות את ערוצי הטלוויזיה ומודעות הצבע במגאזינים. הטלוויזיה מתפרנסת ומשלמת הרבה טניס. הרבה חבטות כף־יד וגב־יד ופלגי־זיעה ולגימות־מים בהפסקות מכוסית קוקה־קולה. וכולנו מדברים על האלים החדשים, מגלגלים בסיפורי האהבה והקנאה והגירושין שלהם. כיאה לדמויות מיתולוגיות מאז ומתמיד. וכמובן, חלילה לנו מלהחמיץ שידור ישיר בטלוויזיה. ואבוי לשר שיתנגד.

אין מה לעשות. הטניס הוא אלוהינו החדשים, ואנו נתיניו. ועד גמר האן.בי.אי. הנעלה מכולם. צפויים לנו עוד 11 חודש של טורנירים בינלאומיים בטניס. על חימר ועל דשא. בבית"ר ירושלים ננוחם.

רוביק רוזנטל

מאת אשר שילוני

הרזרבה התקציבית של האוצר

מעניין איך כותרות בעיתונות עוברות עלינו מבלי לעורר הד, מבלי שאיש יקים זעקה. „המרכז לחינוך דתי", עמותה מיסודה של המפד"ל, יקבל בשנת הלימודים הבאה מיליון ושבע מאות אלף שקל מהרזרבה התקציבית של האוצר, מסופר בעיתונים. ראשי המפד"ל — מסופר — טענו שיש להקצות להם משאבים בנוסף לכספים שהם מקבלים מתקציב משרד החינוך, משום שהעמותה של ש"ס „אל המעיין" מקבלת מיליון ושבע מאות אלף שקל. מפד"ל טוענת שמגיע לה פי ארבעה ממה שניתן לש"ס, בשל מיספרם הרב של תלמידיה.

ידיעה זו באה בסמוך לידיעה על האיום — שלא יצא לפועל — על זריקתם לרחוב של אלפיים זקנים חולים ממוסדות סיעודיים פרטיים, בשל אי הקצבת מיליון שקל על-ידי משרד הבריאות — שתי ידיעות צמודות, שאינן מזיזות לאיש.

איש — גם לא יודעי-סוד בכנסת ובקואליציה — אינו שואל: רגע, מה זה „מהרזרבות של האוצר"? מהיכן לו לאוצר רזרבות של מיליוני שקלים, בשעה שמערכת החינוך מתמוטטת ומערכת הבריאות נאנקת על חייה וזקנים נזרקים לרחוב מחוסר מוסדות סיעוד?

מי ייפה את כוחו, ר' משה ניסים, לנהוג בכספי המדינה כבתוך שלך. הלא אלה כספים שנחסכו מפי ילדינו (חיסול מפעל החלב וארוחה חמה בבית הספר — עוד זוכר מישהו?) וממיטת חולינו וזקנינו.

אני, בשכל הפשוט שלי, אינני מבין איך לא יוצאים ציבורים שלמים לרחוב ומפגינים נגד הפקרות זו: אם יש רזרבות, הן שייכות לעם ולא לשדולה דתית, שכל כוחה בהיותה קטנה וסחטנית. אלה הם כספי העם, הניתנים אתנן למפלגה שתרם את ידה נגד סיכוי — אולי קלוש, אבל קיים — של ראשית צעדים לקראת שלום. האין ה„רזרבות" חייבות בביקורת המדינה? האם מדובר בכספי ירושה מהסבתא של סחטן זה או אחר?

ואת, שושנה ארבלי, שרת הבריאות, במקום שתציעי מגבית עממית למען פרויקט הלביא, הזעיקי שמיים וארץ כדי שהרזרבות יופנו לסיוע למוסדות סיעוד ולבניית מוסדות סיעוד ממלכתיים לאוכלוסיית ישראל, שחלקים ממנה מוזנחים ואיש אינו נותן את הדעת מה יהיה גורלם.

משחקים אסורים

„איספו כמה שיותר שקיות חלב עם צימדי ספרות ושימרו עליהן. פעם בשבועיים יתפרסמו בעיתונים שלושה צירופי מיספרים-זוכים. אם ששת המספרים שבידיכם יוצרים את הצירוף הראשון — תשתתפו בהגרלת הגמר שבה כל משתתף זוכה באחד הפרסים הבאים: מכונית סובארו 1600 ספורט; טיסה זוגית לחו"ל; מגרש כדורגל אלקטרוני; עם עיצוב אופנה" — מודפס על שקיות החלב של תנובה. שם מישחק-המזל: מישחק החלביארה תנובה. זוגתי ואני, כאוהדים מושבעים של תנובה — עוד כשתנובה היתה תנובה וזיהינו אותה עם חלוציות, קיבוץ וציונות ללא מרכאות — התחלנו לאסוף, בשקידה, את שקיות הצייטן שאמורות לזכות אותנו בזכייה הגדולה: טיסה זוגית לחו"ל או, לפחות, מכונית חדשה.

כמובן וכמקובל בעולם העסקים, בארצנו הקדושה לא מודפסת על השקיות אף מלה, באלו-עיתונים יפורסמו התוצאות; אף לא חצי מלה מתי המבצע יסתיים, ויוצא-בזה פרטים נחוצים. כאשר אוסף השקיות הגיע למימדים גדולים והתחיל להוות מטרד, העזנו לטלפן למחלקה לפירסום. שם נאמר לנו שאיחרנו את המועד. המיבצע הסתיים ב-20 במאי והתוצאות פורסמו בכל העיתונים.

— גם בעל-המשמר?

— כן, גם בעל-המשמר.

כתבנו חיטט וחיטט, הפך את גליון 20.5.87 מימין לשמאל ולהיפך, והמודעה — יוק! כנראה, תנובה סבורה שעל-המשמר אינו עיתון, או, לחילופין, שקוראיו שותים חלב א".

לא התעצלתי, טלפנתי שוב לפרסום תנובה, והגברת עדה חזרה ואמרה שבכל העיתונים, כולל על-המשמר, התפרסמה ב-20 במאי מודעה האומרת שב-27 במאי יסתיים מיבצע החלביארה. כן, אמרה, התפרסמה מודעה נוספת, שמטעמי חסכון תנובה ממשיכה להשתמש בשקיות החלביארה גם לאחר המיבצע. כאשר אמרתי לה שהמודעה לא פורסמה בעל-המשמר, היא היפנתה אותי „לקבל פרטים נוספים" אל המנכ"ל, מאיר מאור.

והוא ענה לי כך: כל הכבוד לעל-המשמר, אבל יש עוד עשרים עיתונים בארץ, ואנו לא מפרסמים את כל המודעות שלנו בכל העיתונים. לפעמים מפרסמים בעל-המשמר ולא מפרסמים בעיתון אחר.

— אבל, מר מאור, לא מדובר כאן במודעה רגילה אלא במודעת הגרלה, ויש כאן משום הטעיה, הולכת שולל, אם הקוראים אינם יודעים שהמיבצע הסתיים מזמן. מאור: יכול להיות שבמקרה זה אתה צודק.

או לידיעת קוראי על-המשמר: השליכו לפח האשפה את טונות השקיות שאספתם לשווא. ייתכן שמישהו אחר כבר נסע לחו"ל במקומכם. איך אומר מייק בורשטיין בפירסום לפיס: אם לא זכיתם — חבל. אולי בפעם הבאה יאיר לכם הפיס מזל.

בכל אופן, הייתי מציע לתנובה: לפרסם בכל אותם העיתונים שבהם לא פורסמו מודעות הזכייה הגדולה וסיום המיבצע, מודעת התנצלות באותיות קידוש לבנה. חבל לאבד את האמון והסימפטיה שעדיין שמורים לכם מהימים ההם.

המצודה מחכה לצאצאי השליט

לאזור, היושבת על אם-הדרך בין חולון לרמלה, יש נכס תיירותי שהותירו לה הצלבנים — מצודה צלבנית, „מצודת המישור" (שאטו דה לה פלן), העומדת בשממונה ובחלקה קבורה באדמה. קוצים ודרדרים ורמשים והשד יודע מה עוד עוטרים אותה מסביב.

מצודה זו, כמו מרבית המצודות הצלבניות בארץ, נבנתה על-ידי צבאות השליטים הצלבניים אשר התייחסו למשפחת כובש ירושלים וחיפה, מראשי מסע הצלב הראשון בשלהי המאה ה-11 ושליטה הראשון של הממלכה הצלבנית בארץ ישראל, גוטפריד דה בויון, איש שהיו לו נכסים ורוזנויות בבלגיה ופסלו מוצב עד היום בבריסל. גוטפריד מבויון מת ביפו בגיל 42 ונטמן בקברי המלכים הצלבנים בכנסיית הקבר בירושלים — קברים שנהרסו ב-1810. על קברו היתה כתובת שאמרה: פה נח רוכס גוטפריד דה בויון המהולל. הוא אשר הנחיל ארץ זו כולה לדת המשיח, תמלוך נשמתו עם המשיח אמן. (תולדות ממלכת הצלבנים בארץ ישראל — יהושע פראוור).

סיפר לי ד"ר שפירא, שבשעתו הוא עניין את השגרירות הבלגית בישראל במצודה: האוניברסיטה הקאתולית בבריסל כמעט וקיבלה על עצמה לחשוף את המצודה; כולם בירכו על העניין, אבל עזרה ממשית ממשרד החוץ ומאחרים לא הגיעה. המועצה המקומית אזור אף היא לא היתה מוכנה להשקיע כספים וכך ירד הנושא מהפרק ולא נמצא גואל למצודה.

לאחרונה החל מ"מ ראש המועצה, אמנון זק, לגלות עניין במצודה השכוחה ויחד עם שפירא הוחלט לחדש את המגעים עם השגרירות הבלגית.

בשבוע האחרון הגיע השגריר הבלגי לאזור, סייר במצודה ובמוזיאון הפרה-היסטורי; שפירא סיפר לו את תולדות המצודה, הקשורה בשליטי בית גוטפריד מבויון, שישבו בירושלים 106 שנים. מסתבר שמלך בלגיה הנוכחי, בודואן, הוא נצר של אותה משפחה. השגריר עומד בזמן הקרוב לעשות חופשת מולדת בבלגיה. הוא ביקש שיכינו לו חומר מרוכז בכתב והבטיח שיעשה למען ביקורם של מלך בלגיה ושר התיירות שלה בארץ ובאזור, במו עיניהם — ויירתמו לשיקום המצודה וחשיפתה המושלמת.

אם אמנם תוצא התוכנית לפועל, יועבר המוזיאון למצודה, שכל כולה תיהפך לאתר תיירותי ממדרגה ראשונה. ואולי תזכה אזור, החבויה לצידי הדרך, לביקור ממלכתי ושוב יצעד בה נצר לצלבנים שחיו כאן.

מוֹרָה לְלָשׁוֹן מוּבֶסֶת

מאת איתן קלינסקי

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
אֲנִי מוֹרָה לְלָשׁוֹן עִבְרִית
קִשַּׁטְתִּי לְשׁוֹנָם שֶׁל תַּלְמִידַי וִילָדַי
כְּתַפּוּחֵי זָהָב
הָעוֹלִים מִפִּיּוֹתֵיהֶם תְּלוּיִים
כְּבְמַשְׂכִּיּוֹת כֶּסֶף
עֵת דְּבָרִים דָּבוּר עַל אָפְנָיו — — —

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
אֲנִי מוֹרָה לְלָשׁוֹן עִבְרִית
קִשַּׁטְתִּי לְשׁוֹנָם שֶׁל תַּלְמִידַי וִילָדַי
בְּהֶגְיוֹנֵי לְשׁוֹנָם שֶׁל רַבִּי
זַלְמָן שְׁנֵיאוּר מְלַאדִי:
„הַלָּשׁוֹן — קֻלְמוֹס הַלֵּב
הַשִּׁירָה - קֻלְמוֹס הַנֶּפֶשׁ".

שְׁלֹשִׁים יוֹם
בִּסְמְטָאוֹת שְׁכֶם וְג'נִין
הָסְגוּ אָחוֹר כָּל קִשּׁוּטֵי לְשׁוֹנִי
מֵרָחוֹק נֶעֱמָדוּ,
כָּשְׁלוּ בְּכָל קֶרֶן רְחוֹב קֻלְמוּסֵי הַלֵּב
וְקֻלְמוּסֵי הַנֶּפֶשׁ לֹא יָכְלוּ לָבֹא.
בִּשְׁכֶם וּבְג'נִין
אֲנִי מוֹרָה מוּבָס
לְלָשׁוֹן עִבְרִית מוּבֶסֶת.

הַיּוֹם
אֲנִי מוֹרָה לְלָשׁוֹן עִבְרִית מוּבֶסֶת
שֶׁמֵּיתָרֶיהָ נִקְרְעוּ בְּקַאסְבָּה שֶׁל שְׁכֶם
וּנְגִינָתָהּ הַסְּדוּקָה וְהַמְּצַמְרֶרֶת
מְמַלֶּטֶת מִנְּקָבֶיהָ הַמְּחֹרָרִים:
„עֲרָבִי מַסְרִיחַ
ס'תוֹבֵב לַקִּיר
אוּסְקוּט יָא כַּלְבּ
יָא חָרָא
יָא מָנְיָאק —
———"

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
קִשַּׁטְתִּי שִׁירֵי לְשׁוֹנִי
בְּעֶרְגוֹת מְשׁוֹרְרִים וּנְבִיאִים
שֶׁחָצְבוּ בְּסִפְרֵי וּבְעוֹרְקַי.
„שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם
הִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם
כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם.
יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם
שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָקָּרוֹב וְלָרָחוֹק
וְרֹב שָׁלוֹם עַד בְּלִי יָרֵחַ..."

שְׁלֹשִׁים יוֹם
בִּשְׁכֶם וּבְג'נִין
תַּחַת שָׁמַיִם קָרִים
מוּל דְּמָמָה חוֹנֶקֶת
לְשׁוֹנִי מְשַׁסַּעַת
חוֹמֶרֶת צְלִילֵי כַּחַשׁ
בִּמְבוֹךְ עִוֵּר וְנִפְתָּל
חוֹתָהּ גֶּחָלִים רוֹחֲשִׁים
עַל תְּבוּסוֹתֶיהָ הַלּוֹהֲבוֹת:
„עֲרָבִים מַסְרִיחִים
תָּרִים יָדַיִם
עֲרָבִי טוֹב - עֲרָבִי מֵת — — —
— — — — —
— — — — —"

בִּשְׁכֶם וּבְג'נִין
שִׁירָה חֲדָשָׁה נֵעוֹרָה
שִׁירָה עִבְרִית מוּבֶסֶת.

שבע פרידמן ליד צ'רלי ביטון במסיבת עתונאים עם שוב המשלחת מבודפשט. „לא הפקרנו את השלום בידי רק"ח"

אולי המפלגה שלי — היא לא המפלגה שלך

מה כל כך נורא באיחוד השמאל הציוני? האם נזדקק תמיד לכנופיה של מפלגת העבודה? אנו קטנים כל כך היום בגלל ההיטמעות במפלגה אמורפית ● הגיע הזמן לצאת

מאת שבע פרידמן

תשובה לנפתלי בן משה, הסוציאליסט, הדמוקראט והציוני היקר.

מוזר, אינני מרגישה פרטיזנית או שמאל מבולבל. השמאל אשר מצהיר, מאמין ומקיים את דרכו, הוא הוא השמאל המבולבל? או שמא השמאל המבולבל הוא זה אשר מרשה לעצמו להכריז הכרזות ולא לעשות שום צעד לקיומן?

דמוקראטיה — האם משמעות המלה הזו אינה ידועה לך? אתה חבר במפלגה שלקחה על עצמה את התפקיד ללמד ולחנך את הנוער לדמוקראטיה. האם אנחנו בתוכנו לא מסוגלים לנהוג בדמוקראטיה כלפי חברינו ובכך, חבר נפתלי היקר. כן, דרכינו כנראה שונות. השמאל שהמפלגה שלי — מפ"ם — מייצגת בשבילי הוא כנראה לא המפלגה שאתה מתכוון אליה. אולי אחד מאתנו צריך לעשות את חשבון הנפש. האם זה הבית של שנינו יחד? הרי לא ייתכן ששנינו, ועוד רבים אחרים, שונים כל כך בתפיסתנו.

מה נורא כל כך באיחוד השמאל הציוני כן, למרבה הפלא בעיניך — אני ציונית, וציונית טובה כמוך לפחות. האם בכלל דרכם של צעירי המפלגה אינה מקובלת עליך? האם אנחנו נזדקק תמיד לכנופיה של מפלגת העבודה, שחילוקי הדעות שלנו איתה גדולים יותר מאשר עם ר"צ? לא בכדי כל כך קטנים אנו היום, הלא רק בגלל ההיטמעות שלנו בתוך איזו מפלגה אמורפית שבה תמצא את הימין הקיצוני, המרכז ואולי מעט שמאל, שנשאר בהידלדלות הכוחות האחרונים.

האם לא אפשרי בעיניך שסוף סוף נוכל להכריז את דעותינו האמיתיות ונוכל לפעול למענן?

מוזר, המפלגה הזו שהצטרפתי אליה בגלל דעותי-דעותיה, בה קמים לי מתנגדים המכנים אותי ואת חברותי בשם „פרטיזנים" ו„שמאל מבולבל", שבדרכה אני הולכת ונלחמת עליה.

מוזר הדבר, אך האם גם מזכ"ל מפלגתנו, שהכריז בישיבת הדור הצעיר שהוא מאמין במשא-ומתן ישיר עם אש"ף, הגם הוא „שמאל מבולבל", או אדם מפוכח אשר מכריז את רעיונותיו בלי לחשוש מההכרזות שלך על ה„שמאל המבולבל"?

האם הטרחת את עצמך לקרוא את המסמך שהבאנו איתנו מאבו-מאזן? והרי זוהי נוסחה שם-טוב-יריב, הכרה מול הפסקת הטרור, שאותה דרשתי בנאומי אליהם ותשובתם לא איחרה לבוא. כן, הם בעד משא-ומתן ישיר. שיבוא לאחר הפסקת אש דו-צדדית. לא ארוני הנבבה, לא הלכנו אחרי רק"ח. לו רק בדקת, היית מוצא לנכון לציין שעמדנו על כך שהמשלחת היא משלחת שמאל ולכן בחרנו שני ראשי משלחת, ואחת מהם הייתי אני. כך הצגנו ועמדנו על כך שדעות מפ"ם ייאמרו, יוצגו וישמעו. לא הפקרנו את השלום בידי רק"ח, לקחנו חלק במעמד. לא נגררנו אחרי עמדות רק"ח. לו היית מברר כל זאת לפני כתיבת מאמרך, אולי היו נחסכים מאתנו, ממך ומחברותי, העיוותים ועוגמת הנפש. כבר נאמר, שאין השותפים קובעים אלא המטרה היא המאחדת.

מוזר, גם את עשרים שנות הכיבוש אינך רואה? האם כל העוול והעיוות אינם נוגעים בהשקפת עולמך הסוציאליסטית? האם סמאו עיניך מראות — ויהיו הסיבות אשר היו — שיצאנו למלחמת הגנה ביוני 67'. אך האם כל עשרים השנה שלאחריה אינן שנות כיבוש מכוה ומדכא?

נראה לי שכאן מישהו מאתנו צריך להחליט לאן הוא באמת שייך, עם כל הכבוד לגילך, לנסיונך ולמעמדך.

שבע פרידמן וחברותיה
נילי הרטמן שולמית משקוביץ

מאת גדי יציב

איך רוצחים חלום, איך מנפצים תקווה

איך רוצחים חלום? מציירים אותו מלכתחילה בצבעים בלתי-ריאליים, כך ששוב אי-אפשר יהיה לחלום אותו. כיצד מנפצים תקווה? מגדירים אותה מלכתחילה כך שהיא תהיה בלתי-ניתנת למימוש. אחר-כך אפשר לבוא ולהטיף מוסר — למה אינכם מסוגלים לחלום ולטפח תקוות בלבבכם?

זה בערך מה שעשה שמעון פרס בכנסת, ביום רביעי שעבר, כאשר דיבר על „הלביא". אני מוכרח לקבוע כאן כי הצד הזה באופיו של פרס, המצמיח לו כנפיים ודוחק בו לחזות חזיונות יפים בעתיד, דווקא מוצא-חן בעיני מאוד. ותמיד מצא חן. תוכן החלומות שלו, ולא עובדת היותם חלומות, לא דיבר אל ליבי — אבל הרצון לחרוג מן השיגרה, לקבל החלטות שהוא מדמה בלבבו שהן גדולות וחשובות — היה תמיד יפה בעיני.

אף-על-פי-כן, או דווקא בשל כך, חלום „הלביא", כמו חלום „תעלת הימים", משקיעים אותנו עמוק עוד יותר בדבקותנו בשיגרה הקטנה, חסרת-המעוף ונעדרת הדמיון. קו הגבול בין „הקשה" ו„המורכב" ו„התובע מאמצים" מצד אחד, לבין ה„בלתי-אפשרי", „חסר השחר" ו„הניתן-להחלפה" מצד שני, הוא קו גבול דק, ולא תמיד הוא ניתן לתצפית — ובכל זאת זה קו-גבול בעל-משמעות, שכל אחד מאיתנו מחויב להיות מודע לקיומו. וכל אחד חייב לעצמו את הגדרתו. קו הגבול הזה חוצה בין מנהיגים גדולים שסחפו את עמיהם לנסיונות חברתיים נועזים ולאתגרים לאומיים מורכבים וקשים, לבין מגלומנים שהיו עתירי-תהילה בזמנם, אשר הציבו למונהגיהם יעדים חסרי שחר שמלכתחילה לא היו ראויים להשגה או שלא היו בהישג-יד על-פי הגדרתם. שגעון הגדולות בהצבת יעדים בבריםי מנשוא נחשף ומתגלה בסופו של דבר — ואז הוא מוציא שם רע לכל האתגרים כולם, גם לאתגרים הניתנים וראויים להגשמה.

„הלביא" כמו „תעלת-הימים", מוציאים את דיבת המפעלים הגדולים רעה — והם כאילו מלמדים אותנו כי שום מאמץ איננו כדאי, וכי לא טוב לנסות ולשנס מותניים כדי להגשים כל פרויקט לאומי שהוא מורכב וקשה.

„סכנת נפשות לחיות בחברה שאינה מבקשת להתנסות בדברים חדשים". אמר שמעון פרס, והוא צדק בהחלט. והוא דיבר אל ליבי. ואני מוכן ללכת אחריו בכיוון זה — בתנאי אחד מפורש: שמיד לאחר הפסוק היפה הזה, באותו דיבור, יסביר לי ויפרט מהי בדיוק „ההתנסות בדברים חדשים" שאליה הוא מתכוון, ומדוע היא טובה יותר ועדיפה על כל חלומותיו. בלעדי הפסוק השני הזה, ניטלת כל משמעות מן הפסוק הראשון, ואובד לו כל מובן — ומשפט יפה ובעל-תוקף הוא הופך לדבר דמגוגיה זול.

שמעון פרס. דבר דמאגוגיה

יעקב מלץ. הכל יישכח. עוד שבוע

מחילה בטרם נעילה

הנה כאן הצעה לאימוץ זווית-ראיה שונה לגבי תפקידו של מבקר המדינה במערכות-חיינו. אימוץ זווית-ראיה זו יפחית במידה רבה את העמדה הביקורתית, ולפעמים גם המזולזלת, הרווחת כלפי ביקורת המדינה. העמדה הביקורתית באה לידי ביטוי לאחרונה כמעט בכל העיתונים, ואפילו הנשיא היה שותף לה. רק חגיגה תקשורתית, אמרו כולם. שום דבר לא ישתנה בעקבות דו"ח המבקר — עוד שבוע הכל יישכח.

הנחת-יסוד של גישה זו היא שביקורת המדינה היא אכן מכניזם מעשי ויעיל לעקירת חוסר-היעילות ושחיתות המידות ממנגנון המדינה. אם לעומת זה, נפסיק לשגות באשליות, ונהיה פרקטיים באמת, ונתחיל מכאן ואילך להתייחס אל ביקורת המדינה כאל פולחן-ממלכתי, או כאל טקס המביע את תקוותנו הכללית והכלל-מחייבת לתיקון המצב — נצוד שתי ציפורים: נוכל, בה בעת, גם להמשיך בקיום המסורת של הגשה שנתית של דו"ח המבקר, וגם להתגבר סוף-סוף מייסורי המצפון, או לפחות מאי-הנחת, הנגרמים לנו בשל חוסר האפקטיביות שלו. לא נהיה מקוריים במיוחד, אגב, באימוץ גישה זו. שבטים רבים באפריקה, באיי הודו המערבית ובפולינזיה מקיימים ריטואלים דומים של חשבון-נפש חד-שנתי, פריסת עוולות וחטאים לעין-כל, והכאה-עצמית על החזה מצאת השמש עד שקיעתה, או להיפך. אנתרופולוגים ופילוסופים רבים כבר עמדו על המשמעות העמוקה שיש לעצם הנכונות של בני-אדם להודות בחולשתם, להכות על חטא, ולקבוע לדורות יום אחד בשנה כדי לבטא את כל אלה.

הכי מעשי, לפיכך, וגם סימבולי, לפרסם את דו"ח המבקר יום לפני יום-כיפור, לקבל מחילה בטרם נעילה, ואחר-כך לרקוד מרוב שמחה במוצאי יום-כיפור, שכבר גמרנו עם כל זה, ואפשר להמשיך וללכת הלאה.

גם בעזאזל הם לא ישכחו את קורפו

משרד התחבורה — אוהב את הנוסע? לא. הוא לא אוהב את הנוסע, הוא בז לו מעומק-ליבו. אלא אם כן הנוסע הוא בעל רכב פרטי.

משרד התחבורה שלנו הוא כישלון טוטאלי, משום ששר התחבורה, חיים קורפו, הוא שר תחבורה לעשירים-בלבד. זהו כנראה משרד התחבורה היחיד בעולם שנאבק נגד הנוסע בתחבורה ציבורית — במקום לעודד אותה. עכשיו אני קורא נתונים שמהם מתברר לי שבשנתיים האחרונות עלה מדד המחירים הכללי במשק ב-75 אחוז, ואילו הנסיעה וההחזקה של רכב פרטי עלו בפחות מכך, ב-70 אחוז בלבד. עכשיו שימו לב: הנסיעה העירונית באוטובוס התייקרה במאה שלושים ושמונה אחוזים (כן, 138% אחוז) והנסיעה הבין-עירונית התייקרה במאה עשרים ושניים אחוזים (122 אחוז). השודדים הגיעו כמובן גם למוניות השירות: הנסיעה העירונית במונית התייקרה ב-123 אחוז והנסיעה הבין-עירונית במונית עלתה ב-127 אחוז. זה משרד תחבורה? זה אויב העם! לא אויב כל העם, כמובן, כי העם שנוסע לחוץ-לארץ סבל מעליית מחירים מזערית של 34 אחוז בלבד.

שמענו גם שמענו את התנגדותו רפת-הלשון וקצרת-הימים של מר קורפו, כאשר החליטה הממשלה להעלות את מחיר הנסיעה בתחבורה הציבורית — וראינו גם ראינו כיצד התקפל לו במקומו, כמי שמילא חובה טורדנית ועכשיו הוא כבר את נפשו הציל. והנוסעים שילכו לעזאזל. הנוסעים אולי ילכו באמת לעזאזל, אבל גם שם הם לא ישכחו את קורפו.

חיים קורפו. בוז לנוסע

חיים בר-לב. המשטרה מטרטרת לו את סוויסה

רצונות כמוסים

אינני מתייחס ברצינות להאשמות חברי-הכנסת של „הליכוד" כאילו שר המשטרה, חיים בר-לב, כופה על המשטרה לנהל חקירות פוליטיות. בימים, שידידו של בר-לב, רפי סוויסה, מטורטר על-ידי המשטרה — האשמות כאלה פשוט אינן ראויות להתייחסות רצינית. אף-על-פי-כן, ההאשמות הללו מדאיגות אותי מאוד.

אני עוד זוכר את ההאשמות, שהיו מבוססות למדי, שהטיחו אנשי „הליכוד" כלפי שלטון הפרוטקציה של מפא"י ושיטת מינוי המקורבים, האישיים והמפלגתיים, במשרדי הממשלה. אפשר היה לחשוב אז שמפלגת אופוזיציה אשר הגיעה לשלטון, וזכר האשמותיה עוד טרי ומהדהד באוזניים, תנסה להפגין כיצד היא נוהגת אחרת, באורח הגון ותקין יותר. מסתבר, שההאשמות בפי אנשי ה„ליכוד" לא היו אלא ביטוי למאוויי-לב ולרצונות כמוסים. הרי היום אנחנו רואים אותם נוהגים במשרדיהם כפיאודלים ממש. איש-איש באחוזתו. על יד אריק שרון ודוד לוי גם כל חטאי מפא"י כשלג מלבינים. עכשיו אני מנסה בחלחלה לדמיין לי אחד מן המאשימים הללו כשהוא מכהן, חלילה, כשר המשטרה. את כל שאיפותיו המודחקות — שהצליח לרסן על-ידי האשמות שהוא מטיח בבר-לב — הוא יבטא ויגשים ועוד יגיד — „מה יש לכם? גם המערך היה נוהג כך!".

מדד נאיבי

מדי חודש, עם פרסום המדד, אנו עומדים ותוהים האם המדד הנמוך אכן משקף את המציאות בשטח. הייתי מסתכן ואומר כי רק ציבור נאיבי או מטומטם עשוי להאמין שהמדד האחרון עלה רק בשש עשיריות האחוז. היחידים שמרוצים מהמדד הנמוך הם בוזראי כלכלני משרד האוצר ומשרד התעשייה והמסחר, המשלים את עצמם כי הקפאת המחירים במשק נשמרת.

לא דובים ולא יער. מוצרי עור ונעליים התייקרו באחרונה ב-10% והיטים ב-15%, חשמל ומים התייקרו ואפילו עוגות השמרים של מאפיית אנג'ל הירושלמית התיקרו באחרונה ב-20 אחוז, ועוד הרשימה ארוכה. 80% מכלל העובדים השכירים במשק אינם מצליחים לגמור את החודש. רק לפני כמה שנים ציבור השכירים היה הגוף הדומיננטי בכל הנוגע לתכניות החיסכון הממשלתיות. היום — מי יכול להרשות לעצמו לחסוך? והראיה, שבשנת 1986 נרשמה ירידה תלולה בשיעור החיסכון לעומת 85.

אני קורא למזכ"ל ההסתדרות ולשר האוצר להגיע להסכם בטרם שביתה. על ההסתדרות לפעול לכך שהפעם יקבלו הגימלאים פיצוי הולם על שחיקת שכרם ושגם תביעות העובדים לתיקוני שכר — המגיעים להם בזכות ולא בחסד — ייענו.

מרדכי אופיר, ירושלים

שעתם היפה

להיות ערבי בישראל לא איננה זכות נעימה. או אף מכובדת. הפוגרום שנערך בדיירים ערביים ברמת עמידר מלמד יותר מכל על כמה רחוקה הדרך לשוויון במדינה. לא יועילו כל מלות הרצון הטוב לדו-קיום וליחסי שכנות טובים בין יהודים לערבים. כאשר המציאות המכוערת טופחת על הפנים. הניסיון להשוות את מצב הביטחון בשטחים ביחס ליהודים היושבים שם למצב הביטחון של ערבים המסתובבים או גרים בשכונות ליהודים בתחומי הקו הירוק, הוא בגדר אחיזת עיניים.

הערבים החיים ומתגוררים בתחומי הקו הירוק אינם מבקשים להם עילה ללבות רגשות שינאה בקרב שכניהם היהודים. הם אינם באים לשטח כבוש, מעורר מחלוקת משפטית ומדינית, בבקשם להתגורר בשכונת רמת עמידר או בכל איזור יהודי אחר. הם אינם מסתובבים בין היהודים עם נשק הניתן להם ברישות, ומאיימים ומעליבים את שכניהם. הם אינם רואים עצמם כמליציות חמושות להגן על משהו קדוש השייך, כביכול, להם. כל רצונם הוא לחיות בשקט ובשלום במקום מגוריהם, לעבוד ולפרנס את עצמם.

כל המלים הכתובות נשפכות לחינם. מה שחסר הוא ביטוי מוחשי לרצון לשינוי ביחס אליהם שיבוא מקרב ערביי ישראל — הפגנות-ענק ברחובות, החרמה שיטתית של מפלגות המחזרות אחריהם בכל ימות השנה והשבתת כל כוח העבודה הערבי בארץ ואולי אז נמצא סוף-סוף יהודי אחד לרפואה שיעבוד בשטיפת כלים, בבניין, בשירותים. אולי אז יתעורר הציבור היהודי לשאול על מה הצעקה.

אולי אז תגיע גם שעתם היפה של הערבים במדינת ישראל.

אבי גרין, תל-אביב

בניגוד להבטחה האלוהית

אנשים חרדיים מצפים מאנשים חילוניים שיממנו מכיסם את „זכותם" של הראשונים לשמור על דיני שנת שמיטה לפי הפרשנות החרדית. כדי שלא יצטרכו למתנת בשר ודם, עצתי להם שיוציאו בהמוניהם את האברכים מן הישיבות, ישלחום לעבד כמונו את השדות, לחרוש, לזרוע ולקצור את התבואה, יאפו כמונו לחם במו ידיהם, יום-יום (ולא רק מצה שמורה בפסח). רק אז, כשיתחילו לחיות מיגיע כפיהם ויחדלו מחיי טפילות „בחסדי השם יתברך", נוכל לדבר עימם על הערבות ההדדית של בני עם אחד זה לזה. אז ודאי גם יחושו על בשרם את מלוא האבסורד של תביעותיהם — כאשר שש שנות בצורת מרוקנות את האסמים, ובניגוד מוחלט ל„הבטחה האלוקית" חסרת הכיסוי דווקא שנת השמיטה היא שנת „ברכת שמים מעל".

כל עוד עלי למלא תפקידי גוי של שבת בשבילם, כל עוד נושאת אני בנטל הכבד של עבודה והנה גם למענם, וכל זמן שהם מסרבים להכיר בזכותי כאדם וכאישה לחיות את חיי כרצוני — לאכול, להתלבש, לצרוך תרבות ובידור על-פי עקרונותי, ערכי ואמונותי — אינני סבורה שעלי להכיר בזכותם לנהוג כדרכם, וודאי שמסרבת אני לממן השגיונות שלהם מכיסי.

חנה רוזן, תל-אביב

המכתבים מתפרסמים לאחר עריכה לשונית וקיצורים, בשל חוסר מקום. קוראים הפונים למדור מתבקשים לכתוב בקצרה, בנושא אחד בלבד וברווחים כפולים בין השורות.
המערכת

ישראל שביעית ביום הראשון בתחרות "שמונה האומות" באנטוורפן

שטיגמן הציל כבוד ישראל: קבע שיא נפלא בחזה — 1.04.55

שטיגמן, שזכה בזהב, הוסיף גם מדליית־ארד ב־4×100 מעורב ● גלילי "פיספס" מעט את שיאיו בגב ● כשלון לשחייניות הישראליות ● הסיום – היום

שחייה

מאת דוד סיבור, מיוחד ל"על המשמר"

אנטוורפן — אייל שטיגמן מישראל היה אתמול גיבור בריכת השחייה בעיר היהלומים הבלגית, אנטוורפן, כשהציל את כבודה של ישראל בתחרות שמונה־האומות. בנצחון ב־100 מטר חזה, בזמן של שיא ישראלי ושיא משחקים.

שטיגמן שיפר את שיאו הישראלי בכמעט דקה — 1:04.55 דק' לעומת 1:05.69 דק'. בנוסף למדליית־הזהב של שטיגמן זכתה ישראל גם במדליית־ארד ב־4×100 מעורב. כשגם במשחה זה הצטיין שטיגמן.

לבד משתי המדליות — זהב וארד — היתה הופעת ישראל במפעל שמונה־האומות חלשה למדי. במיוחד היו חלשות השחייניות שנרחקו למקומות האחרונים. אחרי היום הראשון מדורגת ישראל רק במקום השביעי, עם 46 נקודות. שלוש הראשונות הן: שווייץ — 103; סקוטלנד — 78 ונורבגיה — 72. התחרויות יסתיימו היום.

בריכת וסרנברג באנטוורפן מארחת את התחרות המסורתית זו הפעם השנייה. רוב שחייני אירופה טרם הגיעו לשיאם מאחר שהם מתכוננים לאליפות אירופה. המועמדת לנצח בין הנשים, המארחת, בלגיה, חסרה את הכוכבת אינגריד לאמברו הפצועה וכן שלוש שחייניות צעירות, המתכוננות לאליפות הנוער של אירופה.

איחר בזינוק

כנוסף לשטיגמן הייתי מציין גם את זוהר גלילי ב־200 גב, שהיה רביעי. בזמן קרוב לשיאו הישראלי — 2:10.82 דק'. גלילי קבע תוצאה טובה ב־100 גב במשחה־השליחים — 1:100.29, וניסה לקבוע היום שיא ישראלי למרחק זה. הופעה סבירה היתה לשחיין בן ה־16, גלעד חן, שהיה אמנם שביעי ב־200 פרפר — 2:14.75, אך בהחלט הוכיח יכולת.

שטיגמן היה היחידי שהעלה את המורל בין הישראלים, בהישגו המזהיר ב־100 חזה — 1:04.55 דק'. הוא עבר את 100 המטרים הראשונים ב־30.50 שנ'. אין ספק שהוא עולה כיום בהרבה על כל שאר הישראלים. לדעתי, הוא המועמד העיקרי, אם לא היחידי, למשחקים האולימפיים בסיאול. הוא ניצח בקלות את האירי ג'ייסון מקי גראט — 1:06.30 והשווייצי רגון — 1:06.61.

רזיאל רימר איכזב בזינוק ב־100 חופשי ונאלץ להסתפק במקום ה־5 עם תוצאה חלשה של 55.10 שנ'. המנצח היה סטפן וולרי משווייץ — 51.07 שנ' ושיא משחקים.

ב־200 מ' גב הגיע ראשון ז'אן רוז'ר מולס — 2:07.70 דק'. זוהר גלילי היה רביעי עם 2:10.82 דק'. השווייצי תיאו דויד ניצח ב־200 פרפר — 2:06.13. גלעד חן היה שביעי — 2:14.75 דק'.

ערן הירש היה חמישי ב־400 חופשי — 4:12.45 דק'. המנצח היה אנטוני דיי מוולס — 4:00.80 דק'.

במשחה שליחים 4×100 מעורב ניצחה שווייץ — 3:54.10 דק'. ישראל היתה שלישית — 3:56.92 דק'. גלילי בגב, שטיגמן בחזה ונדב שגל בפרפר, הוליכו את ישראל למקום הראשון, אולם רימר בחופשי נכנע לשני שחיינים, ביניהם השווייצי המצויין וולרי.

מחוץ לתחרות קבע שגב פורת ב־100 חופשי — 53.22 שנ'.

השחייניות חלשות

בין הבנות ניצחה ב־100 חופשי מרי טרז ארמנטרו משווייץ — 58.07. ענת ישראל היתה שמינית — 1:02.21 דק'. מישל סמיט מאירלנד היתה ראשונה ב־200 גב — 2:21.17, והישראלית שרון אקסלרוד שמינית — 2:34.18. ז'און היל מסקוטלנד קבעה שיא משחקים ב־100 חזה — 1:11.90. אירית אפרתי היתה שמינית — 1:21.89 דק'. ב־200 פרפר הגיעה ראשונה קארול ברוק משוויץ — 2:18.14. איריס קומן היתה שביעית, למרות שקבעה שיא אישי — 2:27.55 דק'. ב־400 חופשי הפתיעה רות גילפילן מסקוטלנד — 4:16.54, כשהקדימה את איירן דלבי מנורבגיה — 4:17.43. מיכל אמין דורגה שמינית — 4:46.32. במשחה־שליחות 4×100 מעורב ניצחה סקוטלנד — 4:22.95. ישראל היתה שמינית — 4:51.38 דק'.

שטיגמן: השיא לא הפתיע אותי

מאת ישראל פז

— אייל, אתה מופתע מהשיא שלך?

● שטיגמן: לא מפתיע. זה היה בתכנון שלי, ושל המאמן הגרמני מ נפרד טיסמן, שהתאמנתי לאחרונה אצלו. התכוננו ל־1:04 דק'.

— בכל זאת, זה הישג מעולה של שחיין ישראלי?

● שטיגמן: לדעתי, זה ההישג הטוב ביותר של שחיין ישראלי בזירה הבין־לאומית, אבל אני יכול עוד להשתפר.

— האם אתה כבר רואה את המשחקים האולימפיים בסיאול באופק?

● שטיגמן: אני מקווה שהצלחתי לסלול את הדרך לסיאול. הרגשתי מצויין בזמן השחייה.

— האם היו לך יריבים רציניים?

● מה איכפת לי היריבים. הלכתי על זמן — וזה היה העיקר עבורי.

— מה התכניות שלך?

● שטיגמן: אסע לתחרויות בדארמשטאדט בסוף השבוע. לא בטוח שאשחה. אחר־כך אסע לארה"ב. באפריל אחזור לגרמניה, ואתכונן שם עד למשחקי סיאול.

אייל שטיגמן, בן ה־24, בכיר שחייני ישראל, הוכיח שוב כי הוא משכמו־ומעלה בשחייה הישראלית. לכן צריך להתייחס אליו בהתאם.

נצחון שלישי בדרך לזכייה

נבחרת הכדורמים של ישראל זכתה בנצחון שלישי בטורניר שמונה־האומות בבריזל, בלגיה, לאחר שגברה ביום שישי על נורבגיה — 5:15.

קודם־לכן הכניעה ישראל את סקוטלנד — 7:13 ואת וולס — 5:14.

בלגיה, המועמדת לזכיה בטורניר, נוצחה ע"י סקוטלנד — 10:5. עובדה זו מגבירה את סיכויי ישראל לזכות היום בבכורה.

בנבחרת הישראלית התעלו השוערים זיו שוהם, והעולה החדש מרומניה, פרנסיס גרוס. מבין שאר השחקנים בלטו טל סגנוית ואוהד בדרדר.

אופניים

שווייצי מוליך בטור

רוכב־האופניים השווייצי אריק מכלר מוליך בטור־דה־פראנס, בתום הקטע השלישי, מקארלס־רוהה לשטוטגרט, כאשר סיים שני אחרי המנצח, אקסיה דה־סילבה מפורטוגל.

מכלר מקדים בסיכום הכללי ב־44 שניות את בראונו, מילר, שסיים בקטע זה במקום השלישי.

היום ייכנס הטור לצרפת ותחנתו הראשונה — שטרסבורג.

שים לב

הסדקים מתרחבים

מדי פעם, ערב פתיחת משחקי הליגות בכדורסל, שקבוצה של הפועל מתפרקת. זה החל עוד בעונת 1977 כאשר קבוצת הפועל פ"ת שבקה; נמשך בעונת 1980 כשהפועל גבת/יגור התפרקה; בעונת 1986 שתחסלה הפועל עפולה/יזרעאל; בעונה שעברה התנדנדה הפועל רמת־גן, קבוצת פאר בעבר, שפשטה את הרגל; עתה — הגיעה שעתה הלא־יפה של הפועל חיפה.

מה קורה לקבוצות? משברים כלכליים גורמים להתמוטטויות. כדורסלנים בורחים מ"הספינות הטובעות". הגיע מצב, שאם אכן תפסיק הפועל חיפה את פעילותה, ואני עדיין מקווה שלא, יישאר הפועל עם ארבע קבוצות בלבד בליגה הלאומית — תהליך המוכיח על הדרדרות טוטאלית של התאגדות הספורט הגדולה בארץ בענף יוקרתי כמו הכדורסל.

אין ספק, האחריות להחזקת קבוצה לאומית היא על סניפי הפועל, כמובן עם סיוע מרכזי. מסתבר שעסקנים רבים בקטו בשנים האחרונות במריניות־הרפתקנית, שהוליכה למצב האומלל של פירוק הקבוצות. אבל מרכז הפועל, כאילו חי בעולם אחר, מוריד הנחיות מלמעלה. מה אסור ומה מותר. אך גישתו המעשית לקבוצות אינה מספיקה, לא מבחינת הפיקוח ולא מבחינת הסיוע.

מרוע זה לא קורה למרכזים אחרים? הסיבה פשוטה. מצב הקבוצות במרכזים אלה אינו טוב יותר אולם ההכוונה והעזרה יעילות יותר. הסיוע מאסיבי. כספי הטוטו מנוצלים במיגזר הספורטיבי. אגודה שנמצאת במשבר — וקבוצה כמו מכבי רמת־גן נמצאת במשך שנים במשבר — זוכה לעזרה. לא נותנים לה ליפול.

הפועל חיפה היא קבוצת־צמרת בכדורסל הישראלי. בעונה שעברה הגיעה לאחר משיאיה, כאשר תפסה מקום שלישי בליגה. היא הבטיחה ייצוג ישראל בגביע־קוראץ'. ההישג לא מנע את המשבר. כיום ישנן התרוצצויות. מצד אחד, מועצת הפועלים שהתנערה בעבר מאחריות. מצד שני, עמותת הכדורסל, שחבריה מתבקשים לכסות את הגרעונות מכיסם.

אנשי ההסתדרות בחיפה חייבים להבין שאם אכן תיפול, חלילה, הקבוצה הלאומית של הפועל חיפה, עלולה לרדת לטמיון עבודה של שנים רבות. כי הפועל חיפה אינה רק הקבוצה הבוגרת. יש לה קבוצות מצטיינות לנוער, נערים וילדים. גם הן ייפגעו.

בשבועות האחרונים מטיחים כל הצדדים האשמות ועלבונות זה בזה. רצים לבתי־משפט. הדבר לא יציל את הקבוצה. אם זה יקרה יפגע הדבר לא רק בהפועל חיפה, בעבר אמפריה בספורט הישראלי, אלא במרכז הפועל כולו, במוניטין ובתדמית שלו. נראה שראשיו אינם ערים לסדקים המתרחבים בחומת ההתאגדות.

* * *

הוי, ג'מאייקה!

ג'מאייקה, אי רחוק באיים הקריביים. גם לשם הגיעו רוכשי כדורגלנים ישראלים... מאמן מכבי נתניה, זאב זלצר, ויו"ר מחלקת הכדורגל של המועדון, אבי אורנר, יושבים באי ומחכים לבואם של כדורגלנים מדרום־אמריקה למבחנים ב...ג'מאייקה. עוד אבסורד של הספורט הישראלי בימי הקיץ החמים.

לעיתים אני תמה עד לאיזה שיאים יגיעו האבסורדים בספורט שלנו. ג'מאייקה, מפורסמת ברצים שלה, אבל הכדורגל שלה הוא דל. למעשה, אפס. בכל זאת "מכרו" לנתניה סיפורים על כדורגלנים מצטיינים באי הרחוק. אחד בא לנתניה להיבחן. עכשיו נמצאים נתניתים בקינגסטון.

באין שחקנים מצטיינים באי החלו לצפות לכדורגלנים מדרום־אמריקה שיבואו להיבחן בג'מאייקה על זכות הופעה במכבי נתניה... זורקים שמות של כדורגלנים מארגנטינה, בראזיל, ארה"ב ועוד. אינני מבין דבר אחד, מדוע נבחרה דווקא ג'מאייקה כנקודת־המוקד של מכבי נתניה על הגלובוס? חוץ מזה, כיצד בוחנים כדורגלנים באי שאין המשחק מצטיין?

למכבי נתניה — פתרונים. אולי גם לא לה...

* * *

ישראל — והאוניברסיאדה

האוניברסיאדה, מפעל ספורט ענק של סטודנטים, מהווה אולימפיאדה־זוטא. מהטובים בספורטאי תבל משתתפים בה. לפנות בוקר עמדה לצאת לזאגרב שביוגוסלביה משלחת גדולה של ספורטאים מישראל — נבחרת בכדורסל ובכדורעף ושישה ספורטאים בודדים.

לצערי, לא הצליח אס"א, ארגון הספורט האקדמאי בארץ, ליצור עמדת־כוח. גישת הארגון במכלול הספורט הישראלי היא "אקדמאית" מרי. הוא אינו יוצר יחסי־קירבה עם שאר המרכזים. נציגיו, שיושבים במוסדות העליונים של הספורט הישראלי באים רק לעתים לידי ביטוי. אס"א נמצא גם הרחק מזרקורי כלי־התקשורת.

כל אלה גרמו לכך שהמשלחת הגדולה לא זכתה להד מספיק. גרוע מזה, גם ספורטאים אינם מוכנים להשתתף, ומדובר בסטודנטים פעילים. קחו, למשל, את נבחרת הכדורסל שיצאה לזאגרב. כדורסלנים־סטודנטים מצטיינים נשארו בבית.

אם אס"א לא יישנה את מדיניותו ולא יגביר מעורבותו בספורט הישראלי — לא יצליח לקדם את מטרותיו החשובות ותמיד יישאר בתודעה כ"גוף ערטילאי", שאיש אינו יודע כיצד להתייחס אליו.

הדני קלאוס נילסן כובש את השער הראשון לרשת בני־יהודה (תצלום: אריה קטנר)

ברונדבי לימדה את בני־יהודה לקח 1:3

כדורגל

מאת עמי רוזנברג

במשחק הטוב ביותר במסגרת האינטרטוטו, ניצחה אמש ברונדבי מדנמרק — 1:3, את קבוצת בני־יהודה תל־אביב, שהופיעה בהרכב כמעט מלא.

היה זה משחק חד־צדדי שהתנהל ביתרון דני. למרות שמדי פעם ניתנו הזדמנויות גם לחלוצי בני־יהודה ת"א, חזי שירזי, דוד גורדנה ומשה אייזנברג, ששב להרכב לאחר שההידורים עימו יושרו.

בקבוצה הדנית הרשימו במיוחד שני שחקני הנבחרת, קלאוס נילסן וראף סטפנסון, וכן שחקן־הרכש שנקנה רק בשבוע החולף, בן כריסטיאנסן. אבל מעל כולם התעלה הקשר קורט ברקהולט. רביעייה זו עשתה צרות רבות להגנת בני־יהודה הפרוצה, הבקיעה שלושה שערים ורק מזל מנע ממנה כיבוש שערים נוספים.

במסכת השערים פתח קלאוס נילסן, בדקה ה־20, כאשר בתום עירבוביה בעט מ־12 מטר כדור לפינת השער השמאלית — 0:1.

בני־יהודה, שפתחה חלש, כמעט לא הטרידה את שער היריב וספגה שער נוסף בדקה ה־28 מרגליו של כריסטיאנסן, שחקן זה קיבל כדור בהגנת בני־יהודה, חלף על פני שני מגינים ומ־10 מטר בעט לפינה הגבוהה של השוער יעקב אסייג — 0:2.

בפתיחת המחצית השנייה חל מפנה ביחסי הכוחות אולם רק לדקות ספורות. בני־יהודה חזקה אולם לא הגיעה לסיכון שער היריב. שחקני שכונת התקווה ניצלו טעות של השוער הדני ספטיין בדקה ה־78. המגן משה עלו העביר לעוזיין מ־25 מטר אלכסונית לפני השוער שנראה קולט את הכדור שמט, ואחר ממגיניו הרחיקו אל דני איזמרליי בעט כדור מרוחק 15 מטר שנעצר ברשת — 1:2.

שבע דקות לסיום הובקע השער היפה במשחק, שרק עבורו היה כדאי לבוא לאיצטדיון ברמת־גן. הכדור הדני המצטיין ברקהולט ניצל בעיגול מרכז המגרש, והכניע שוער בני־יהודה, אסייג, נמצא מחוץ משערו. הדני בעט כדור קשת ממחצית המגרש, שעשה דרכו מעל השוער המופתע וחדר לרשת — 1:3.

שפט אריה פרוסט, באיצטדיון רמת־גן, לעיני 150 צופים.

● ברונדבי: סמייגלה, ינסן, יאנסן, סורנסון, אולסן, בריאן סטפנסון, ברקהולט, הנריק נילסן, וולפורט, כריסטיאנסן.

● בני־יהודה: אסייג, איזמרלי (חזקיה), פרי, שיש, עלו, אייל חיים, מלחי, רמי לוי, איזמרליי, שירזי, גורדנה, אייזנברג.

הטבלה

1.	בית"ר ים	4	3-1
2.	ברונדבי	2	4-1
3.	בוכום	2	2-2
4.	בני־יהודה	4	3-8

מבצע אקרובטי של מגן גרמני נגד בית"ר ירושלים (תצלום: אריה קטנר)

בית"ר ירושלים ובוכום גרמניה, הכל אפס — 0:0

מאת משה רוזנברג

אכזבה גדולה הסבו אתמול כדורגלני בית"ר ירושלים ובוכום ממערב־גרמניה, במשחק האינטר־טוטו ברמת־גן, בו סיימו בתיקו ללא שערים, לעיני 150 צופים בלבד.

בית"ר ירושלים שיחקה רק עם שלושה משחקני ההרכב הראשון: שלמה שירזי, מאיר קדוש ויעקב שוורץ. כל היתר היו שחקני נוער, ושני שחקני התיגבור, בוני גינצבורג בשער, ויעיש סויסה בהתקפה.

בוכום ממערב־גרמניה, שניצחה מה בשבת שעברה מול בני־יהודה (2:2), גילתה הפעם משחק גרוע על בעיטות לשערים מלהזכיר. הגרמנים שלטו במחצית הראשונה הגיעו עד להפסקה למצב בעיטה אחד כשרייקלף, בדקה ה־23, התקפה מתומה בבעיטה שטוחה מ־12 מטר, והכדור נעצר בידי בוני גינצבורג, שהוט...

(המשך בעמוד 11)

לנדל וקאש מתכוננים לגמר הגברים – היום בוימבלדון

מרטינה — זכייה שישית ברציפות!

ניצלה את נסיונה מול שטפי גראף, בת ה־18, והכניעה אותה בשתי מערכות – 5:7, 3:6

מרטינה נאווראטילובה עם הפרס היקר של וימבלדון (תצלום: איי.פי.)

מרטינה נאווראטילובה, בת ה־30, קבעה אתמול שיא־זכיות בוימבלדון — שש ברציפות — כשניצחה במשחק־הגמר לנשים, תוך 69 דקות, את המערב־גרמניה בת ה־18 שטפי גראף — 5:7, 3:6. לנאווראטילובה היתה זו זכייה ראשונה בטורניר השנה ולגראף הפסד ראשון לאחר 45 נצחונות רצופים.

מרטינה, שזכתה שמונה פעמים בתואר, בשתי הפעמים הראשונות ב־1978 וב־1979, השוותה את שיא הזכיות של אלן וילס־מורי מארה"ב, שנקבע בשנות העשרים והשלושים.

לראשונה בתולדות וימבלדון שהמנוצחת קיבלה את פרס־התנחומין לפני הזוכה. את הפרסים העניקה הדוכסית מקנט. מרטינה גרפה 139,500 ליש"ט, ומחצית הסכום הוענק לגראף.

פרשנים, ובראשם אלוף וימבלדון בשנות השלושים, הטניסאי הנודע, פרדי פרי, סבורים שגראף תהיה יורשתה של מרטינה. אולי כבר בשנה הבאה, כמובן אם תשפר את מכת גב־היד. היא הפגינה עליונות על מרטינה במכות־ההגשה כשביצעה שמונה "אסים" לעומת אחד.

גראף הצטיינה בחבטות כף־היד שלה, והעבירה לא פעם את הכדורים מעל מרטינה, כשזו רצה לרשת. אולם הגרמניה הצעירה עדיין לא למדה את משחק־הרשת, כשיש לה כל הנתונים לכך.

נאווראטילובה, עם הנסיון העשיר שלה, גמלה לגראף על הפסדה לפני כחודש בגמר ברולאן־גארוס בפאריס, ולמדה שעליה להפעיל את משחק הרשת המצויין שלה.

כל הפרשנים בדיעה אחת שהיה זה משחק מצויין, בעיקר במערכה הראשונה כששתי הטניסאיות גילו יכולת שובה־עין, דבר שלא נראה מזה שנים בוימבלדון.

גראף, עם עצבי־הברזל שלה, לא נשברה. רק לאחר שבעה כדורי־מערכה הצליחה מרטינה לנצח כעבור 42 דקות — 5:7.

המערכה השנייה היתה שונה לחלוטין. עד 3:3 היה המשחק שקול, ונדמה היה שהגרמניה תצליח להפוך את הקערה־על־פיה, אולם המזל בגד בה כאשר מרטינה זכתה בשלושה כדורים, שפגעו ברשת, ותדרו למגרשה של גראף. זה היה האות לחולשתה. היא נשברה. חבטות־ההגשה נחלשו, ונאווראטילובה ניצלה זאת היטב, לחצה על גראף כשרצה בכל הזדמנות לרשת וביצעה את מלאכתה כהלכה — 3:6.

ליל שימורים יפקוד את היבשת החמישית כאשר נציגה פט קאש, בן ה־22, ינסה להחזיר עטרה ליושנה, שאבדה בוימבלדון לפני 16 שנה, מאז שג'ון ניוקומב זכה בתואר, והיה לאוסטרלי האחרון שניצח בגמר את סן סמית מארה"ב.

האוסטרלי האחרון שהופיע היה קן רוזוואל, בן ה־38, שהפסיד ב־1974 לג'ימי קונורס, כשהיה גם הוא בגילו של פט קאש, כן 22.

קאש יתמודד בגמר עם איוון לנדל, בן ה־27, הגבוה ממנו ב־8 ס"מ. ללנדל זו הופעה רצופה שנייה בגמר, בעוד שלקאש הופעה ראשונה.

בחצי־הגמר ניצח איוון לנדל את השבדי סטפן אדברג, בן ה־21, בארבע מערכות שקולות, שנמשכו כשלוש שעות — 3:6, 4:6, 7:6, 4:6, ואילו קאש הכניע תוך שעה ו־55 דקות את ג'ימי קונורס, בן ה־35, שנילה עייפות — 4:6, 4:6, 1:6.

אדברג, שגובהו 1.88 מטר, כמו לנדל, הפגין משחק נפלא במערכה הראשונה כשחבטות ההגשה והריצה לרשת בוצעו כהלכה. הצ'כי חזר לעצמו במערכה השנייה כשלא איבד את חבטות ההגשה שלו, והצליח לנצל אותן עד תום. גם במערכה השלישית המשיך לנדל לבצע את מה שמאמנו, האוסטרלי טוני רוץ', קבע: לדחוף את יריבו מהרשת, וכך הצליח להגיע למצב שלא איבד את חבטת־ההגשה שלו, אולם גם השבדי לא הפסיד אותה. המשחק היה שקול 6:6, עד לשובר־שוויון, בו ניצח לנדל. במערכה הרביעית שלט לנדל כעוור שהשבדי נחלש במקצת.

פט קאש, יליד מלבורן שלמד את הטניס שלו על משטחי הדשא, ניצל זאת נגד ג'ימי קונורס בחבטות־ההגשה המצויינות שלו ובכדורי־היעף. קונורס, שניסה להגיב בכצלו את מומחיותו בהחזרת כדורים, לא עמד מול רעננותו של יריבו והפסיד בשלוש מערכות.

המנצח בגמר הגברים יקבל 155 אלף ליש"ט והמנוצח מחצית.

קן פלאק ורוברט סגוסו מארה"ב זכו בזוגות גברים כשניצחו בגמר את סרג'יו קאסל ואמיליו סאנצו — 6:3, 7:6, 6:7, 1:6, 4:6.

הגמר בוימבלדון ישודר היום

מאת אתי רונאל

שר החינוך והתרבות, יצחק נבון, נתן אישור סופי לשידור משחק הגמר בטניס לגברים מוימבלדון, היום ב־4 אחה"צ.

מ"מ יו"ר הוועד המנהל ברשות השידור, דוד ארמון, עשה בימים האחרונים מאמצים רבים, כדי לשכנע את שר החינוך והתרבות בחשיבות שידור המשחקים בטלוויזיה. ביום חמישי יום ארמון מיפגש בין השר נבון לבין מנהל הטלוויזיה, חיים יבין, ומנהל מחלקת החדשות יאיר שטרן, כה נבדקו האפשרויות להעברת המשחק. בסופו של דבר קיבל השר את ההצעה כי המשחק אכן יועבר בשידור חי. מהדורת "ערב חדש" תשודר במועדה ולאחריה יימשך שידור המשחק.

שידורי היום אחה"צ יהיו:

16.00 — שידור ישיר של המשחק.

17.00 — "ערב חדש".

17.30 — המשך שידור המשחק עד לסיומו.

בגלל שידור המשחק יחולו שינויים בלוח מישדרי הערב של הטלוויזיה.

כדורמים

הפועל פ"ת – אלופת הוותיקים

קבוצת הכדורמים של הפועל פ"ת זכתה אתמול באליפות הפועל לוותיקים, שנערכה בגבעת־השלושה. האירוע היה לזכרו של חגי רוט, שחקן הפועל פ"ת.

הפועל פ"ת גברה על הפועל קרית־טבעון — 1:12, וכן ניצחה את הפועל ת"א — 2:5.

במקום השני דורגה קרית־טבעון, שגברה על הפועל ת"א — 1:8.

בין השחקנים היו דמויות־העבר של הכדורמים הישראלי, כמו מיכה קניץ, עודד רוזנפלד וגבי וינקלר.

הפיינליסטים היום בגמר וימבלדון: הצ'כי איוון לנדל (מימין) והאוסטרלי פט קאש (תצלום: איי.פי.)

צ'ילה הדהימה — הביסה 0:4 את בראזיל!

נבחרת הכדורגל של צ'ילה הדהימה כשהביסה את נבחרת בראזיל — 0:4, בגביע דרום־אמריקה; המשחקים נערכים בארגנטינה.

פרשנים לא האמינו כי צ'ילה תעשה זאת לבראזיל, בצורה כה משכנעת וכואבת. היה זה הנצחון הגדול ביותר מעולם אותו השיגה צ'ילה על בראזיל.

המזל שיחק לצ'ילה. ברוב דקות המשחק תקפו שחקני בראזיל את שער צ'ילה, ופעמיים מיאן הכדור לחדור לרשת. הוא פגע במשקוף הפנימי. וחמק החוצה.

כן הצטיין השוער הצ'ילאני, רוויאס, שהציל את נבחרתו ממצבים מסוכנים ביותר.

מנגד היתה ההגנה הבראזילאית חדירה, וביצעה מישגים רבים. מגן ותיק ובעל נסיון כמו פאולו סואר היה הגורם לשער השני, שנגרם באשמתו הישירה. גם השוער קארלוס היה חלש.

שני חלוצים כבשו צמד כל אחד לזכות צ'ילה: בארסיי ונטלייה.

בראזיל איבדה במחצית השנייה גם את נלסיניו, הורחק מהמגרש. צ'ילה תשחק בשלב חצי־הגמר.

נגד המנצחת בין פאראגוואי וקולומביה.

ארגנטינה – אקוודור 0:3

נבחרת הכדורגל של ארגנטינה הכניעה את אקוודור — 0:3, כשדייגו ארמנדו מארדונה כבש שניים משלושת השערים.

הראשון היה מבעיטת־ונדלה והשער השני הובקע לאחר בעיטת־עונשין מ־17 מטר לפינה השמאלית הגבוהה.

ארגנטינה עדיין לא הבטיחה את מקומה בשלב חצי־הגמר. היא תדע אם אכן היא בשלב זה רק לאחר המשחק בין פרו ואקוודור. פרו חייבת לנצח בהפרש של 4 שערים, כדי לרחוק את ארגנטינה, ולעלות לשלב הבא.

מאמן חדש לפורטוגל

היוגוסלבי טומיסלאב איביץ' התמנה במאמנה של אלופת אירופה בכדורגל, פורטו, במקומו של ארתור ג'ורג', שעבר לראסינג פאריס.

איביץ' אימן קודם־לכן את באנדרלכט, אסקולי ובנפיקה ליסבון.

הנהלת מכבי חיפה בכדורגל תתפטר בעקבות מימצאי המבקר

מאת יוסף גלזר

הנהלת מחלקת הכדורגל של מכבי חיפה תסיים, ככל הנראה, את כהונתה בימים הקרובים, בעקבות מימצאים חמורים, הכלולים בדו"ח מבקר האגודה, רואה החשבון בן־ציון בומס.

הדו"ח, המשתרע על חמישה עמודים בכתביה, הוגש בסוף השבוע לעיונו של מזכיר מועצת האגודה, זליג זק, העומד לכנס את המועצה לדיון במימצאים.

הדו"ח, שהוא חלקי בלבד, עוסק בשני נושאים: מסעות הקבוצה לחו"ל ופעילות מחלקת הנוער.

המבקר מצא כי למחנות האימונים של הקבוצה הבוגרת התלוו נשותיהם, ולעתים גם ילדיהם של עסקנים בכירים. וזאת במימון מחלקת הכדורגל. כולל הוצאות שהייה, בלי שנתקבל אישור לכך בכל פורום שהוא.

הדו"ח מרעיף שבחים על אופן ניהול מחלקת הנוער והוא מצביע על ליקויים באי־ניפוק קבלות לילדי בית־הספר לכדורגל.

בומס, שערך ביקורת קפדנית במשך חודשים ארוכים, מתעתד להמשיך לבדוק סוגיות נוספות. נראה כי כבר בימים הקרובים יגבש יו"ר האגודה, דניאל אסנין את הרכבה של הנהלה חדשה. בה ייכללו דמויות כמו ריקטור אוניברסיטת חיפה, פרופ' גבריאל כידור; מנכ"ל שיכון עובדים וחבר מועצת העיר, ניסים שרם; הבנקאי בנימין בינשטוק; עו"ד חיים גלזרו.

האדריכל אפרים מלר (בעבר חבר הנהלת ההתאחדות לכדורגל ויו"ר ועדת הנוער שלה) ואחרים.

מועמד לראשות המחלקה עדיין לא נמצא, אך הוזכר שמו של חלוץ העבר, יונתן (יוני) צבי. שאחיו יצחק, היה יו"ר המחלקה, שקדם לוייצנר.

אפשרות לשימוש באמר הפחם במגרשי ספורט

חברת חחשמל, בשיתוף עם "נשר", פתחו במגעים עם רשות הספורט כדי לבדוק את האפשרות להשתמש באפר שנוצר משריפת הפחם למסלולי ריצה ולמגרשי ספורט.

כיום משתמשים לצורך זה בתערובת מיוחדת המיובאת מחו"ל. אנשי חברת החשמל מסרו לרשות הספורט דוגמא מאפר הפחם כדי שיבדקו את תכונותיו המתאימות למגרשי הספורט, והוגה להתחיל ביציקת מסלול נסיוני במכון וינגייט.

כיום יש חותר של הרשויות לשטחים איכות המקבלת לשתמש באפר לטעויות בנייה ובהנבחה ... חברת החשמל ... למדוזה של המסלול ... שת לשם בלי ... לשימוש זה באמר.

סלע ואמיר רק במקום השמיני באליפות העולם בקיל

שיט

הצמד הישראלי ב"הולנדי המעופף", יואל סלע ואלדד אמיר, סיימו במקום השמיני מבין 88 מפרשיות, בתום אליפות העולם בשייט, שהסתיימה אמש בעיר המערב־גרמנית קיל.

אתמול, ביום האחרון של השיוטים, סיימו הישראלים במקום העשירי, כאשר שייטו בתנאי הפלגה קשים ביותר.

מתוך שבעת הזינוקים סיימו סלע ואמיר פעמיים במקום הראשון, פעמיים 50 פעם אחת במקום 6 ופעם במקום ה־15, ואתמול, כאמור, במקום ה־10.

בחצות פורסמו שמות שלושת הזוגות המנצחים, כאשר הראשונים היו דורנסה וסרה מספרד.

כשלון ב־470

שמשון ברוקמן ואיתן פרידלנדר סיימו במקום ה־44, בתום השיוט האחרון באליפות העולם בקיין, בסירות מדגם 470. את הישגם הטוב ביותר קבעו אתמול בזינוק האחרון, אותו סיימו במקום ה־13.

אדיר ואלדר עורא סיימו במקום ה־46, ואילו דן ורן טורטן סיימו במקום ה־60.

השתתפו כ־150 מפרשיות.

ארבעת שחומי־העור של חולון יתגוררו בבית אחד...

כדורסל

מאת יצחק ויסהוף

מרווין קסלר, מאמן הפועל חולון, ישוב היום לארה"ב, לאחר ביקור בן שלושה ימים בישראל, שבמהלכו נפגש עם ראשי הקבוצה וחזה בעשרות קסטות־וידיאו על הפועל חולון וייתר הקבוצות הישראליות.

קסלר ישוב ארצה ב־20 באוגוסט, ואז יחל באימוני הקבוצה. עוזרו של קסלר, אילן קובלסקי, יחל באימוני הפועל חולון ב־14 באוגוסט.

יום לפני תחילת האימונים יגיעו לישראל ארבעת השחקנים "שחומי־העור" של הפועל חולון, הזרים, אורנג' וראוס, וכן הישראלים כרי ובורמור.

כל הארבעה יגורו בבית־דירות אחד בחולון, כאשר לכל כדורסלן דירה משלו. באותו בניין יתגורר גם המאמן, מרווין קסלר.

בחולון מתלוצצים כי בונית אחת תסיע את כל החבורה לאולם.

רובינסון לא טוב לרמלה

קבוצת אליצור נוהדוד רמלה שיחררה את גרג רובינסון. שנבחן בקבוצה בשבוע החולף. רובינסון לא שיכנע את ראשי הקבוצה שיצאו בסוף השבוע לארה"ב לבחון מספר שחקנים.

אליצור רמלה מתעניינת בכדורסלן בועז רימון, ששיחק בעונה שעברה בהפועל אילת מליגה א'. רימון אינו נחשב במניין ההעברות. ברימון מגלות עניין גם בית"ר ת"א ומכבי ראשון־לציון, המבקשת להעפיל מהליגה הארצית ללאומית.

מזכ"ל אליצור דרש ערבויות אישיות

מזכ"ל אליצור, זאב ברוורמן, דרש מראשי אליצור נתניה אחריות אישית וקבוצתית על הערבויות הבכספיות בקשר לפעילות הקבוצה בעונה הקרובה.

ברוורמן הדגיש כי רק לאחר ניתן הערבויות יחתום על המסמך שיאפשר את הרשמת הקבוצה למשחקי הליגה.

איימוס יבוא מחר

קארל איימוס עומד לנחות מחר בישראל, כדי להיפגש שעם ראשי קבוצת הכדורסל של הפועל תל־אביב.

בהפועל ת"א הבהירו כי איימוס עדיין לא חתום בקבוצה, והוא הוזמן לישראל כדי להתרשם מיכולתו.

מרכז הפועל לא יוכל לעכב העברת דלזל

מאת יוסף גלזר

העברת קפטן הפועל חיפה, גדעון דלזל, להפועל ת"א, תוכל להתבצע במשרדי איגוד הכדורסל עליאף סירובו של רכז הענף במרכז הפועל, איתן חפר, לאשרה.

עמותת הכדורסל של הפועל חיפה רשאית, לדעת פרקליטו של הכדורסלן, עו"ד יוסף ליבנה, לשחררו ללא הסכמת מועצת פועלי חיפה. או מרכז הפועל. מאחר שבעת כינון העמותה היה דלזל כדורסלן חופשי, "עם כרטיס ביד". והיא זו שהחתימה אותו לשורות הקבוצה.

בפגישה שהתקיימה ביום שישי בין יו"ר עמותת הפועל חיפה, דורון קימלוב, ומזכיר מועצת פועלי חיפה, משה ורטמן, סוכם כי העניה תהיה זו שתרשום את הקבוצה במשרדי איגוד הכדורסל, היום או מחר, ותכסה את החוב לאיגוד הכדורסל המתסכם ב־5000 ש"ח, בתוספת קנסות על האיחור בהרשמה.

ראשי העמותה ייפגשו השבוע עם חברי הוועדה לענייני הפועל חיפה, בראשות אברהם בית־הלוי, שהוקמה במפ"ה, כדי לדון בבעיות כספיות ובדרכים לפתרונן.

דובר מפ"ה, משה גוטר, ציין כי צו־הביניים, האוסר על העמותה לשחרר כדורסלנים, נותר בתוקפה עד לדיון במעמד שני הצדדים שיתקיים ביום חמישי בבית־המשפט המחוזי.

עמל חדרה לרבע־הגמר באליפות בתי־הספר בבלגיה

אלופת ישראל לבתי־הספר העל־יסודיים בכדורגל, תיכון עמל חדרה, העפילה לשלב רבע־גמר אליפות העולם לבתי־ספר הנערכת בהסל, בלגיה.

ההורחים מוליכים בראש הבית המוקדם, לפני נבחרות ספרד, אירלנד והולנד. עמל גברה על ספרד — 1:2; באותה תוצאה ניצחה את אירלנד וסיימה עם הולנד בתיקו 1:1.

ראש המשלחת, המפקח על החינוך הגופני מכחוז חיפה חדרה ויו"ר איגוד השופטים, אברהם קליין, ציין בשיחה טלפונית כי היום תשחק עמל חדרה בשלב רבע־הגמר נגד צרפת.

● קבוצת הכדורמים של הפועל גבעת־חיים ניצחה אתמול בשלב שמינית־הגמר בגביע־המדינה לגילאי 16 את הפועל גבעת־ברנר — 3:12. בגבעת־חיים הצטיינו: עופר הורוביץ — 4 שערים, וצור שמע — 3.

● אילן אירלמן מגלגלצ'ולעץ רעננה ניצח ביום שישי במירוץ אופניים באיזור כפר־טבוריהו, לאחר שעבר 8 הקפות בזמן של — 14.21 שעה.

כמשחקי אחר מבתי האליפות שופט הישראלי משה אשכנזי.

בית"ר ירושלים

(המשך מעמוד 10)

הפעם יציב בין הקורות.

הירושלמים התעוררו כתרומתם רק לדקות ספורות, בפתיחת המחצית השנייה. בדקה ה־62 נרשם האירוע היחיד של בית"ר במהלך כל המשחק: יעיש סויסה, שהיה למעשה החלוץ היחידי של בית"ר, בעט מ־16 מטר והשוער הגרמני ולסלף קלט את כדורו.

נראה שהכבילו כחום היום השפיע על הגרמנים, שבשורותיהם התעלו הקפטן למך והשחקן ההולנדי, ראף ריקרס. בבית"ר ראוי לציון הקשוחן שחום־העור דידה, למרות, פירדוריו המופרזים.

שפט יצחק בוויצחק, באיצטדיון רמת־גן.

● בית"ר ירושלים: גינצבורג, שירזי, שטאלי, אמיר כהן, נחמני, קדוש, בדיאלו (בני לוק), שוורץ, דידה, שמיטוב, סויסה.

● בוכום: ולסלף, יאקישו, למך, ריקרס, פולצ'ק, היינמן, אוסוולד, בנטלי, ליפקה, טנביל, לייגלט (בן שוחק ורבינגר).

קותי מרידן, המכיר היטב את משחקי הסטודנטים:

ישראל מצפה להישגים באוניברסיאדה בזאגרב

למעלה מ־4000 ספורטאים מיותר ממאה מדינות יפתחו המשחקים ביום רביעי ★ נציגי המדינות רואים באוניברסיאדה מבחן למשחקים האולימפיים בסיאול ★ הסייפת לידיה חתואל תזנק למערכה כבר היום

מאת יצחק ויסהוף

משחקי האוניברסיאדה ייפתחו ביום רביעי בזאגרב, בטקס מרהיב. למחרת יחלו התחרויות. קרוב ל־5000 ספורטאים מ־100 מדינות יטלו בהן חלק.

כבר היום יחלו המשחקים בזאגרב באופן בלתי־רשמי. הסייפת הישראלית לידיה חתואל, שהיא אחת התקוות שלנו במשחקי הסטודנטים, תזניק את המשחקים בתחרות הרומח לנשים.

בעוד שהמשלחת הישראלית הגדולה (43 ספורטאים) יוצאה לפנות־בוקר ליוגוסלביה, המריאו הסייפים — לידיה חתואל ושמעון פריזט, יחד עם מאמנם חיים חתואל — כבר ביום חמישי.

בראש המשלחת הישראלית עומד עדי טוקר, יו"ר אס"א. סגנו וגזבר המשלחת הוא קותי מרידן, המשמש כרכז הספורט ביחידה לחינוך גופני של אס"א.

קותי מרידן מלווה את משחקי הסטודנטים שנים רבות. לפני שנתיים לא השתתפה ישראל במשחקים שהיו בקובה. אולם לפני ארבע שנים היה מרידן שותף במשלחת ישראלית גדולה, שחזרה עמוסת חוויות והישגים מהמשחקים שנערכו באדמונטון שבקנדה.

יותר מהאולימפיאדה

קותי מרידן יודע לספר כי משחקי האוניברסיאדה הם אירוע הספורט הגדול ביותר ב־12 השנים האחרונות. "שלוש האולימפיאדות האחרונות סבלו מחרם. אף אחד לא יודע עדיין איזה צורה תהיה לאולימפיאדת סיאול. כיום אפשר להעריך כי בזאגרב ישתתפו קרוב ל־4000 ספורטאים, ואולי יותר. מה שבטוח כי כ־100 מדינות יטלו חלק באירוע ענק זה, שלכבודו נבנה כפר־אולימפי מיוחד בלב העיר. נבנתה שכונה שלמה שתשמש ככפר־אולימפי. לאחר האירוע יימכרו הדירות לתושבים. הביקוש לכרטיסים הוא כל כך גדול שבשלושת החודשים האחרונים אי־אפשר למצוא חדר פנוי בעיר היוגוסלבית. "מה שהחל כמיפגש ספורטיבי־חברתי הפך לאירוע ספורטיבי ענק ואיכותי", מדגיש מרידן.

מבחינה מקצועית משוכנע קותי מרידן כי הרמה במשחקים שייערכו תהיה גבוהה ביותר. "ייערכו תחרויות ב־12 מקצועות. העובדה שמשחקי האוניברסיאדה נערכים בשנה טרום־אולימפית מבטיחה הופעת ספורטאים מהשורה הראשונה בעולם. מדברים על רמה גבוהה במספר ענפים, כמו אתלטיקה, שאליפות העולם במקצוע זה תיערך בעוד פחות מחודשיים ברומא, סיוף והתעמלות. מדינות מזרח־אירופה רואות במשחקי האוניברסיאדה אירוע רב־חשיבות. מדינות אלו שולחות למשחקים את בכירי הספורטאים. הן לא בוחלות בזיוף גיל הספורטאים מאחר שהתקנון מאפשר שיתוף ספורטאים מגיל 18 עד 28".

מוסיף מרידן: "אנו הבחנו כי בעבר שלחו מדינות מזרח־אירופה שחייניות בגיל 15־16, או מתעמלות צעירות יותר. הן לוקחות את האירוע ברצינות גמורה, ונותנות לו יחוס ברמה לאומית. המדינות המערביות לא מזייפות. אולם בענף כמו כדורסל, שבו מופיעות אריות מזרח־אירופה, הן זוכות ליחס מיוחד אצל מדינות המערב. ארה"ב, לדוגמא, שולחת למשחקים את הנבחרת האולימפית שלה, שתופיע במשחקי סיאול. גם נבחרת קנדה תביא ליוגוסלביה את הנבחרת הבכירה שלה. נבחרת יוגוסלביה תופיע בהרכב החזק העומד לרשותה. כנ"ל נבחרת ברית־המועצות, שתשלח את כל הכדורסלנים מתחת לגיל 28. ענף הכדורסל יהווה את אחד השיאים בתחרויות. גם ענף הכדורעף מבטיח רמה גבוהה ביותר".

הדרך לשיא

קותי מרידן חוזה במספר אוניברסיאדות. מנסיונו הוא יכול לומר כי שיאי עולם לא נשברים בסיטונות במשחקים מעין אלה. "באירוע כזה סביר להניח כי ישברו 2־3 שיאי־עולם. לא יותר. הסבירות לשיא עולמי נמוכה מאחר שרוב האתלטים, וייתר הספורטאים, בונים עצמם בתוכנית ארבע־שנתית. השיא אמור להיות בשנה האולימפית. אף אחד לא שש להגיע לשיא שנה לפני האולימפיאדה. פיסגת השאיפות של כל ספורטאי לשבור את השיא העולמי במשחקים האולימפיים. ולא לפני".

על המשלחת הישראלית אומר מי שישמש בתפקיד מנהלי בתחרות הקרובה: "התקווה הגדולה שלנו היא לידיה חתואל, שהיא גם אחת התקוות האולימפיות של ישראל. יהיה לנו יצוג בדמותו של אייל ויסבליט, שהוא כוח עולה בהתעמלות הישראלית. כמו־כן ישתתפו בתחרויות שלושה אתלטים המועמדים לשבור את שיאיהם האישיים. כללית, הספורטאים במקצועות האישיים יוצאים לאוניברסיאדות לאחר שאנו מתייעצים עם ראשי הספורט בארץ. ומשבצים ספורטאים שיש תקווה כי יצליחו גם במסגרות האולימפיות. אורית קולודני, איתי אילוז ואילן גולדווסר הם בהחלט תקוות אולימפיות, שמשחקי האוניברסיאדה יכולים לשמש להם קרש־זינוק. במקצועות הכדור הסיכוי הטוב הוא בכדורסל. בכדורעף ניתקל, ככל הנראה, באריות ממזרח־אירופה ודרום מזרח־אסיה שעולים עלינו בכוחם. בכדורסל, למרות שאנו לא משגרים את הנבחרת החזקה ביותר (שחקנים כמו מוטי דניאל, ישראל אלימלך, יזאוב קרמן, איתי שביט, נשארו בארץ), אנו יכולים להציג רמה נאותה עם השחקנים שיצאו ליוגוסלביה".

קותי מרידן סבור כי במציאות של היום משחקי זאגרב הם אירוע השיא של הספורט הישראלי.

מי ומי במשלחת

המשלחת הישראלית לזאגרב כוללת את עדי טוקר כראש המשלחת; הגזבר — קותי מרידן, והאחראי על הספורטאים הבודדים הוא יצחק ליאור, ופיזיותרפיסט הספורטאים הוא משה אורגד.

הספורטאים הבודדים שיצאו:

● מתעמל — אייל ויסבליט, ומאמנו נחום פינשטיין.

● אתלטים: אורית קולודני, איתי אילוז ואילן גולדווסר; מאמן — פטר רוידוביץ.

● סייפים: לידיה חתואל ושמעון פריזט; מאמן - חיים חתואל.

● כדורסלנים: עידו שטיינברגר, עמי נאורי, גיל שורצמן, אסף ברנע, דורון קסקי, ליאור ארדיטי, עופר פליישר, אמיר בינו, מנחם אטלס, מאיר הייניק וגלעד שמחוני. מאמן — רני כהנא; עוזר — גרשון דקל, ומנהל — ג'ורג' שינדה.

● כדורעפנים: רפי רולניק, אמיר דרידי, רז בורר, חגי דותן, ארז תצ'ר, דן אריאל, עמית טוקר, עמיחי ברס, עמירם וייס, ארז שכטר, יוסי פריימן ודני גלילי. מאמן — נפתלי ולדינגר, ומנהל — סמי ממרן.

● טניס

נצחון כפול להפועל צהלה

טניסאי הפועל צהלה זכו בסוף השבוע בשני נצחונות, בשני מחזורי הליגה הלאומית בטניס.

הפועל צהלה גברה על מכבי הצפון א' — 2:4, ועל הפועל ירושלים — 1:5.

● ייתר התוצאות: מועדון הכרמל — מכבי רחובות 2:4, מכבי רחובות — אס"א ת"א 3:3, הפועל ת"א — מכבי הצפון ב' 0:6, אס"א ת"א — מכבי ת"א 3:3.

ישראלים הגיעו לחצי־הגמר בספרד

טניסאי־השולחן הצעירים של ישראל זכו בהישגים נאים בתחרויות בין־לאומיות שהיו בעיר וואליס שבספרד.

שגיא צוקרמן העפיל לחצי־הגמר, אך נוצח על־ידי טראן מצרפת — 2:0. קודם־לכן גבר צוקרמן על קאנו מספרד — 0:2. ישראלי נוסף, גיא בסיס, אלוף ישראל לקדטים, נוצח על־ידי אלוף צרפת, לברון — 2:1, ברבע־הגמר.

מיקי זיכל הפסיד בחצי־הגמר לאלוף איטליה, בונגיני — 2:0. וגבר ברבע־הגמר על אלוף ספרד, זוליקה — 1:2.

מאחורי הקלעים

האוהדים לוחצים על אבי רן: אל תעזוב!

הצעה מפתיעה של מאליס להפועל טבריה ● במסיבה לממן החרימו את עסקני מכבי חיפה ● החברים של מליניאק... ● שרה יערי נעלבה מהתמורה שקיבלת הפועל חיפה ● אשה — בראש משלחת ההאבקות

* * * מסערת "הצדפה" של משה רן, אביו של השוער אבי רן, יודעת בימים האחרונים אי־שקט — מדווח יוסף גלזר. עשרות אוהדים באים למסעדה להביע את מחאתם על רצונו של השוער לעבור לקבוצה אירופית. רבים אחרים מתמרמרים בשיחות טלפוניות. אבי רן נחוש בדעתו לשחק באירופה אפילו אם ייאלץ להיכנס להסגר בין־לאומי. לאבי קשר עם קבוצות אנגליות כמו ליברפול וטוטנהאם, וכן עם קבוצות לאס־פאלמאס הספרדית ואסקולי האיטלקית * * * יוסף גלזר מוסיף כי חוג אוהדי מכבי חיפה ערך ביום רביעי מסיבת־פרידה מפוארת לשחקן הוותיק ברוך ממן, שעבר לבני־יהודה ת"א. הוענק לו גביע־ענק. במסיבה היתה ארוחה ושתייה כיד־המלך ב"חוף הפנינה" בבת־גלים. כרטיס זוגי עלה 100 שקל. לאירוע לא הוזמן — כמחאה — אף אחד מחברי הנהלת מכבי חיפה * * * זאהי ארמלי חתם על חוזה לפיו ישמש כמפיץ בלעדי של מוצרי חברה לציוד ספורט, "ספולדינג" במיגזר הערבי. כן יפתח חנות של החברה בחיפה. זאהי וחברתו עליה מצפים להולדת ילדם השני * * * במסיבת הסיום של מכבי חיפה התברר כי בניהם וקרוביהם של רבים מכדורגלני העבר של האגודה מופיעים בקבוצות הילדים, הנערים והנוער. כשחקן המצטיין בקבוצת הילדים נקבע אריאל בנדו, בנו של שלמה בנדו, קשר הקבוצה בשנות השבעים. בקבוצת הנערים שזכתה בגביע־המדינה בלט בני הרשקוביץ, אחיינו של גבי בליטי * * * שניים מהעובדים הבכירים של הטוטו לא שבעו נחת מהקבוצות בהן הם ממלאים תפקידים. המנכ"ל, יצחק שני, המעורב בכל הנעשה בקבוצת הכדורגל של הפועל מרמורק, מאוכזב מנשירת הקבוצה לליגה א', ואילו יצחק (איזו) המאירי, המעורב בנעשה בקבוצת הכדורעף של מכבי ת"א, נותר מתוסכל כאשר נשרה לליגה השנייה * * *

חוגגים ומתחתנים

* * * השבוע שעבר עמד בסימן שמחות בחוג אנשי הכדורגל. לעתים נאלצו עסקנים, מאמנים ושחקנים למהר מאירוע לאירוע כדי לא לאכזב את החוגגים — מוסר מוטי חביב. באולם הסינרמה בת"א נפרדו מאבי כהן, היוצא לסקוטלנד, שם ישחק במדי הריינג'רס מגלאזגו. כשיצא אבי בעבר לליברפול לא ערך מסיבה אלא נשא את דורית לאשה וטקס־הנשואים הפך למסיבת־הפרידה. יום לאחר־מכן התחתן בלם בני־יהודה ת"א, יעקב סגל, עם בתו של סוחר המכוניות יעקב אפשטיין, ששימש בעבר בתפקיד בהנהלת מכבי ת"א. באותו יום נשא אשה גם קשר בית"ר ת"א, יהודה קצב * * * מאמן הכדורגל דב מאליס, שעסק בשנים האחרונות באימון קבוצות צעירות, הוא המאמן המועדף לאימון הקבוצה הבוגרת של הפועל טבריה. מאליס הגיש לטבריינים הצעה שקשה מאוד לסרב לה. לפי אותה הצעה לא רק שמאליס לא יעלה כסף לאגודה הטבריינית אלא שהטבריינים עוד יכניסו כסף לקופתם. מאליס הציע להפועל טבריה להביא לארץ קבוצה מהליגה האנגלית שתשחק בטורניר עם קבוצת עיר הכנרת ושתי קבוצות מהליגה הלאומית. ההכנסות יכסו את שכר המאמן. בינתיים מונה כמנהל הקבוצה, יעקב אדרעי, שחקן העבר מתקופת־הפאר של טבריה בלאומית: שני בניו, יוסי ויצחק, משחקים בקבוצה. בטבריה סיפרו לכתבנו מוטי חביב שנעשתה פנייה לכדורגלן הפועל ת"א, מיקי בן־שיטרית, להופיע במדי הקבוצה הטבריינית * * * הצעה לפיה ישחקו קבוצות הליגה הארצית של מכבי יפו והפועל בת־ים את משחקי־הבית שלהם בהצגה כפולה ירדה מהפרק. מאמן מכבי יפו, ליאון קונסטנטינובסקי, הטיל וטו על הרעיון. הפועל בת־ים, התרה אחרי מגרש ביתי, עשוייה לקיים הצגות כפולות עם הפועל צפרירים חולון, שעלתה לליגה הלאומית * * * שוער־העבר יעקב רודיק מונה כמנהל מקצועי בקבוצת מכבי לורוס חולון מליגה א'. עתה מחפשים מאמן לקבוצה החולונית * * * בקבוצת מכבי שעריים קיוו להחתים את גדעון (גיגי) כהן כמאמן הקבוצה. כהן, תושב רחובות, שהעלה את מכבי שעריים מהליגה הארצית ללאומית אף הדריך את הקבוצה במשחקי הקט־רגל. בשבוע שעבר החליט להאריך את חוזהו בהתאחדות לכדורגל ושעריים נותרה בלי מאמן * * *

יעיש סויסה מבוקש

* * * הכדורגלן היחיד בארץ שלא נהנה אפילו מיום אחד של פגרה הוא חלוץ מכבי חדרה, יעיש סויסה. מייד עם תום משחקי ליגה א' המשיכה מכבי חדרה להתאמן לקראת מאבקי־העלייה לליגה הארצית. אחר־כך זומן סויסה לאימוני בית"ר ירושלים ומשחק באינטרטוטו. השבוע ייצא עם האלופה למשחקי־הגומלין בגרמניה ובדנמרק. בבית"ר ירושלים עדיין לא הוחלט לגביו דבר * * * אורי סויסה יהיה השוער הראשון בבית"ר ירושלים. מוטי חביב מגלה שזה לא יקרה בעונה הקרובה. אך לאורי הובטח בכתב שלאחר פרישתו של יוסי מזרחי לא ירכש שוער אחר * * * אחרי 15 שנה חוזר בנימין (בומה) וינברג לעירו רחובות, מסיבות אישיות. הוא התפטר מעבודתו בצים, ואף הודיע על נטישת הנהלת מכבי חיפה, אליה הצטרף רק לאחרונה * * * בעקבות התפטרותו של מחזיק תיק הפועל במועצת פועלי חיפה, יצחק מדר, בתום שש שנים, הוחלט שעד לתום הקדנציה לא ייבחר נושא תיק אחר. יוסף גלזר מוסר כי הוחלט על בחירת ועדת־חמישה שתרכז את הטיפול בנושאי הפועל חיפה. יו"ר הוועדה הוא אברהם בית־הלוי, ממשפחת הכדורגלנים הנודעת, ונושא את שמו של שחקן נבחרת ארץ־ישראל והפועל ת"א, שנפל באוסטרליה במלחמת העולם השנייה * * *

הנספח היה מנהל בכדורסל

* * * דני קרן שמונה כנספח ישראל למשחקים האולימפיים בסיאול, מאחר ששוהה שם כמנהל צים, היה בשנתיים האחרונות מנהל קבוצות הנוער והילדים של הפועל חיפה בכדורסל — דיווחו של יוסף גלזר * * * יצחק ויסהוף מוסר שנדב הנפלד הפך להיות הכדורסלן הישראלי המבוקש ביותר. קבוצתו של הנפלד, א.ס. רמת־השרון, החליטה כי נדב לא ישחק בהפועל הגליל־העליון, בה הופיע בעונה שעברה, בגלל חוב כספי. האלטרנטיבה שהציבה רמת־השרון לנדב היתה: "בוא לשחק ברמת־השרון, או בהפועל חולון או בבית"ר ת"א. בגליל אין לך סיכוי". נדב, הרוצה לשחק בגליל, נראה בסוף השבוע מבולבל לגמרי * * * קבוצת הפועל הגליל־העליון סיכמה עם הכדורסלן הצעיר שני כהן מקיבוץ חפציבה, שיופיע בשורות הקבוצה הצפונית בעונה הקרובה. שני, המשחק בהפועל בקעת בית־שאן, הגיע אמנם לסיכום עם הגליל אך הנהלת קבוצתו אינה יודעת על כך דבר * * * ליגת הקייץ תחל היום ברמת־השרון. מנהל הליגה הוא המאמן אריה מליניאק, שבחר ארבעה מאמנים כרצונו: משה ויינקרנץ, אלי קנטי, ישראל לב ואפי בירנבוים. עובדה זו קוממה מאמנים אחרים הטוענים כי מליניאק בחר בחברים ועושה מהליגה עסק־פרטי. נרמז שמכבי ת"א אסרה על שני שחקניה, מוטי דניאל ווילי סימס, להשתתף בליגה זו * * * על הכדורסלנית הבין־לאומית הוותיקה שרה יערי נאסר לשחק במדי קבוצתה החדשה, מכבי קרית־מוצקין, שעלתה ללאומית, בשני משחקיה נגד הפועל חיפה כחלק מתנאי העברתה. בנוסף ל־1500 דולאר שקיבלו עבורה החיפנים. יוסף גלזר מגלה שיערי (32), שנשאה על גבה את הפועל חיפה במשך 15 שנה, נעלבה קשות שלא שוחררה ללא תמורה * * * אגודת מכבי חיפה חותמת פעילותה מדי שנה במשחק חגיגי שבו מתמודדים מאמני המחלקה נגד הורי הילדים. הפעם בלט בין ההורים הקצ"ר, תת־אלוף שמואל ארד. שכנו אורי משחק בקבוצת הילדים של מכבי חיפה, שזכתה בגביע־המדינה. ארד היה כדורסלן נוער בהפועל חיפה, יחד עם שמואל אבישר, רן כהנא ומרדכי לדרמן * * * מאמן הכדורעף הנודע אריה זליגר, מי שהצעיד את כדורעפניות ארה"ב למדליית־כסף במשחקים האולימפיים בלוס־אנג'לס ושוהה בארץ במחנה־אימון כנעמן עם נבחרת הולנד, היה בשבוע שעבר אורח אגודת מכבי חיפה ובין השאר הירצה כיצד יש לפתח את הענף באוזני מאמנים, שחקנים ועסקני האגודה * * *

מהמטוס – ישר לאימון

* * * מאמן נבחרת הכדורעף איגור ביאליק ומנהל הנבחרת, שלמה פוזנר, שחזרו ביום שלישי, בשבוע שעבר, ממוקדמות אליפות העולם לנוער שהיתה בסירקוז, איטליה, מיהרו — מייד עם נחיתת המטוס בלוד — להיכל־הספורט בראשון־לציון כדי להשתתף באימון הנבחרת הלאומית — דיווחו של יוסף חכם * * * קבוצת הכדורעף של הפועל ראשל"צ החתימה לקראת העונה הבאה את ניצן גנים, שוער מכבי הארזים רמת־גן. ניצן, שגדל ושיחק במכבי הארזים, טען בפני ישראל ויזם, יו"ר אגודתו, כי החליט לעבור להפועל ראשל"צ בגלל הסיכוי לזכות בתואר הכפול * * * בראשון־לציון הוקמה עמותה מיוחדת שמטרתה לאסוף כספים שיחולקו לכל אגודות הספורט בעיר, ובמיוחד לפעילות בדור הצעיר. בראש העמותה עומד ראש העיר, מאיר ניצן, ובהנהלתו נמצאים חברי מועצת העיר, ראשי האגודות ואישי ציבור. רכז הוועדה הוא אברהם (אייבי) אפשטיין, בעבר מזכיר הפועל ת"א, ותושב ראשון־לציון כל חייו * * * נשים רבות עוסקות בפעילות בענף ההיאבקות בעולם. בתחרויות בין־לאומיות נראות שופטות על המזרן, שלא לדבר על עסקניות. גם בישראל משתבצות נשים בענף. בראש משלחת ישראל לאליפות העולם לקדטים בקנדה יצאה שולמית טסלר, מהפעילות בענף * * * הסייף אודי ברמי מהפועל חיפה, דור שלישי של סייפים, חזר ארצה אחרי שלוש שנות הופעה במועדון הגרמני ס.צ. בון, ומתכונן עם הנבחרת הישראלית לאליפות העולם שתיערך החודש בשווייץ, בתקווה שהנבחרת, בקבוצה, תשתתף במשחקים האולימפיים בסיאול. יוסף גלזר המוסר על־כך מוסיף שכיחידים לא יוכלו הישראלים להשתתף מאחר שהתחרויות ייערכו ביום־כיפור. היעדרו של יצחק חתואל, אלוף ישראל הכלוא, מפחיתה מהסיכויים * * * אחרי 16 שנה שוב מייצגת שחיינית את מכבי חיפה בנבחרת השחייה. זו עינת גבאי, בת ה־15 וחצי, המשתתפת בימים אלה בתחרות שמונה־האומות בבלגיה. ראש המשלחת הוא יו"ר מחלקת השחייה במכבי חיפה, משה הירש, אביו של שחיין הנבחרת, ערן. השחיינית האחרונה שייצגה את מכבי חיפה בנבחרת היתה חנה אחרוני, בשנת 1971 * * *

ברזיל: כולם נגד הנשיא

במשבר הכלכלי החמור הפוקד את ברזיל, אשר הביא לפיטורי 20 אלף פועלי מתכת מתעשיית המכוניות, מופנה הזעם נגד הנשיא, אשר עד לפני זמן לא רב היה האיש הפופולארי ביותר בארצו

מאת יהודה צור

דומה כי בברזיל הולכת וקמה חזית מלוכדת של כולם נגד אחד — נשיא המדינה, חוזה סארניי, בן 57, אשר היה לפני זמן לא רב האיש הפופולארי ביותר בארצו.

בסוף השנה שעברה ניצחה חזית של שתי מפלגות שתמכו בסארניי בבחירות האחרונות. לפני שבוע פרץ זעמם של הברזילאים בעיר הבירה נגד נשיאם, לאחר שהתכנית הכלכלית שהונהגה בארצם גרמה לפיטוריהם של קרוב ל־20,000 פועלי מתכת ותעשיית המכוניות. המשבר הכלכלי הקשה בו שרויה ברזיל הוביל עד כה להודעתן של לפחות שתי חברות מכוניות הגדולות בעולם על צמצום ניכר בפעולותיהן בברזיל. ברזיל, אשר הנס הכלכלי שעבר עליה בשנות ה־60 וראשית ה־70, קשור בתודעתם של תושביה בעיקר בפיתוח המואץ של תעשיית המכוניות ופתיחתם של מפעלי "פורד", "פולקסווגן", "מרצדס", "פיאט" ועוד בארצם, ראו את המשך פיתוחם של מפעלי המכוניות כחלק בלתי נפרד מצמיחתה הכלכלית של ברזיל.

לפני שנה ניצחה החזית התומכת בסארניי בבחירות למושלים ולראשי מדינות וערים בחבלי ברזיל. המפלגה שזכתה ברוב היא התנועה הדמוקרטית הברזילאית, אשר בבחירות לנשיאות שנערכו ב־85' הקימה ברית עם המפלגה "הדמוקרטית הליבראלית" הקטנה. בראש המפלגה הגדולה עמד טנקרדו נאוס ובראש המפלגה הקטנה — סארניי, כמועמד לסגן הנשיא. אולם ימים ספורים לאחר הנצחון, עוד בטרם הושבע לנשיא, מת נאוס — אשר התקרב כבר לשנתו ה־80 — לאחר ניתוח. סארניי, שאיש לא חשב קודם־לכן שיהיה מסוגל להתמודד על משרת הנשיא, זכה עתה בתפקיד.

התכנית הצליחה — המשבר גבר

הודות למדיניות כלכלית שהצליחה, הדומה להפליא לתכנית הכלכלית שהונהגה בישראל, הצליח סארניי להתחבב על התושבים. אולם המשבר הכלכלי הלך־וגבר למרות שהאינפלציה ירדה בצורה משמעותית.

איש לא האמין שסארניי מסוגל לחולל תוך כמה שבועות שינוי כה חריף במדיניותו המוצהרת. מיד לאחר הבחירות בברזיל, שהתקיימו בסוף השנה, בהן זכתה קואליציה של שתי מפלגות שתמכה בו, שינה סארניי את מדיניותו והחליט על העלאת מחירים, לעיתים של 300 אחוז, של מוצרים רבים ובעיקר בסל הקניות הבסיסי של הצרכן הברזילי, אשר ממילא התקשה לקנות בשכרו את כולו. מאז פברואר פרצה שורה ארוכה של שביתות במפעלים רבים בברזיל, אשר עליהן ניצח המנהיג הכריזמטי של פועלי המתכת, לואיס דסילבה, המכונה "לולה". בבחירות האחרונות הועמד בראש מפלגת הפועלים הברזילית, אשר אורגנה על־ידו ושאליה הצטרפו מנהיגי פועלים מתעשיית המתכת והמכוניות. בתקופה האחרונה הלכה וגברה בברזיל הברית בין מנהיגי פועלים השואבים את כוחם גם מבריתם עם "כנסיית השחרור", זרם חשוב של הכנסיה הקתולית אשר לעיתים קרובות מואשמת במרקסיזם ובמהפכנות.

תעשיית המתכת הברזילית נמצאת זה זמן רב תחת לחצים כבדים מטעם ארה"ב. בעקבות זאת שרויה התעשיה בשורה ארוכה של שביתות.

לחץ להקדמת הבחירות

מאז היבחרו נמצא הנשיא סארניי בלחץ מתמיד, לחץ שגבר עוד יותר בשנה האחרונה, שיכריזו על בחירות חדשות לבחירת נשיא חדש ב־89' ויצמצם בכך את תקופת כהונתו הרגילה של נשיא בברזיל, אשר צריכה להסתיים ב־91'. סארניי מסרב לעשות זאת ונצמד באופן עיקש לסעיפי החוקה המאפשרים לו את המשך כהונתו עוד ארבע שנים. יש לציין, שמתנגדיו מסתמכים על־כך, שהבחירות שבהן נבחר, לא היו ישירות. הברזילים תובעים עתה בחירות ישירות לנשיאות, לראשונה מאז הודח הנשיא האחרון שנבחר באופן ישיר, ג'ואו גולרט, ב־1964.

סארניי כינה לפני שבועיים את המשבר האחרון העובר על ארצו כחמור ביותר בתולדותיה. הוא איפשר לטלוויזיה ולרדיו בארצו לשדר בשידור ישיר מישיבת הקבינט. בה קרא לעמו להתלכד על־מנת לעבור את המשבר הנוכחי תוך שהוא מותח ביקורת קשה על שרי ממשלתו. "מעולם לא הצטברו כל־כך הרבה בעיות בהיסטוריה של ברזיל; יש בעיות חוקתיות, פוליטיות, מפלגתיות, אידיאולוגיות וחברתיות, של פער עמוק בהכנסה, של אי־שיוויון, כלכליות ופיננסיות", אמר סארניי ומיד קרא לשריו לנהוג ביותר צניעות ולהישאר יותר זמן בבירה ברזיליה, במקום לנסוע לעיתים קרובות לחו"ל.

באותה ישיבה אמר סארניי שהחוב החיצוני של ארצו, המגיע ל־120 מיליארד דולר ואשר סירב לשלם את הריבית עליו, "היא הסיבה היחידה למרבית בעיות ברזיל, בצורה ישירה ועקיפה. בשנתיים האחרונות שילמנו 23 מיליארד דולר ריבית והיום החוב שלנו גדול יותר מאשר לפני שנתיים".

חזית מלוכדת נגד הנשיא

סארניי הודיע באותה ישיבה, שלמרות הביקורת עליו הוא ימשיך בתפקידו עוד שנתיים. אך השביתות שפרצו ברחבי המדינה וההמהומות שהתחוללו, שבמהלכן סארניי נפצע קל כאשר אבן נזרקה לעברו, מעלות ספק אם יצליח הנשיא להמשיך בתפקידו. חזית מלוכדת, שכל מרכיביה מנסים לסלקו, אם־כי מטעמים שונים, אולי תביא לבחירות חדשות בברזיל. בינתיים ממשיך סארניי להילחם נגד אלה אשר כועסים מאד כאשר הכריזו לפני כמה חודשים, שאין ברצונו להמשיך ולשלם מיליארדי דולרים מדי שנה, מבלי שתצמח מכך תועלת לברזיל.

תושבים זועמים בריו־דה־ז'אניירו מכלים את זעמם באוטובוסים, בעקבות הודעת הממשלה על העלאת מחירי הנסיעה בתחבורה הציבורית (צילום: איי.פי.)

סין: המושלת הנוקשה לוחמת בביורוקרטים

מאת אנדרו רוש, "רויטר"

מושלת חבל ג'יאנג סו, החבל העשיר ביותר של סין, הינה דוגמה טיפוסית לטכנוקראטים הקשוחים, חלוצי הרפורמות הכלכליות בארץ הזאת. וזאת מכל הבחינות פרט לאחת: היא — גו שיו ליאן — הינה המושלת־האשה היחידה של חבל באותה מדינה ענקית אשר בה רק קומץ של נשים עלו לעמדות שלטון בשלושים השנים שעברו מאז אמר היו"ר מאו טסה־טונג כי "הנשים נושאות את מחצית השמים".

משרתה היא אחת השלטוניות הרגישות ביותר בסין. ג'יאנג סו המשגשגת, המשתרעת מצפונה של שנגחאי, הינה החזית הקדמית במערכה הסינית למודרניזציה, הכרוך בהרחבת הקשרים עם העולם החיצוני ברפורמות כלכליות המדגישות את השוק.

גו, שהיתה מתכננת כלכלית בעלת מעוף לפני מינויה למושלת בשנת 1983, מתארת את הקושי הגדול ביותר שבפניו עומדת ג'יאנג סו כמונחים שכל אשה סינית פשוטה היתה מכירה אותם בו־במקום. "יש לנו יותר מדי חמיות השומרות כל הזמן על מעשינו", היא אומרה לכתב "רויטר". במלה "חמיות" (מלשון חמות) מכנה גו את הביורוקראטים בפקין, שהתערבותם בניסויים וכללים מקומיים מתקבלת תכופות כביזבוז זמן מורגז.

מעשה לוליינות אידיאולוגי

השנה ציוו על מינהלה של גו לבצע ממש מעשה לוליינות. על ג'יאנג סו להקטין השקעות "מוטרפות" בתעשיה הכפרית ולנהל מלחמה אידיאולוגית נגד רעיונות פוליטיים מערביים — בלי להרתיע משקיעים זרים.

ההוראות הגיעו בעיצומם של אי־[illegible] חריפים שננקטו על־ידי השמרנים הקומוניסטיים מתוך חשש כי החלשת [illegible] המרכזי בעקבות תוכנית הרפורמות ה[illegible] לכת יתר על המידה.

ברם גו, שהוריה נתנו מקלט ללוחמי גרילה קומוניסטיים לפני המהפכה בסין ומבין ששת הילדים שהביאו לעולם חמישה נעשו חברי המפלגה הקומוניסטית, דביקה בכל התוקף בקו הרשמי כששואלים אותה על המאורעות האחרונים בסין. לדבריה הפגנות הסטודנטים בבירת החבל, נאנקינג, כאשר המפגינים רגמו באבנים חלונות של בנייני ממשלה, היו התוצאה של "ליברליזציה בורגנית" — הכינוי המקובל בסין הקומוניסטית לרעיונות דמוקראטיים מערביים.

היא סירבה לדבר על הדחתו של מנהיג המפלגה שוחר הרפורמות הו יאו־באנג באשמת מנהיגות חולשת אידיאולוגית, באומרה: "העתונים כבר כתבו על־כך די הצורך. אנו תומכים בהחלטת המפלגה".

גו בת ה־49, ילידת ג'יאנג סו אשר נישאה למדען גרעיני ולה שני בנים, מצדדת בקו המפלגה גם בנושא של זכויות האשה. "בג'יאנג סו יש כבר נשים רבות בעמדות בכירות; אם נשים חשות כי הן מופלות לרעה בעבודה, הן רשאיות לפנות אל הסתדרות הנשים", אמרה ברמזה לאירגון הנשים הארצי העומד תחת פיקוח הדוק מצד המפלגה. אך היא סירבה לפרט אילו צעדים בעתיד עשויים להגדיל את מספר הנשים בתפקידים פוליטיים בכירים. "בוודאי, קיימים משפטים קדומים אך גם הנשים חייבות לעשות מאמץ", אמרה.

תמיכה מהמשפחה

גו עצמה עובדת לפחות 12 שעות ביום, ואומרת שאילולא תמיכה מצד גברים לא היתה מצליחה: "גברים סינים רבים לא היו אוהבים שאשה במשפחתם תעשה כה הרבה, אך בעלי ובני נותנים לי תמיכה מלאה", אמרה.

על־אף היותה חברה בוועד המרכזי של המפלגה מקדישה גו הרבה מרצה לעיקוף ה"חמיות" למען תוכל להביא את עניניה במישרין אל צמרת המנהיגות. "פעם נאלצתי ממש לרדוף אחרי ראש הממשלה זאו זי־יאנג כדי להסביר לו בעיה שבפניה עמד החבל", אמרה. "לבסוף תפסה אותו ברכבת ואמרה לו מה שהיא חושבת. "בסדר, אני מסכים איתך", השיב זאו בסוף.

סגנונה האישי של גו הוא תקיף כמו זה של רוב הפוליטיקאים הסינים והרבה יותר חי מזה של רבים מבין עמיתיה הגברים.

בסעודות הבלתי־רשמיות היא שותה לחיים י"ש אורז חריף יחד עם השאר. אך אין היא גומרת את הכוס: "אינני סובלת את המשקה הזה", היא אומרת.

דנמרק:

נשים מתנדבות ליחידות קרביות

מאת כריסטופר פולט, "רויטר"

צבא דנמרק מרחיב את גבולות ההזדמנויות השוות על־ידי קבלת נשים ליחידותיו הקרביות. הניסוי המוסכם מקיף השנה 60 מתנדבות בצבא היבשה ו־32 בחיל האוויר, במסגרת תוכנית נסיונית. בצי כבר השלימו 77 נשים שירות של ארבע שנים. רובן נשארו ואליהן נצטרפו נשים נוספות.

חיילות דניות משתמשות בנשק בגדודי־שריון וחיל־רגלים משוריין, וכן ביחידות תותחנים ובסוללות של הגנה אווירית.

בחיל־האוויר אין הנשים אמנם מטיסות מטוסים או משגרות טילים, אך הן עובדות ביחידות טילים וביחידות הגנה. הן כולן מתנדבות, מאחר שבדנמרק שירות החובה חל אך־ורק על גברים.

הסיבה לעריכת הניסוי — אמר רפסון איינאר פרדסן, מפקד של התוכנית — היתה בחלקה פוליטית: לחץ של התנועה לשחרור האשה ושל מפלגות פוליטיות להעניק שוויון הזדמנויות בכל שטחי התעסוקה.

מדינות אחרות בנאט"ו עוקבות מקרוב אחרי הניסוי הדני, מאחר שבדומה לדנמרק חלה אף בהן ירידה בשיעור הילודה והן מתקשות למלא את יחידותיהן הקרביות בגברים בלבד — הוסיף.

לנשים המתגייסות לצבא אין מגבלות דרישות מיוחדות אשר לגובה, למשקל או לכוח הפיסי. התנאי היחיד הוא שיהיו בריאות לאחר בדיקה רפואית.

בצי עובדות נשים בתפקידים פרטיים בספינות להגנה על הדיג, בסירות מוקשים, ספינות סיור וספינות־טילים, במטרה לבחון את כושר ופעולתן של צוותים מעורבים ואת תגובת הנשים על השירות בים. התחומים היחידים בצי אשר בהם אין נשים, הם צוללות. אולם השליחויות הממושכות לפיקוח על הדיג בצפונו של האוקיינוס האטלאנטי — אומר פדרסן.

השירות בחוות הוא עבודה מיוחדת קשה בשביל נשים", אומרת המוראית לוטה ראסמוסן: "העברת תותחים ומכונות־ירייה כבדות בשדה־הקרב מעייפת מאוד, אך אם־כי איננו כה חזקות כמו הגברים, הרי בדרך־כלל אנו מסתדרות יפה", אמרה ראסמוסן בת ה־23. לדבריה, בדרך־כלל שמחים החיילים הגברים לעזור לחברותיהם הנשים כשהן נקלעות לקשיים. אך אין היא עצמה מצפה מהם שיעשו את המלאכה במקומה.

ראסמוסן, שהצטרפה לצבא דנמרק לפני 14 חודשים וכיום היא נוהגת בשריונית, אמרה כי היא אוהבת את עבודתה עד כדי כך שהיא מתכוונת להפוך את שירותה בצבא לקאריירה. הצטרפותה לצבא — אמרה — לא היתה ביטוי לפמיניזם: "זה פשוט הרבה יותר עשיר מאשר עבודה במשרד בין 9 בבוקר ל־5 אחה"צ", הוסיפה.

בסתיו האחרון השתתפה ראסמוסן בתמרון כוחות נאט"ו בצפון־מערב גרמניה, אשר בו נטלו חלק 35,000 אנשי צבא אמריקנים, מערב־גרמנים, בריטים ודנים.

לא כל הנשים המגוייסות נהנות במידה כזו מתפקידיהן החדשים. "צבא היבשה הוא הקשה והתובעני ביותר בין שלושת החילות, ומספר ניכר של נשים נאלצו לפרוש", אמר פדרסן. לדבריו, שעור הנשירה הגבוה ביותר היה בצבא היבשה, אך הוא סירב למסור מספרים בטרם תסתיים תקופת הנסיון.

"אופטימיים ביותר אנו לגבי אפשרות שירותן של נשים בצי ובחיל־האוויר, אך לחימה בצבא היבשה היא כנראה הקשה ביותר מבחינה פיזית. הצבא הוא בכל הראות הגברי ביותר משלושת החילות", הוסיף פדרסן.

משנשאל כיצד מגיבים הגברים על נוכחות נשים ביחידותיהם, השיב פדרסן כי לפי כל הדיווחים, עד־כה מתייחסים הגברים לנשים בכבוד רב ושמבחינה זו אין בעיות.

כיום משרתות בצבא דנמרק, המונה 30,000 איש, 800 נשים בתפקידים לא־קרביים, רובן בפקידות. אך אם הניסויים יעלו יפה, יוכלו הנשים לאייש 25 אחוזים מן התפקידים בצבא.

בעריכת עלינא תורי

מחול ראשון

קשת של גוונים

מאת גיורא מנור

בניגוד גמור למה שנאמר בתוכניה על אודות „מצבה של היצירה המקורית במחול — מיעוט יחסי של יוצרים חדשים", הוכיחו ארבעת ימי המפגש „גוונים במחול 87'", שהתקיימו בבית־דני בשכונת התקווה בתל־אביב, ביוזמת „אמנות לעם" והפקת חברת „ארטיס" (גדעון פז ומימי לנדנר), שיש לנו שפע של כוריאוגרפים צעירים, ולא כל־כך צעירים. מגוון שלם של מחול, מהשפעה נזירית בשיטת נועה אשכול (בעבודתה של יעל כנעני), דרך פיוט בימתי מקסים של אסתי פרמרינץ ואמנון רביב, ותיאטרון־התנועה של יעל פארן וחגי בן־ידידה, רעננות פולקלוריסטית של מלכה חג'בי ועבודותיהם של גל אלמטר, עדי חן דגני, חפציבה אברהם, ויקטוריה גרין, נטע פלוצקי, אסתי קינן, וכמובן כל אלה סדנאות הסטודיות האזוריות והלהקה המקומית של בית־דני.

בניגוד למשוררים, אין אמני־בימה מסוגלים, על־פי רוב, ליצור „למען המגירה". עצם ההזדמנות להופיע והעמדת אמצעים, ולו צנועים, לרשות היוצרים הבלתי־ממוסדים, מזמינה יצירה. חבל שעברו שלוש שנים מאז מפגש גוונים ברמלה בשנת 1984, כי, כפי שנאמר „אין הכור מתמלא מחולייתו", זאת אומרת, מפתחו שלו בלבד, אלא מהאדמה שסביבו, מאגן הניקוז שלו — במקרה זה המחול מתמלא מההזדמנות, אם תרצה, מ„ההזמנה החברתית" (המושמצת...).

מפגשים־מפגנים מסוג זה ממלאים את תפקידם. גם אם לא מתגלה בהם איזה כוכב חדש. אבל הפעם אפשר לומר בבטחה, שמתוך שפע הכשרונות בלט יוצר אחד — ניר בן־גל — כיוצר שמצא בשנה־שנתיים האחרונות את עצמו ואת סגנונו, ועבודותיו עבור להקת בת־שבע, ובייחוד הדואט הארוך שלו עבור עצמו ואשתו, ליאת דרור, „דירת שני חדרים" היו בבמה רמות מעל כל יתר ההיצע.

המינימליזם (שבאופנה) דורש מיומנות רבה, כי הוא קיים בתחום הגבולי שבין מחול לאי־מחול. ניר וליאת שואבים את החומר התנועתי שלהם מפרטים ריאליסטיים זעירים, אבל משמעותיים. גם ביצירה זו וגם ב„תנסיה מוטעית" (ובביצוע מבריק של חברי בת־שבע) האנשים נוגעים בעצמם, בבית השחי ובמפשעה, ומריחים את קצות אצבעותיהם, כמי שמנסה להריח את עצמו. גם פה וגם שם הפשלת המכנסיים — המשפילה והארוטית — של הבחורים, וחשיפת חזן או רגליהן של הבנות, השימוש הבלתי נלאה בישיבה־קימה־ישיבה, בהליכה הכפייתית כמעט, בעיקר במסגרות התוחמות היטב של שני החדרים שבדואט, מספקות את החומר הבסיסי לתנועה.

ניר גם אינו לוקה במחלה הנצחית של הכוריאוגרפים: עודף רצינות עצמית. יש הומור בעבודותיו. רגע המאבק שלו עם האבן בנעלו ב„דירה" מזכיר את אחת הסצינות מ„מחכים לגודו", ואילו החיבוקים מהם מחליק אחד הפרטנרים, את שפת התנועה של פינה באוש, אך מבלי להיות חיקוי או השתעבדות.

אבל עבודתו של ניר לא היתה מבודדת בשלל היצירות. גם אמנון ואסתי ב„אמור ספאר דולר" (האם זו אופנה חדשה של זוגות נשואים כיוצרים ומבצעים?) הגיעו לרמה גבוהה של יכולת עיצוב בימתי באמצעים כאילו פשוטים. הסצינה בה מצייר אמנון על חזהו החשוף מין ציור של ילדים, בית וציפורים בעזרת שפתון, או העפת ציפורי־נייר גדולות אל הצופים, שעה שהוא נוסע על חד־אופן, הפרחת בועות־סבון מקסימות, זריעת בונבוני של נייר על אסתי, ולפתע גם על ראשו שלו — ואפשר היה למנות עוד ועוד התרחשויות תנועתיות־משחקיות מצויינות, יוצרות מבנה חופשי, שאין בו כמעט מוטיבים חוזרים או וריאציות על נושא, אבל יש בו תום ללא גלישה אל התמימות, דמיון ילדותי, ללא ילדותיות מעושה.

יעל פארן עם וכלי חגי בן־יהודה שייכים גם הם לתחום תיאטרון־התנועה. באמצעים בימתיים פשוטים הם מצליחים ליצור התרחשויות מרתקות.

גל אלמטר ביצירת ביכורים שלו, סולו משעשע ומקורי למרי ללא מוזיקה, מלבד הקולות הוא עצמו משמיע, מלבד היותו מבצע מרשים הוא גם מין יצור פראי למרי, וחבל שהחיוך שלו נטל ממחול זה את העוקץ.

תמר בן־עמי התפתחה מאוד כיוצרת, אם כי מחול ה„ג'יבריש" (הברות חסרות משמעות בשפת אנשי התיאטרון), בביצוע שתי רקדניות מוזרות בצורתן התמירה, אורית ציפורי וסאלייאן פרידלנד, יש בו איזה כפייתיות מרגיזה.

מעניין, איך נעלמו כמעט לגמרי השפעות המחול המודרני המסורתי האמריקני. רק ויקטוריה גרין עם רקדני האולפן האזורי מנשה נותרה במישור זה.

נטע פלוצקי בסולו שלה, בו היא רוקדת עם מסכה, ההופכת גב לפנים, יצרה הזדמנות יפה, בעזרת סבך של חוטי־פלסטיק וסולם, אבל מבלי לנצל את ההיפוך פנים־גב למטרה אמנותית כלשהי. זה מקרה מובהק של אקדח שאינו יורה... חבל שמיבצע וירטואוזי זה נותר בגדר „תרגיל", להבדיל מיצירה, שבה יש לניסוי הטכני משמעות.

המוזיקה וקולה המזמר של אסתי קינן עלו בהרבה על התנועה שיצרה ב„אשרתך". המחול לא שירת לצערי את המוזיקה שלה, או כל מטרה אחרת, עד כמה שהצלחתי להבינו.

עבודה זו בוצעה על־ידי אנשי הסדנה של תיאטרון־מחול ענבל. ואילו מלכה חג'בי, רקדנית ותיקה של „ענבל" הביאה את עבודתה הראשונה כיוצרת, בצורת מחול משעשע של הווי כפרי, „חיזור" שמה, שבמרכזו בחור, שעל כותנתו כמה וכמה לבבות... ארז עפג'ין בתפקיד הרומיאו המבולבל היה מבריק. נסיונה העשיר של מלכה ב„ענבל", שניכר בעבודה זו, עמד לה לטובתה.

יעל כנעני למדה היטב את תורת נועה אשכול ונכנעה לתכתיב המזור של אסכולה זו, שבשם המקוריות מצמצמת את מצער התנועה למינימום צפוי מראש.

חפציבה אברהם הביאה דואט שלה, „עוימת קבורה", אותו ביצעה יחד עם ארז גולן, אבל כבר ראינו מחולות מעניינים יותר שלה.

אורחת „גוונים", סוזנה לינקה מגרמניה, ניהלה במשך שלושה ימים סדנה, שמשום מה נועדה לכוריאוגרפים, אבל היתה למעשה שיעור מאלף בסגנון הגרמני האקספרסיוניסטי. לינקה היא „תלמידתה האחרונה" של מרי ויגמן, וניכר בעבודתה הקשר לסגנון התנועה המוכר בארץ מעבודותיה של גרטרוד קראוס.

המחול הצעיר והישראלי חי וקיים. אין מה לדאוג להמשך. העבודות שבוצעו ב„גוונים" הם רק חלק ממה שקיים. ב־26 ביולי יתקיימו בבית יד־לבנים בתל־אביב מופע של יצירות שמסיבה זו או אחרת לא נכללו ב„גוונים". יהיה זה בעיקרו ערב של מחולות־סולו.

הצגה

„קווטש" — זוג „מאושר". בתמונה: ישראל גוריון ואשר צרפתי

הדשא של השכן

„קווטש" מאת ובבימוי סטיבן ברקוף

מאת יוסי ונונו

בתיאטרון המסחרי למדו את הסאטנט. אם רוצים לנגוס בתיאטרון הרפרטוארי צריך לשחק בכלים שלו. קחו שחקנים, ידועים פחות או יותר, מחזה שתוקף את הבורגנות, רצוי עם חיוך, השקיעו בהפקה וכדאי שההצגה תהיה ניידת. כסף אפשר לעשות גם מחוץ לתל־אביב. בעפולה, קיריאון או רמלה. העיקר זה לספק את הרגשת האין, כל האריון תל־אביב.

„קווטש", הצגה שמתחילה לרוץ בימים אלה, שייכת לסיפור הזה. את המחזה כתב סטיבן ברקוף, במאי, שחקן ועכשיו גם מחזאי, שמוכר בזכות עבודות הבימוי שלו בהצגות כמו „המשפט", „מטאמורפוזה" ו„אגממנון" וכן בזכות תפקידי הרע שגילם בסרטים כמו „השוטר מבוורלי הילס", „רמבו" ועוד. איש עסוק, הגיע במיוחד לביים את ההצגה בארץ ונסע בחזרה. „קווטש" לגביו היא יותר ממילת התלוננות ביידיש. „קווטש" הוא הפחד מפני הסכנות שאורבות לנו לאן שלא נפנה.

„קווטש" הם זוג „מאושר". אפי (ישראל גוריון), דינה (רזיה ישראלי), חברם אלי (אשר צרפתי), סוכן נוסע (עזרא כפרי) ואמא של דינה (רחל אטאס), ששבה לבמה לאחר העדרות ארוכה. לזוג יש בעיות. האשה מעמידה פנים שהיא מאושרת. הבעל רוצה לברוח, להשתחרר, החבר גרוש, ה... לרגע מותה והסוכן הנוסע ממלא ... בחלומותיה המיניים של האשה.

ברקוף כתב וביים את המחזה ... שני מישורים. הראשון, החיצוני, ... הדמויות מעמידות פני מאושרים, ... מונולוג פנימי בו הם מבטאים ... מחשבותיהם האמיתיות ו„הדשא של ה... ברקוף צהוב יותר. האנשים של ... מתפקדים במצבי לחץ. הם מאבדי... העשתונות. כשהאשה שואלת את ... הגרוש מה הוא עושה בלילות, הוא ... למרות שהיה לו ברור שהוא תשא... ולמרות שהכין את שיעורי הבית ... שברקוף בחר להציג את המונולוגים ... ישירה. השחקן המדבר פונה אל ... ומתלבט איתו, שאר השחקנים ב... מנסה ליצור על הבמה תנועה שה... גרוטסקה פנטומימה, נעזר במוזי... של ישראל גוריון. אם הסיפור נ... חנוך־לוויני, ולכמה אנשים זה נשמ... מדויק. לווין עובד במישורים אח... תמיד כדאי או צריך לחפש השווא... ילד גדול ויכול לדבר בשם עצמו. ... של אבי קורן עושה עיצוב לבמ... המחזה מצליח גם בארה"ב. בעיה ... נשוי מטרידות, נסתבר, לא רק א... בסוף המחזה הבעל והחבר מגיעי... שהם רוצים לחיות ביחד... נו, מילא ... תעמוד הבורגנות שלנו.

אדם

בולדוזרים של פולקלו[ר]

מאת דוד אור

את סוג האנשים האלה, כבר לא מוצאים בדור שלנו. הנרי קלאוזנר ותרצה הודס, האחראים על מדורי המוסיקה וריקודי העם בוועד־הפועל של ההסתדרות, שניהם „יקים" שורשיים, טוענות של מרץ והתלהבות, בולדוזרים אמיתיים של תרבות ושליחות. שניהם יצאו בימים אלה לגימלאות, אך לא פרשו מפעילות.

תרצה הודס אשה צעירה ברוחה, מדברת בסלנג של הנוער ויש לך הרגשה שהיא יכולה למשוך לריקוד־עם סוער אפילו בול עץ. התחילה לרקוד אצל גרטרוד קראוס לפני אי אלו שנים ומייד עברה לריקודי עם. יצקה מים על ידיה של הכוהנת הגדולה של ריקודי העם הישראליים, גורית קדמן, ומאז מנהלת את מדור ריקודי העם של ההסתדרות, אולפנים להכשרת מדריכים בכל הארץ, השתלמויות והרקדות כמעט ערב ערב. „עם רוקר, צעירים ומבוגרים, שמחת חיים, מפגש חיים, מפגש וקשרים באווירה תרבותית", היא אומרת. היא הקימה תנועת ריקודי־עם באירופה, הביאה ריקודי פולקלור אפילו לאפריקה, מסיימת את התפקיד בתנועה ותנופה. „כולם משפחה גדולה", כתב עליה ישעיהו אברך, שעבד לצידה בתור יושב־ראש הוועד־הפועל. „שלושים וחמש שנים עברו מאז ועל כל הפעילות הזאת ריחפו רוח נעורים, ריתמוס של ארץ נבנית וניגון של דור חלוצי".

כשאתה פוגש באנשים האלה ושומע את דבריהם אתה שוכח את הדיהמאיליות שמתלווה בימינו לנושאים האלה. הנרי ותרצה הזיזו הרים בכוח האמונה בפולקלור, ובלי להיכנס לוויכוח בדבר האותנטיות של הפולקלור הזה, אתה נדבק בהתלהבותם ורוצה למצות בזמר עם צעיר או ריקוד הורה עם צעיר תימני.

הנרי קלאוזנר, בן 69 (מותר לציין), כבר פנסיונר, 35 שנה במדור המוסיקה. קארנציה אחרונה התחילה ב־1975, אז היו 30 להקות זמר, היום יש 600 להקות ומקהלות. הנרי מארגן כנסים, מפצת אנרגיה אמיתית, ויוצר קשר אישי עם אלפי הזמרים החובבים. מספר רפי פסחזון, המחליף אותו בתפקיד ... הפועל: „אנחנו נוסעים להופעה ... להקת זמר שמזייפת כלי נושה. אני ... בכיסא וחושב מה אני, בתור ממ... הולך להגיד להם אחרי ההופעה. א... לתגובה של הנרי ואכן הוא ניגש אל... ההופעה וכשמחה ובהתלהבות, אומ... התקדמות גדולה, יש התקדמות".

„קלאוזנר, שאחראי לרנסאנס ... המקהלה, גומר את תפקידו ... שהקמנו עומר, אבל איך לפתח ... אומרו ההסתדרות מפתחת פעילו... פעילות שוטפת ופעילות ייצוגית ... פסטיבל ערד. אבל זה לא מספיק ... האחראים חייבים לשבת ביחד ולח... לקדם את הנושא. אין להסתפק ... חד־פעמיים כמו עכו ויפו. ... התחומים בתרבות בישראל. ... חברת המתנ"סים, חייבים להתח... פעולה, כיצד להוניק את העניין ...

בית־ספר רציני לשירת המקהלה, ... תקציבים נוספים וגדולים הרבה ... המוסדות יטפלו בנושא בצורה ... להישגים גדולים עוד יותר ו... תהיה יותר בסיסית ומקצועית".

אין לכם מה לדאוג לשני ... שלנו. הם עוד יפגשו אתכם ... ובהרקדות, לאנשים כאלה תמיד ... לעשות. תרצה הודס כבר נסעה ל... כל שנה בעשרים השנים האחרונו... במחנות קיץ, ובשנה הבאה, שנת ה... למדינה, תארגן את חגיגות ... חידוש של פסטיבל דליה. הנרי קיבל ... מטעם ממשלת גרמניה ... ויעשה שנת מחקר בכל העולם ... „ממקהלת הנוער" למקהלה אמנותי... יבקר ויבחן שיטות עבודה של ... בגרמניה, שוויץ, אוסטריה, פינלנ... ובגוש המזרחי, ויוציא ספר הדרכ... . הפעילות הענפה שמקיימים ... שלהם לא תיפסק. אבל, ... השליחות שלהם בנוראי, ... אימפריות של תרבות, ... הסוער של יחסי הציבור. את ... אי־אפשר להפסיק...

קולנוע

סקס [ו]פוליטיקה

„שלום לך אהובתי" בקולנוע תמוז

מאת יעל ישראל

סוניה סביץ ודרה סרבוזיה בסרט „שלום לך אהובתי".

סקס ופוליטיקה, צירוף שערורייתי שנתגלה מזמן, ולאו דווקא על ידי העיתונות הצהובה. בקולנוע היה זה הבמאי דושאן מקבייב, שצירף סקס לפוליטיקה בצורה כה מבריקה, מקורית ומשעשעת בסרטיו הזכורים לטוב: „סרט מתוק", „מסתורי האורגניזם" ו„מונטנגרו", אף שרק שיירים מזה נותרו בסירטו האחרון „קוקה קולה קיד". במאי יוגוסלבי נוסף שניתלה בצירוף עתיק יומין זה ומנסה ללכת בעקבות מקבייב הגדול הוא מילוש מיטה רדיבוייביץ' בסרטו „שלום לך אהובתי" המבוסס על נובלה פרי עטו של מומו קאפור, סופר פופולרי ביוגוסלביה.

רדיבוייביץ' מנסה לבחון את ההבדל בין הדור הצעיר המהפכני של שלהי שנות ה־60 הרדיקליות לבין דור שנות ה־80, שהינו אדיש לחלוטין לסיפורים המרגשים על המהומות בצרפת, האביב בפראג, דני האדום או המגנות הסטודנטים האמריקנים נגד מלחמת ויאטנאם. ולחשוב שבעצם עברו רק עשרים שנה.

האם ההבדל באמת כה תהומי כך, לפחות, חושב הבמאי. את השגותיו, התרפקויותיו והתפכחותו מהתקופה ההיא, ומאידך את אכזבתו מהדור החדש שלא שש ללכת בדרכי מעלליהם של המהפכנים הגדולים בני דורו, הוא מתאר דרך עימות קלאסי, אהבת מאי ודצמבר. סיפור אהבה שהוא גם סיפור של פער דורות, למרות הפרש השנים הפעוט, אם מסתכלים על כל העניין מנקודת מבט היסטורית. צעירי שנות השישים בגוש הקומוניסטי מרדו, ותלו ביעדים רציניים ובמהפכות חברתיות. הצעירים האופורטוניסטים של שנות ה־80 מכורים להשתעבד לשפע האמריקני. מהפכות לא מעניינות אותם, רק משחקי וידיאו חדשים, ווק מן וקוקה קולה, שהגיעו אליהם קצת באיחור.

נערת מאי בסרט היא סטודנטית נרקיסיסטית וחושנית, שנשלחת לראיין את המרצה הפרובוקטיבי של הפקולטה. למעשה היא נשתלת במיטתו כדי לרגל אחריו מטעם ריקון האוניברסיטה, שמתכוון להפיל בפח את הפרופסור המבריק והבעייתי ולהדיחו בשל דעותיו הפוליטיות הרדיקליות.

הראיון התמים הופך במהרה לפרץ של תשוקה מינית. הנאהבים נפגשים בקן אהבים המרוהט בבלאגן גבורני ובפסלי פאלוס למכביר, ואת השעות הגנובות הם מבלים בשיחות פסוודו־אינטלקטואליות על אמצעי תקשורת, מרקסיזם וקומוניזם, כשהם עושים אהבה בשלל תנוחות, עפים באוויר שמות מפתח כמו מרקוזה, מארקס ואנגלס, ואפילו ג'ימס דין, ויאן פלאך המהפכן, שהתאבד בשרפה כאות מחאה ומשמש בסרט כסמל לאותו דור אבוד של מהפכנים שהלכו עד הסוף למען אמונתם בחירות ערטילאית. גם המאהב־הפרופסור, מישל, הוא ניצול עייף ואירוני מתקופה זו, מהפכן ברימוס שממשיך להתרפק על ימיו היפים, עדיין רומנטיקן, עדיין מאמין בשינוי.

אהובתו, אונה, הסטודנטית מייצגת את דור הקוקה קולה היוגוסלבי שמכר ערכים נעלים בנזיד עדשים של קירמה, מסוקפת. היא מפונקת, חסרת עניין פוליטי, אדישה לזולתה ומרוכזת בעצמה, קוקטית ואופנתית, שטחית ושבעה, ומאוד לא סנטימנטלית. למרות שהיא מתאהבת במישל, היא מסגירה לאוניברסיטה את קסטות הראיון המפלילות שהקליטה במשכב הדודים שלהם ללא ידיעתו, ועלולות לעלות לו במשרתו ובחירותו. היא אכן היתה פתיון מתוק מאוד. דצמבר הלאה והמריר מתאהב לחלוטין בליבלובי מאי, המאוהב בעצמו יותר מכל. סיפור אהבתם ההרסנית הוא ביטוי לאכזבה מדור שנות ה־80, שבגד בערכים עליהם שקדו (ומתוו) מהפכני שנות ה־60: בעיקר אכזבה משביעות הרצון המנומנמת, חוסר המעורבות הפוליטית והשקיעה בחומרנות סטייל־אמריקנית, שתפסו להם צעירי יוגוסלביה. אבל מה יש לרדיבוייביץ' להתלונן, אם גם עמיתו המכובד מקבייב שעובר זה מיספר שנים באמריקה נשבה בסוד הקסם השיטחי של תרבות האינסטנט והנציח זאת בסירטו האחרון „קוקה קולה קיד". לא פוליטיקה ולא בטיח. רק הסקס נשאר. אבל זה עייף על פני יומרנותו של רדיבוייביץ', שמתכוסס בסרטו בפוליטיקה שאינה אלא כיסוי שקוף לסקס ועוד סקס, כדרך המערבים המבוזים הזם.

קוקאין באלבום תמונות

מאת א. אבישר

חבילה הגיעה לדואר המרכזי בתל־אביב על שם אחד, זעירא. החבילה הועברה על־ידי אנשי המכס אל מחלק הסמים במשטרת מרחב תל־אביב, ומשנפתחה שם נמצא כי היא מכילה אלבום תמונות. בכריכת האלבום נתגלו שתי שקיות ניילון, שתוכנן נחשד כקוקאין. בבדיקה מעבדתית הסתבר, שהחומר היה אבקן קוקאין.

אנשי המשטרה לקחו שתי שקיות שהיו דומות בגודלן ובצורתן לשתי השקיות שהיו בתוך האלבום, הכניסו לתוכן עמילן תירס, הדומה במראהו ובצבעו לקוקאין, סגרו אותן והכניסו אותן לאלבום. כן לקחו קמצוץ מן הקוקאין ושמו אותה בשקית קטנה, שאף היא הוכנסה לכריכת האלבום. השוטרים ריססו את האלבום ואת השקיות בחומר זוהר. לאחר מכן החזיר האלבום לחבילה, אשר נסגרה והוחזרה לבית הדואר.

למחרת היום, הגיע לבית הדואר זעירא, בלווית ראובן. החבילה נמסרה לזעירא והשניים יצאו את בית הדואר והניחו אותה בתא המטען של מכונית לבנה מדגם פיאט. הם נסעו לביתו של זעירא ברעננה, תוך שאנשי המשטרה, אשר צפו במתרחש בבית הדואר, עוקבים אחריהם. השוטרים פרצו לבית, ובאחד החדרים ראו את ראובן יושב כשבידו שקית ניילון קטנה. כשראה את השוטרים, ניסה לבלוע את השקית, אך לאחר מאבק קצר הצליחו השוטרים להתגבר עליו ולקחת ממנו את השקית. בחדר, על הספה, נמצאו שתי שקיות שהכילו חומר דמוי קוקאין. כן נמצאו שתי מעטפות, מאזניים זעירים, משקולות זעירות וחומר שנחשד כי הוא חשיש. על הרצפה נמצא אלבום, שכריכתו נפתחה ונראה כי משהו הוצא מתוך הכריכה. על ידיו של ראובן נמצא חומר זוהר.

זעירא וראובן נעצרו. השוטרים הודיעו להם כי הם חשודים בהחזקת סמים מסוכנים. יותר מאוחר נתגלו בבדיקה מעבדתית שרידי קוקאין על המאזניים שנתפסו בדירה, וזעירא הודה כי „יכול להיות" שהוא שקל קוקאין על המאזניים בנוכחותו של ראובן.

בבית המשפט המחוזי בתל־אביב הכחיש ראובן כי ידע על תוכן החבילה. לדבריו, רק בבית החל לחשוד כי שקיות שהוציא זעירא מהאלבום יש סמים. הוא סטרף באלבום, בעוד זעירא נכנס להתקלח, ואז פרצו השוטרים. הוא הכחיש שניסה לבלוע שקית. זעירא אישר שראובן לא היה שותפו ליבוא הסמים, ולא ידע על הסם.

ראובן זוכה מאשמת יבוא הסם, אך הורשע בהחזקת כמות הסם שיובאה, ונידון ל־16 חודשי מאסר בפועל ו־24 חודשי מאסר על תנאי. ראובן ערער לפני בית המשפט העליון על עצם ההרשעה, ולחילופין, על חומרת העונש.

הסניגורית של ראובן טענה, כי שגה בית המשפט המחוזי בהרשיעו את מרשה בהחזקת כל כמות הסם שיובאה לישראל, שכן כמות זו מעולם לא היתה בשליטתו. לכל היותר ניתן להרשיעו בהחזקת אותו קמצוץ של קוקאין, שהוכנס על־ידי המשטרה לתוך האלבום. קמצוץ זה אינו מהווה „כמות מסחרית", ואם יורשע בהחזקתו, הרי יש להקטין ממידת עונשו בהתאם.

עבירת ניסיון לעבור עבירה

השופט בך הסכים עם הטענה שיש להרשיע את ראובן בעבירה של החזקת קמצוץ סם בלבד, אך גרס כי יש להאשימו גם בעבירת ניסיון לעבור עבירה של החזקת כל כמות הסם שהיתה כלולה בחבילה שיובאה לישראל.

עבירת הניסיון נעברת, כאשר על־פי הידוע לנאשם הוא נקט אמצעים שהם מסוג האמצעים אשר באופן אובייקטיבי יכולים להביא להשלמת העבירה. כאשר הבין ראובן מזעירא שהחבילה אותה לקחו מן הדואר מכילה קוקאין שיובא מחו"ל, וכאשר עזר לזעירא לטפל בחומר שהוצא מהאלבום, בהאמינו באופן סביר כי זהו הסם המיובא, נקט „אמצעים מתאימים" כדי להחזיק בסם יחד עם זעירא, ועל כן היה במעשהו משום „ניסיון" לעבור את העבירה. חוסר האפשרות לבצע את העבירה למעשה, מחמת נסיבות שלא היו ידועות לראובן, לא היה בו כדי לשנות את המצב. לכן, לדעת השופט בך, יש לקבל את הערעור באופן חלקי, במובן זה שתבוטל ההרשעה בהחזקת כל הסם שנשלחה מחו"ל לזעירא, אך ראובן יורשע בהחזקת קמצוץ של קוקאין ובניסיון להחזיק בכל כמות הסם.

אשר לעונש, השופט בך החליט להפחית את תקופת המאסר בפועל שהוטלה על ראובן, ולהעמידה על 9 חודשים (במקום 16) בלבד.

מדליות ומטבעות

מדליית גבעת התחמושת

מאת יהושע מרקוס

החברה הממשלתית למדליות ולמטבעות הנפיקה מדליה ממלכתית, בזהב, כסף וארד, המוקדשת לגבעת התחמושת במלאת 20 שנה למערכה על ירושלים, פרי יוזמתו של יוסף שני, שבנו אהוד, מפקד סיירת הצנחנים, נהרג במערכה זו. החברה הממשלתית למדליות ומטבעות מדגישה, כי נענתה ליוזמה זו כיוון שהשם גבעת התחמושת, אתר בו הרגו 36 מלוחמי החטיבה, הפך לסמל של גבורה, מסירות נפש ואחוות לוחמים למען בירת ישראל.

המדליה עוצבה בידי האמנים הישראליים רות לובין (פנים) ויוסף בס (גב), והטבעתה נעשתה בשלוש מתכות ובכמויות מוגבלות: 1,500 מדליות זהב (קוטר 30 מ"מ) במחיר 520 ש"ח כל אחת; 3,000 מדליות כסף (קוטר 37 מ"מ) במחיר 22 ש"ח, מדליית ארד (קוטר 59 מ"מ) ללא כל הגבלה, במחיר 10.50 ש"ח כל אחת. הנפקה זו תועמד למכירה החל ה־26 ביולי. במדליה נראה אתר הנצחה גבעת התחמושת והמלים, בעברית ובאנגלית, גבעת התחמושת תשכ"ז. על גב המדליה איור גבולות ירושלים המאוחדת והפסוק „ירושלים שחוברה לה יחדיו".

„איחוד ירושלים" אזל.

מהדורת המטבעות שהונפקו לציון 20 שנה לאיחוד ירושלים נמכרה למנויים בלבד ולא תימכר לציבור הרחב, כמקובל. מתברר שאספני מטבעות גילו עניין מיוחד במהדורה זו, שכללה מטבע זהב במחיר 700 ש"ח, מטבע כסף קשוט בערך של 50 ש"ח ומטבע כסף רגיל בערך של 30 ש"ח. הרכישות של מהדורה זו על־ידי המנויים הגיעו להיקף כזה, שלא נותרו מדליות למכירה לציבור הרחב שאינם מנוי קבוע.

חינוך על המוקד

הקיצוצים בתקציבי החינוך הורסים תשתית בת שנים. התוצאה — עול גובר על הרשויות המקומיות, הורים המממנים מכיסם חלק נכבד מחינוך ילדיהם וצמיחתו של „חינוך אפור", המעמיק את הפער בין מבוססים לחלשים ● משהו משובש בסולם העדיפויות הלאומי

תאורה פנימית

על המתרחש במפ"ם

בעריכת נחום דוניצה

„אין להתעלם מן הצל הכבד הנפרש בשנים האחרונות על מערכת החינוך, בגלל הקיצוצים בתקציביה", אומר שר החינוך והתרבות יצחק נבון בהקדמה לחוברת שהוציא משרדו באחרונה. נבון מוסיף, כי „בתקופה של קשיים כלכליים, כדאי להזכיר שההשקעה בחינוך היא גם השקעה כלכלית ממדרגה ראשונה. נורות אדומות נדלקות ומצביעות על סכנות ויש לכבותן במהירות..."

דברים ברוח דומה הושמעו בשבוע שעבר בכנס מוניציפאלי של מפ"ם שהתארח בסניף ראשון־לציון. אבל ההסכמה בפה מלא, של הנציגים מערים שונות בארץ, מועצות ועיירות עם אמירות השר הממונה על החינוך, לא היתה הסכמה עם הפעולות בשטח, בשדה החינוך, המבוצעות בשמה של הממשלה ונציגה ממפלגת העבודה.

היטיב לבטא את התחושה הכללית ראש עיריית ראשון־לציון, מאיר ניצן, שהיה אורח הפורום: „לא נותנים לחינוך להתפתח. כל אזהרותי נופלות על אוזן ערלה. לאחר הצעת התקציב האחרונה — הצעה ליברלית ואנטי־סוציאליסטית — לא נותר אלא לתמוך בפירוקה של הממשלה".

החינוך נדחף ללוקסוס

חנן ארז, מזכיר מרכז מפ"ם, ציין בהקשר זה כי מעניין שדווקא אנשי תנועת העבודה ש„הניחו את היסודות", הם אלה המאשרים את התקציב המקעקע אותם. „הפער גדל כתוצאה מכך", אמר ארז. „ונראה שחלה השתחררות מהדאגה לחלשים. הגענו למצב אומלל, כן יש חינוך אחר לעשירים וחינוך אחר לעניים. בממשלה הקיימת מנסים להשתחרר מן האחריות כלפי האזרח, הופכים את המערכת החינוכית למכונת ציונים, ללא בסיס ערכי ונכשלים בחינוך בני־אדם טובים".

חה"כ אמירה סרטני, חברת ועדת החינוך בכנסת שהשתתפה בפגישה, קראה למפלגת העבודה להתנער מתרדמתה, ולהחליט מהי הדרך שלה בחינוך. „כיום הגענו למצב שכבר לא מדברים על קווים אדומים", אמרה סרטני: „החינוך הפך ללוקסוס והשינוי האמיתי יקרה רק אם האוחזים ברסן השלטון יתעוררו ויעשו לשינוי".

במהלך הדיון, בהנחייתו של יוסי מרציאנו רכז המחלקה המוניציפאלית, העלו המשתתפים נושאים כאובים, תוך הבאת נתונים הממחישים את תהליך הרס המערכת. „בעשר השנים האחרונות חל כרסום רציני במשאבים ובתקציבים ונוצרה פגיעה בלתי הפיכה במערכת החינוך המפוארת שלנו", אמר יצחק אסא, יו"ר מועצת הסתדרות המורים. הוא ציין, כי במגזר הערבי המצב חמור במיוחד, בקני מידה שונים מהמקובלים. פעם על בסיס סוציאלי ופעם על הבסיס הלאומי.

ג'מאל כנען, סגן ראש מועצת ירכא, הוסיף לתמונה הקודרת כהרגישו את תחושת הקיפוח בסקטור הערבי, תחושה שלדבריו מלווה אכזבה עמוקה ממשרד החינוך.

אגרת חינוך מרצון

בהמשך עלתה בעית ה„חינוך האפור", המאיץ את הגדלת הפערים. אריה צוקר ממועצת עיריית תל־אביב טען, כי הוא אינו חושב שאפשר למנוע מההורים לתמוך בחינוך האפור. „זו נאיביות", הרגיש. „שיעורים פרטיים היו תמיד. המאבק שלנו הוא, לדאוג לאותן שכונות ובתי־ספר שאינם בעלי יכולת לממן את חינוך הילדים מהכיס הפרטי, לדאוג לארגון ההורים ולסיוע מתאים מהרשויות, שיצמצמו את הפערים".

לעומתו טענה בתקיפות מרים אורן, יו"ר ועדת החינוך במועצת אופקים, כי „את החינוך האפור יש לעקור מן השורש". לקריאתה הצטרף יצחק אסא. לדבריו, הסתדרות המורים תצא למאבק ארגוני בחינוך האפור, תוך שקילת אמצעים תקיפים נגד אלה הנותנים אכסניה לטיפוח אי־השוויון.

יוסי מרציאנו קרא למשתתפים ליזום דיונים בנושא זה במועצות העירוניות, ואם לא יושגו פתרונות, להגיע עד כדי השבתת המערכת החינוכית. הנרי אלקסלסי מאשדוד ביקש לפנות אל ההורים בקריאה להצטרף לוועדי ההורים, להפעיל לחץ מבפנים. דלית, ממזכירות סניף ראשון שהרגישה את הטרונן של תוכניות לימוד יחודיות ברוח תנועת העבודה וערכיה, ביקשה לפתוח סניף השומר־הצעיר בעיר.

סיכם את הדיון חנן ארז, שתבע מן הממשלה להגדיל את תקציב החינוך ולהעמידו בראש סולם העדיפויות הלאומי.

הוא ציין, כי החינוך האפור הוא למעשה אגרת חינוך מרצון, בעוד שהממשלה היא זו הצריכה לשאת בעול האחריות המלאה לשירותי החינוך, הרווחה והבריאות.

הכנס בראשון־לציון

„נורות אדומות שיש לכבותן במהירות"

1:1

שבת בקיבוץ

פעילי סניף בת־ים, נירה עבר, אלון אטלר ויחיאל גרימן, יזמו פעילות שבת לחברי הסניף בקיבוץ עין השופט על מנת לגבש קבוצה רחבה למבצע 1:1. 30 מחברי הסניף נפגשו במועדון שבקיבוץ עם אלישע שפירא, דובר מטה הבחירות במפ"ם, שניתח את מעמדה ואת עמדותיה של המפלגה.

אבי שיין, רכז מטה 1:1, תיאר לפני חברי הסניף את המבצע והסביר להם את המטלות העומדות בפניהם. [illegible]

מכל מקום

רמלה

סניף רמלה, שבמשך קרוב ל־30 שנה פעל מבית במרכז העיר, נאלץ לעזוב את המקום רווי הנוסטלגיה והזכרונות. העזיבה היתה לא מתוכננת.

לדברי חיים כמיל, מזכיר הסניף, היתה זו בעקבות צו של בית משפט שהוצא לבקשת בעלי הבית — אנשי הכנסיה הנוצרית־אורתודוקסית. „כרגע חייבים לעזוב" אומר כמיל, „אבל אל דאגה, נמצא בקרוב מקום חדש וממנו נחדש את הפעילות כמקודם".

הדור הצעיר

במרכז הדור הצעיר נבחרו לריכוז מפ"ם 9 נציגים: דורי רבין, סלמאן עזייזה, עופר אבני, שבע פרידמן, שרה לור, טלי הופמן, עמית אנטר, עבד חמוה ומוטי עמרני.

בת־ים

הפעילות התרבותית של „צוותא" בת־ים, שהופסקה בעיקר בשל התנגדותו של מזכיר מועצת הפועלים בעיר, חודשה באחרונה במסגרת „קפה־פוליטי".

לאירוע הראשון הוזמן מזכ"ל מפ"ם, אלעזר גרנות, לדבר על מדיניות חוץ וביטחון. בקהל הרב שמילא את המועדון בלט בנוכחותו אחיו של מרדכי וענונו, ששאל שאלות וגילה עניין, וכן מספר לא קטן של פעילי ר"צ, שהגיעו לשמוע ממקור ראשון על התפתחויות מדיניות בנושאים כגון הוועידה הבינלאומית...

מבוקש!

המחלקה הבינלאומית של הדור הצעיר פירסמה ידיעת „מבוקש" בעיתונות הספרדית בארץ, במטרה לאתר את הארכיבל פשרתו מצולת מיתמי הוטיכה הצבאית נגד איינדה, המבקר בימים אלה בישראל.

למודעת מפורטים הפשעים נגד האנושות שמארינו אחראי להם, ואותרה למשתתפי הפעולה. הציבור נקרא למסור לדור הצעיר פרטים על מקום הימצאו.

למה אנשים מתפטרים מעבודה?

למה אנשים עוזבים את מקום עבודתם? לפעמים הסיבות לכך מוזרות, בלתי מקובלות ולעיתים אף משעשעות — כך עולה מסקר שנערך על ידי רוברט הלף, החברה הגדולה בעולם להשמת כוח אדם קבוע וזמני בענפי המחשבים והחשבונאות.

בסקר שנערך בעשר מתוך 100 החברות הגדולות בארה"ב, התבקשו מנהלים בכירים ומנהלי כח אדם לציין מספר סיבות מוזרות ובלתי מקובלות שניתנו על־ידי עובדים המבקשים להתפטר ממקום עבודתם. על פי תוצאות הסקר ניתן להסיק בבירור שההחלטה לעזוב את מקום העבודה לא תמיד מבוססת על מניעים הגיוניים או אינטרס אישי.

מרק סילברט, סגן נשיא חברת רוברט הלף, הציג מספר מניעים מוזרים שנשמעו מפי עובדים המבקשים להתפטר:

★ „ברצוני לכתוב שירים על חוף הים".

★ „משכורתי גבוהה מדי ועבודה זו גורמת לי אי נוחות".

★ „התעייפתי מהנהיגה בכל יום למקום העבודה ומעסיקי אינם מאשרים לי לנסוע במונית".

★ „מעסיקי לא נותנים לי לגדל במשרד את התוכי המדבר שלי".

★ „אני מתכונן לטפס על הר גבוה כדי למצוא את עצמי".

★ „לדעתי אדם לא צריך לעבוד במקום עבודה אחד יותר משנתיים".

★ „מעסיקי אמרו לי שאין לי רשות 'לחטוף תנומה' קלה פעמיים ביום בזמן העבודה".

★ „אהיה ודאי מאושר יותר כמאמן כלבים מאשר כיועץ להנהלה".

הדוגמה הקיצונית ביותר, מומחשת כהשוואה בין שתי סיבות שנשמעו פחות או יותר על אותו רקע:

★ „אני עוזב את מקום עבודתי כיוון שהתחתנתי עם אישה עשירה".

★ „לאחר שאתפטר לא תיכנס משכורת לחשבון הבנק שלי ואוכל להפסיק לשלם דמי מזונות".

לשרוף שומן

השומן שבגופנו מתרכז תחת העור בצורה לא שווה. יש מקומות בו רכה שכבת השומן, יש מקומות שלא. זו הסיבה שהרבה אנשים חושבים שצריך לעשות התעמלות יתר באותן הנקודות בהן יש יותר שומן תת־עורי. אצל נשים מצטבר השומן בדרך כלל בירכיים. אצל גברים — באיזור הבטן. לעתים קרובות מצטרפים בעלי שומן באיזורים שונים בגופם לכל מיני חוגים ומכוני בריאות, המבטיחים להוריד להם שומן דווקא ממקומות הבולטים האלו. ישנם בתעשייה של הורדת שומנים שני סוגי הבטחות להורדת שומן עיקריים — פסיבי ואקטיבי. אחת השיטות המוצעות במקומות אלו — שימוש בחגורות מחוממות, העתידות להמיס, כביכול, את שומנכם.

מה קורה באמת? חום ולחץ מוציאים את המים מתוך רקמת השומן באיזור זה, ואז כשאתם מהם מודדים את היקף המקום המטופל תהיו מופתעים למצוא את עצמכם „רזים" בכמה סנטימטרים. תחכו ותמדדו שוב — הנס נעלם.

שיטה אחרת — ללבוש חליפה טרנינג מחוממת בזמן ההתעמלות. המטרה — לשרוף שומן. תנו לי רק להזכיר לכם, ששומן רותח בטמפרטורה של כ־360 מעלות צלסיוס! מה שהתלבושת החמה באמת עושה — היא מגבירה איבוד נוזלים, דרך אגב, עלייה דרסטית מדי של חום הגוף יכולה לגרום לנזקים, בגלל שאנזימים הפועלים בשרירים הם חלבונים, העובדים רק בחום גוף מסויים ובחומציות הרקמות בגוף מסויימת. כאשר שרירי הגוף מחוממים מעבר למידה ומגיעים לטמפרטורה לא טבעית, יכול לקרות מצב הנקרא — פרוסטרציה — חימום יתר (מצב זה מסכן לעיתים בריאותם של רצים למרחקים ארוכים כאשר הרץ לא מסוגל להיפטר מעודף חום בגופו), כך שלא כדאי להתחכם עם כימיה של הגוף ע"י העלאה מלאכותית של החום. תלבשו בגדים נוחים ובכמות כזאת, שיהיה לכם נוח ונעים. מזה ברור, שירידה במשקל ע"י ישיבה ארוכה בסאונה, גם היא לא תביא לתוצאות לטווח ארוך. זו רק שיטה לשחק עם שינוי חום הגוף. העלאה מלאכותית של חום הגוף יכולה להיות מסוכנת לאנשים הסובלים מיתר־לחץ־דם, בעיות בכליות ולב, לאלו שחולים בשפעת ובמצבים אחרים, וברור שירידה במשקל היא למעשה ירידה במים ולא בשומן.

שיטה נוספת — לעשות תרגילים המעסיקים רק אותם המקומות בהם רוצים להוריד את השומן, למשל, תרגילי „לשבת־לקום" או הרמת הרגלים וקירבתם כולל שימוש במשקולות.

בשני המקרים ההתעמלות היא מטיפוס הרמת משקולות. סוג התעמלות זה גורם לפיתוח שריר אחד בלבד ללא שינוי בעובי השומן התת־עורי. עלייה ב„בזבוז" קלוריות לכמות שרירים כה מוגבלת לא תורמת להורדת שומן תת־עורי.

רק צמצום רציני של צריכה קלורית בתוספת להתעמלות, הכללת מערכות גדולות של שרירים כגון הליכה, ריצה, שחייה, קפיצת חבל, אפניים, יכולים לגרום להורדת שומן תת־עורי.

הנקודה העיקרית שלנו היא בכך שאין אפשרות להוריד שומן תת־עורי בלי הפעלת כל מערכת השרירים. שריר אחד — לא חשוב כמה חזק תאמץ אותו, לא ישרוף די אנרגיה כדי להגיע להורדת שומן תת־עורי העוטף אותו.

אצל נשים, שכבות של שומן תת־עורי מצטברות קודם בירכיים, בישבן ובצידי הגוף ורק בסוף בחלק העליון של הגוף. בדרך כלל שומן זה נעלם בדיאטה בסדר הפוך. כדי לעזור לעצמך ביחד עם דיאטת הרזייה המבוקרת, טוב להתחיל ברכיבה על אופניים או תוכנית התעמלות אחרת. אותה הצטברות שומן, שרבים מהאנשים הלא־מקצועיים קוראים לה צלולוטים, היא רק הרבה מאד שומן תת־עורי ואין שום טיפול מיוחד בתופעה זו. אל תתפסו לשמות ולשיטות, רק ע"י דיאטת הרזייה מבוקרת בתוספת התעמלות נכונה אפשר במידה מסויימת להוריד שומן תת־עורי.

אולגה רז
דיאטנית קלינית

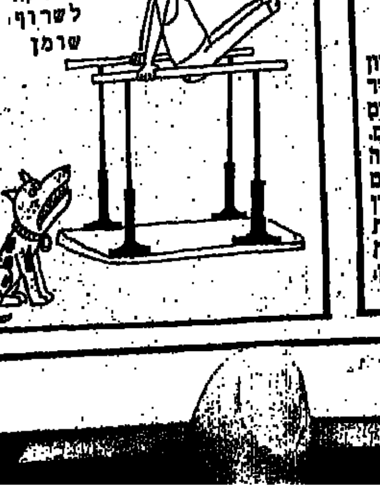

האיטלקים לא עושים דיאטה

מבין 57 מיליון איטלקים 22 מיליון סובלים ממשקל עודף — קבע משרד הבריאות האיטלקי. 67 אחוז מהנשים שוקלות יותר מדי וכן 43 אחוז גברים. באנגליה, לעומת זאת, קיימת תודעה רצינית לנושא הדיאטה, והאנגלים סופרים קלוריות. ומשרד החקלאות הבריטי מציין בסיפוק כי בשנת 1986 עלתה צריכת פירות וירקות, והורגשה ירידה ניכרת בצריכת סוכר, תפוחי אדמה ולחם לבן.

חגיגות ספרותיות

שבוע הספר הוכיח שהיתה זאת שנה טובה לספרים ולמו"לים. לסופרים נשאר להרים כוסית ובלי כל קשר לכל חגיגות הספרים חגגו גם סופרים והוצאות — ואירועים חברתיים כאלה מן הדין לציין.

חתימה לדקה: „ספרית מעריב", למשל, ערכה מסיבה לכבודו של יורם קניוק, בחצר ביתו של אמיר דרורי, מנכ"ל מעריב. בלטו בנוכחותם: שולמית אלוני ויוסי שריד, פנינה ומוטי הוד, חרותה ורן פקר, יגאל תומרקין, אילנה גור ואחיה המנתח ד"ר דני גור, טומי לפיד, שמעון חפץ, רבקה מיכאלי, מני פאר, בועז אפלבויים (ראש לשכת סגן ראש הממשלה), חיים גורי, גבריאל מוקד, אמיר חכיכי, סיהם ראוד ואחרים — הרשימה נמסרה לי בסדר זה, מי שנעלב, לא באשמתי. המסיבה ציינה את מכירת העותק ה־33 אלף של הספר „כתו" וקניוק גילה כי בשבוע הספר חתם על 60 ספרים במשך שעה אחת. חתימה לדקה! (צלום: ראובן קסטרו)

פגישת מיפגשים: מפעל ההוצאה לאור של מקראות „מיפגשים" (כתות א' עד ו') הסתיים ובמקביל החל מפעל קלטות המיפגשים, וזאת סיבה טובה למסיבה צנועה ב„עם עובד". השתתפו עורכי המקראה, וכראשם פרופסור אדיר כהן, מנהל ההוצאה, מנהל סי.בי.אס. תקליטים, ואורחים שקולם נשמע בקלות. בתמונה, משמאל לימין: חני נחמיאס, אבנר קנר, מיכל ברנט, אילן ורצברג, פרופ' אדיר כהן וחיה פיק. (צלום: י.פ.פ.א.)

זה מה שיש

קורס להורים מטעם אקים

80 פעילים של וועדי הורים ב[illegible] פנימייה לפיגורים סיימו קורס ייחודי בנושא שאורגן על ידי אקים והונחה ע"י ד"ר אריה רימרמן, מבית הספר לעבודה סוציאלית שבאוניברסיטת בר־אילן. במרכז הקורס עמד רעיון של פרופ' ריבואה, הטוען כי וועדי ההורים חייבים לעבור שינוי רדיקלי על מנת להבטיח את הזכויות ולשפר את איכות החיים של ילדיהם הגרים בפנימיות לפיגורים. הקורס נועד להעניק לפעילים ידע בתחומים שונים, החל בהגדרת תפקידים בוועדי הורים, דרך הכרת מערכות הטיפול וכלה בדרכי ביקורת ומעקב. יו"ר אקים, גיורא ברייער, מבטיח כי בקרוב ייפתח קורס שני בנושא.

אשראי בשקם

חגיגת האשראי נמשכת גם בין החגים. עכשיו הודיעה רשת שקם, כי כל הקונה באחת מחנויות הכלבו שלה, יוכל לשלם בהמחאה דחויה ל־1/9. האשראי הוא על קנייה של 80 ש"ח לחברי מועדון שקם ושל 100 ש"ח לציבור הרחב. האשראי אינו מבטל את ההנחה של 12.5 אחוז, הניתנת לזכאים.

צללית בשלושה צבעים

הלהיט האחרון בשטח האיפור הוא עפרון צלליות בשלושה צבעים, הבא להחליף את קופסת הצלליות המסורתית. נוח מאוד. התוצאה תמיד מעניינת, אם כי קשה קצת לחזור כל פעם על אותה תמונה. חברות קוסמטיקה יוקרתיות ביותר עוברות לעפרון והוא הגיע גם אלינו, בשם „פנטסיה" לבית בוטיצ'לי, מחברת כוואן סטאבילו. מחברת ברק־אבנר־דינשה, המייבאת את ה„פנטסיה" נמסר כי העפרונות המגיעים לישראל מיוצרים לפי פורמולה מיוחדת המותאמת לדרישות האקלים. המחיר לצרכן (עפרון עם שלושה פסי צבע מקבילים) הוא 12.08 ש"ח. בסידרת בוטיצ'לי גם עפרון איפור לעור רגיל, עפרון דק במיוחד, עפרון לתיחום שפתיים וכו' וכל אלה זולים יותר.

כייף־לנד בנמל יפו

בשבוע שעבר נפתח בנמל יפו מרכז שעשועים בשם כייף־לנד, המשתרע על שטח בן 2000 מ"ר. הפרוייקט הוא פרי יוזמת אלברטו ואס, יליד ברזיל, שמאז 1981 מקדיש את זמנו להקמת מתקני שעשועים בכל רחבי הארץ, ביניהם במאירלנד, דיזנגוף סנטר, קניון אילון, פארק המים, גן החיות התנכ"י ופארק הירקון. בפרוייקט נמל יפו הושקע חצי מיליון דולר, כולל 200 אלף בהכשרת השטח והיתר במתקנים. לדברי היזם, מיועד הכייף־לנד לבילוי משפחתי, יש בו שפע של מקומות חנייה (וללא תשלום אומר היזם), מסעדת דגים ומזנון. השמוש במתקנים עולה בין 2.5 ל־5 ש"ח.

צוללן כמתנה

הצעה למתנת יומהולדת לילד בן 5 עד 10: קופסה קטנה של פלימוביל, יש ילדים משוגעים על צעצועים אלה. בכל קופסה קטנה (5.5 ש"ח) בובה שלמה, על אביזריה, כגון צוללן, איש חלל, ליצן וכו'. הפטנט של פלימוביל הוא בובות קטנות אלה מצטרפות למערך שלם, של קירקס, למשל, או משלחת לקוטב, או חוקרי מעמקים, מטפסי הרים, חוות בוקרים, מחנה אינדיאני. ומה לא. לפני שמביאים לילד מתנה כזאת, רצוי לברר על איזו מערכת הוא נעול ומה בדיוק חסר לו. אבל אפשר גם להפריע, תמיד יוכל להחליף.

כרטיסים בבריטניה

האטרקציה של השנה למטיילים באנגליה הוא כרטיס של חברת הרכבות הבריטית „בריטיש רייל", ה„בריטרייל פס", המאפשר נסיעה „כאוות נפשך". נמכר רק מחוץ לבריטניה, לתיירים ומעניק שורה של הנחות על שירותי הרחצה, המעבורת, השכרת רכב, לינה חינם באכסניות נוער ובתי מלון עממיים וכו'. מחיר „פנקס כרטיסים" לשבוע הוא 180 דולר (או 224 במחלקה ראשונה) ועוד 15 אחוז היטל ויש גם מיגבלות. פרטים אפשר לקבל במשרדי מונה טורס, טל. 03־202310.

כביסה בריח הוורדים

מרכך כביסה חדש של ויטקה, נקרא „בריין לבנדר", אבל מספיג את הכבסים בניחוח המזכיר קצת את ריח הוורדים. נמכר בבקבוקים מפלסטיק ורוד, בתכולה של ליטר (2.03 ש"ח) וארבעה ליטר (7.45 ש"ח) והייצרן מבטיח, שזה מתאים לכביסה יד ולכביסה מכונה כאחת.

נערת באלי

כל נין ועניין, בצילומית, [illegible] נבחרה ל„נערת באלי" והתחיה במשך [illegible] לקוחות המשביר לצרכן, בלב [illegible] נבחרה מבין יועצות היופי של חברת [illegible] קוסמטיקס" שקיבלה את הזכיון [illegible] מוצרי „באלי" משוייץ.

לבנה תוצרת בית

לבנה הכי־הכי עושה בבית [illegible] מרגלית מזרחי ואין להשוותה לשמנת קנוי.

לוקחים שקית מבד ערני [illegible] מכבסים. רצוי אפילו להרתיח [illegible] היטב ומייבשים. קונים 10 גביעי [illegible] פשוט, בשום אופן לא רנונה או [illegible] „אמיתי" או משהו כזה, רק פשוט [illegible] עוד חמישה גביעי שמנת חמוצה [illegible] את היוגורט והשמנת לשקית הבד [illegible] מעל לכיור למשך 10־12 שעות [illegible] שרוצה, ישים למטה קערה להגות [illegible] הגבינה, שהם טעימים מאד ודלי קלו[illegible]

הלבנה לעומת זאת איננה דיאטטית, [illegible] איזה טעם! שווה כל מאמץ. [illegible] לשמור, מכסים בשמן זית, אבל [illegible] משהו שיתנו לו שאנס לחישה.

אחרי העקיצה

מוצר חדש בשם „אפטר [illegible]" (AFTERBITE) כשמו כן הוא: [illegible] בו מיד אחרי העקיצה. מעוצב כצורת [illegible] דמוי עט, רק בבקום ציפורן יש [illegible] החומר שבפנים משכך את הגירוי [illegible] עקיצה של יתוש, סרפד, קוצים או [illegible] דגים, והוא מכיל מאמוניום הידרוקסיד [illegible] זיהום ונפיחות. מספיק ל־500 טיפולים [illegible] היבואן, „אגיס". הפטנט פותח באנגליה [illegible] בדיקות של סוכנות התרופות הפדרלית [illegible] רק בבתי מרקחת, 7.22 ש"ח.

חוזרים לרישום מחירים

ב־1 ביולי 1987 חזרו ברשת [illegible] לציין מחירים במקום קודים על [illegible] הנמכרים בכל חנויות הרשת. למותר [illegible] כרוך בהוצאה כספית גדולה, הן בגלל [illegible] כח אדם נוסף לצורך החלפת תוויות, [illegible] והן בגלל שביצוע השינוי במחיר [illegible] המוצר לוקח כמה ימים מעת עלייה [illegible] בכל ואת עושה זאת הסופרסל [illegible] הרצון ללכת לקראת הצרכנים [illegible] על הקידוד. מעתה שוב יוכלו לדעת [illegible] מחירו של כל מוצר ומוצר. אגב, [illegible] להגנת הצרכן נוזפת קצב פנתה [illegible] המחירים במשרד התעשייה והמסחר [illegible] לחייב את כל הרשתות לבטל את הקוד [illegible] את חוק הצגת המחירים.

עיריית הרצליה

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
הועדה המקומית לתכנון ולבניה
מרחב הרצליה

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק הנ"ל, כי לועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב הרצליה, הוגשה על ידי: [illegible] בקשה [illegible] גוש 6529 חלקה 56 [illegible] 7.20 מ' [illegible] 1.9 באחוזי בניה לתוספת [illegible]

כל המעוניין יכול לעיין בבקשה הנ"ל במשרדי הועדה [illegible] ובשעות שהמשרד האמור פתוח לקהל. וכל הרואה עצמו נפגע ע"י אישור הבקשה הנ"ל יוכל להגיש התנגדות מנומקת לידי הועדה המקומית האמור בכתובת הנ"ל תוך 15 יום פרסום הודעה זו.

אלי [illegible], יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב הרצליה

מרחב תכנון מקומי כפר סבא

הודעה עפ"י סעיף 149 לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה — 1965
בדבר בקשה להקלה ושמוש חורג

הועדה המקומית לתכנון ולבנייה כפר סבא מודיעה בזה כי הוגשה בקשה להתיר על חלקה 113 בגוש 7619 רחוב המסגר שמוש חורג כלהלן: אולם ריקודים באזור התעשייה. כל המעוניין יוכל לעיין בבקשה הנ"ל והתכנויות המצורפות אליה, במשרדי הועדה המקומית בכפר־סבא, רחוב ויצמן 137, בשעות קבלת הקהל. ללא כל תשלום וכן רשאי להגיש התנגדות למתן ההיתר המבוקש. התנגדויות מנומקות בצרוף העתקים אפשר להמציא לועדה המקומית לתכנון ולבנייה כפר סבא, עד לתאריך שבועיים מיום הפרסום.

יצחק וולד,
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבנייה כפר סבא

עיריית פתח — תקוה

מנהל ההנדסה
הועדה המקומית לתכנון ולבניה פ"ת

הודעה

על פי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965

ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה פתח־תקוה בקשה לאישור שמוש חורג בגוש 6377 חלקה 49 ברחוב גולדנהירש מספר 2.

לפי תכנית המתאר החלקה הנ"ל נמצאת באזור מסחרי בו מותר השימוש למסחר.

הבקשה היא לאישור שמוש חורג לבית מלאכה לטיפול מנועים (מנועי חשמל) לתקופה של שנה.

כל מי שיש לו התנגדות לבקשה הנ"ל, יואיל להגישה לועדה תוך 15 יום מפרסום הודעה זו.

ד. תבורי
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה פ"ת

הועדה המקומית לתכנון ובניה מצפה רמון

בהתאם לסעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965 ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה לשימוש חורג מתוכנית מפורטת כדלקמן: הפעלת קיוסק ברח' נחל ציה במצפה רמון. המבקשת: גב' זמירה.

כל המעוניין יכול לעיין בבקשה ובתוכנית המצורפת אליה ללא תשלום. במשרד הועדה המקומית בימים ובשעות שהמשרד פתוח לקהל וראשי להגיש התנגדות מנומקת ב־2 עותקים לועדה המקומית האמורה, תוך 14 יום מיום פרסום זה.

שמואל כהן
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה מצפה רמון

בבית המשפט המחוזי בתל־אביב־יפו

תיק עז' 5484/86

בענין: צוואת המנוחה **שרה ליבר** ז"ל שנפטרה ביום 11.7.86

הזמנה לנושים

הנני להודיע כי ביום 30.11.86 נתמנה מר זאב בשן כמנהל עזבון המנוחה הנ"ל והנני מזמין בזה את נושי עזבון המנוחה הנ"ל להגיש לי תביעותיהם בכתב נגד העזבון, וזאת תוך 90 יום מיום פרסום הזמנה זו וזאת לפי הכתובת: זאב בשן אצל עו"ד רמי מימון רח' החרושת 15 רעננה, מיקוד 43101.

בתום התקופה הנ"ל יחולקו נכסי העזבון בין היורשים.

זאב בשן, מנהל עזבון המנוחה שרה ליבר ז"ל

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה — 1965
מרחב תכנון מקומי

נתניה

הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מפורטת/ מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, אישרה באישור שר הפנים, שינוי תכנית מתאר מקומית הנקרא „שינוי תכנית מתאר מקומית מס' נת/537".

ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 8244 חלקות 242־250, גוש 7932 חלקות 288־290, 282־284, 276, 275, 253־272, 203־215, חלקי חלקות 196, 277־281, 14, גוש 7931 חלקות 312, 327־330, 320, 196־204, 117, 116, חלק מחלקה 296, רחובות: שדרות בן צבי, יחזקאל, נחום, קדושי עיראק.

עיקרי הוראות שינוי התכנית: קביעת יעודי מגרשים למגורים ולשטח צבורי פתוח.

ההודעה על הפקדת שינוי התכנית יחד עם התשריט המצורף אליו, פורסמה בי.פ. מס: 3306 תשמ"ו ע"מ 1463 ובעתון בוקר הארץ מתאריך: 16.3.86 ובעתון ערב מעריב מתאריך: 16.3.86 בשפה העברית ובעתון בוקר נוסף על המשמר מתאריך: 16.1.86 בשפה העברית/הערבית:

שינוי התכנית האמור בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה וכל המעונין רשאי לעיין בו, ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

תאריך: 10.5.1987

ד. שיש
יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז

חוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965
מרחב תכנון מקומי

חוף הכרמל ומקומי מחוזי חיפה

הודעה בדבר אישור תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965: כי הועדה המחוזית המשותפת לתוכניות איחוד וחלוקה בקרקע חקלאית למחוזות ת"א, המרכז, חיפה, והצפון שברח' המסגר 44 תל־אביב, החליטה לאשר תכנית מפורטת הנקראת תכנית מספר: משח/35 — אדמות בית אורן והסביבה.

שטח התכנית: 1.434 דונם.

גושים בחלקים: 11737, 11776, 12260, 12274, 12275.

עיקרי הוראותיה:
א. רשום אדמות בית אורן והסביבה בספרי המקרקעין לפי התשריט.
ב. בטול ואחוד גושים קיימים וחלוקתם מחדש בהתאם למצב הקיים ומתוח השטח בעתיד.
ג. קביעת יערים ואזורים.
ד. בטול דרכים קיימות והתוויית דרכים חדשות.
ה. בטול מקרקעי ייעוד.

אשר הודעה על הפקדתה יחד עם התשריט המצורף אליה, פורסמה בילקוט הפרסומים מס. 3394 מיום 30.10.86 עמוד 86.

התכנית האמורה כפי שאישרה הועדה המחוזית, כיחד עם התשריט המצורף אליה הופקדה במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה חוף הכרמל שבעין הכרמל וכל המעונין רשאי לעיין בה ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כ"ח בסיון התשמ"ז
22.6.1987

י. דשא, יו"ר הועדה המחוזית המשותפת לתוכניות איחוד וחלוקה בקרקע חקלאית למחוזות ירושלים, המרכז, חיפה והצפון

מה ● מתי ● היכן

טלוויזיה

09.00 טלטקסט — עד כאן — חדשות 09.05 שעת כושר 09.15 פרפר נחמד — בקיץ 09.40 הלב — פרק 4: מרקו בועט על אבא 10.05 הרפתקאות באי הבגים — פרק ג' — רבים מתושבי האי מתנגדים להקמת מכרה החול, והם מכנסים אסיפה לדיון בעניין, ג'ק ברידיי רוצה להוליכם שולל ומנסה למנוע הגעתו של מומחה לשימור הסביבה לאסיפה 10.30 צבע בנחל — שידור חוזר של הפרק הראשון 10.55 מגע 1.2.1 — שידור חוזר של הפרק הראשון 11.25 בארי נורמן בכדורווד — בארי נורמן מהבי.בי.סי מגיש סרט דוקומנטארי על ברודווי 14.00 טלטקסט — עד כאן — חדשות 14.05 היום שבו השתנה היקום — סדרה דוקומנטרית חדשה בת 10 פרקים בהנחיית ג'יימס בורק. הסדרה מנסה לברר את התזה לפיה האדם המודרני הוא תוצר של הידע שלו, ומכאן שהשקפת העולם משתנה בכל פעם שיש שינוי או גילוי חדש בעולם הסובב אותנו. הפרק הראשון הוא מבוא לסדרה וסוקר את הנושאים אשר ידונו במהלכה 15.00 רכבת ההפתעות 15.20 גברת פלפלת — משפחת העכברונים 15.40 מאתיים שניות למועצת הירקות 15.55 רחוב סומסום 16.25 ילדת הפלא — פרק 8: הבריון — „ג'ימי רוצה להיבחר כנשיא מועדון „חמשת האמיצים" אך ארני הבריון מנסה להשתלט על החבורה ולגבות דמי חסות. את המצב, כרגיל, מצילה ויקי, ילדת הפלא 17.00 ערב חדש — מנחה: דן מרגלית 17.30 טניס — אליפות ווימבלדון 1987 שידור ישיר של גמר משחקי יחידים (נשים) 18.30 קיצור החדשות (ערבית) 18.32 כתרנו לך — מבחר שירים וריקודים (ערבית) 19.00 יומן השבוע (ערבית) 20.00 כותרות מבט 20.02 „עד פוס" — מגזין לפום ולבידור 20.30 „תביעות קטנות" תכנית דו־שבועית, הדנה בתביעות קטנות, בסכומי כסף שאינם עולים על 3000 שקלים. השופט לשעבר דן כהן הוא הבורר באולפן, ופסיקתו מחייבת את הצדדים. טיעוני הצדדים מועלים במקורם בפעם הראשונה באולפן „תביעות קטנות" 21.00 מבט לחדשות 21.30 תשדירי שירות 21.35 „לקראת שידור" 21.50 „כושלת" — הפרק ה־48 22.40 „מצב הרוח" — מגזין דו שבועי לענייני תרבות ואמנות. בתכנית משולבים מופעים, ראיונות ושיחות בתחומים למיניהם. מנחה: ירון לונדון 23.30 גבול הדמדומים — סיפור א' עוור המורה. 00.00 פסוקו של יום חדשות הלילה 19.00 שמיניות (ערוץ 2) 20.00 מבט שני — ילדי תימן (ערוץ 2) 21.00 פוס 2 — ערוץ 2.

רדיו

קול המוסיקה

06.02 „צלילי בוקר". 07.09 „בהאזנה נינוחה" 08.00 „קונצרט בוקר" — בטהובן: קונצ'רטו מס' 1 לפסנתר ולתזמורת; היידן: סימפוניה מס' 45; הנדל: העליז, העצוב והמהורהר. 11.57 „פינת השיר" — משירי יעקב שטיינברג. 12.00 „אמנים באולפן" 13.05 „בהאזנה נינוחה" — באך: פנטסיה כרומטית ופוגה; מוצארט: חמישייה בלה מז'ור לקלרנית ולכלי קשת; שופן: מבחר נוקטורנים; דביסי: סונטה לחליל, ויולה ונבל. בן חיים: „בין הדסים". מחזור שירים. 15.00 „מוסיקה כאן ועכשיו" — יוסף קמינסקי: פתיחה סימפונית; אבל אוליה: „געגועים לשלום"; רוברט היל לואיס: קונצ'רטו לתזמורת קאמרית. 15.48 „מוסיקה ליום ראשון" — הקלטה מכנסיית הורמציון 25.5.87 י.ס. באך — יוהנס פסיון. 18.06 „החידון המוסיקלי" — (ש"ח). 19.00 „מוסיקה קלאסית קלה". 20.05 „אינטרלוד" — רצף מוסיקלי. 20.27 „פינת השיר". 20.30 „הקונצרט הקאמרי השבועי" — מהקלטות פסטיבל ישראל, רסיטל היינריך שיף (צ'לו) 11.6.87 ארי ברטנצ'לי (פסנתר) — באך: סויטה מס' 3 ברה מז'ור רי"ב 1009; שוסטקוביץ': סונטה לצ'לו ולפסנתר; בראהמס: סונטה מס' 1 במי מינור לצ'לו ולפסנתר; מרטינו: וריאציות על נושא של רוסיני. 22.30 „מן המקורות" — נגינת הקאיאקום במוסיקה המסורתית של קוריאה. 23.00 „מחזורי יצירות" — ברהמס: הסונאטות.

רשת א'

07.30 „רדיוקל". 08.05 „חוגה" — עם בני הגדל. 09.05 „טלרדיו" — שיחות מידע למאזינים. 10.05 „שירקוד" — מחולות ושירים משלנו — „מחולות ישראליים": שירים ישראליים ולימוד שיר. 11.05 „טובי בוקר". 12.05 „מעורב ירושלמי" — עם חופני כהן. 13.00 חדשות ותכנית באנגלית. 14.05 חדשות ותכנית בצרפתית. 13.30 „בראש צעיר" — מגזין יומי לילדים ולבני נוער. 15.00 „צבעי הקשת" — „שירי ארץ־ישראל". 15.30 „האוניברסיטה הפתוחה". 16.05 „רדיו־עשור" — מגזין נוער. 17.10 „שירי עמים". 18.05 „מנחת ערב". 18.55 „לחקלאי" — שרות ידיעות יומי. 19.10 תכנית דת. 19.30 שירותים לעולים. 22.05 „תפוח ועץ" — תכנית על הקשר בין הורים לילדיהם; עורכת ומנחה: רבקה מיכאלי. יועץ לתכנית: ד"ר עמנואל רביב — פסיכולוג חינוכי־קליני; הפעם: „שעמום בחופשה" — על ילדים משתעממים.

רשת ב'

07.00 „הבוקר הזה". 08.05 „בראש צעיר" — תכנית לילדים בחופשה. 09.05 „כוכבת הבוקר" — פני לי. 10.05 „כל צבעי הקשת" — מגזין יומי. 12.10 „אלף־אלף ב'ביה" עם אהוד מנור. 13.05 „בחצי היום" — חדשות ומזמורים. 14.05 „לראות או לא לראות" — זמן חדשות לתרבות ולאמנות. 14.30 „כח צדק" — הוד והומור. 15.05 „רגעי קסם". 16.05 „תוצרת הארץ" — תכנית „בבקשתך" לשירים עבריים. 16.55 „קראתי ספר" — קוראים ממליצים. 17.05 „זמן כלכלה". 17.30 על מספרים ואנשים — מגזין המשק והחברה. 18.05 „מסיבת עיתונאים" — עורך ומנחה: יצחק גולן. 18.45 היום בספורט. 19.00 „היום הזה". 19.35 „עם ישראל" — מוסף לעניינים יהודיים בעולם. 20.05 „אומר השבוע" — פיוטים ופרקי חזנות מסורתיים. 22.05 „בינינו לבין עצמנו" — שיחות עם מאזינים בשידור חי — מנחה: אלכס טימור. 00.15 „להאחז בחלום" — שירים לסיום של יום.

גלי צה"ל

06.05 אוניברסיטה משודרת — הגאולוגיה של ארץ־ישראל — מאובנים. מרצה: פרופ' עקיבא פלכסר. 06.30 „פוקחים עין" — החדשות הראשונות של היום. 07.07 שבע אפס שבע — עם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל. 09.05 „פתח" — אורלי יניב ורוני לנץ מארחים. 11.05 „בכוון לעכשיו" — עם רפי רשף. 13.05 „אחר אחר" — להיטים עבריים. 14.05 „יום יום רג" — עם אלי ישראלי ואדו טל. 16.05 „ארבע אחרי הצהריים" — שירים עבריים. 16.54 באופן מילולי — פינתו של אבשלום קור. 17.00 „ערב טוב ישראל". 18.05 „שעה קלה על כלכלה" — עם שמואל נחושתן. 18.45 „משולש" — עימות יומי בענייני השעה. 19.05 „לקראת גיוס" — שאלות ותשובות בשידור חי למתגייסים לצה"ל. תכנית ראשונה בסדרה בה יתארח שר הבטחון מר יצחק רבין ויענה על שאלות תלמידים לפני גיוסם. התכנית תשודר מבית־הספר התיכון עירוני ה' בת"א. מנחה: נחמן שי. 20.05 „עושים מרינה" — עורך ומגיש: דודו דיין (ש"ח). 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת — הגאולוגיה של ארץ־ישראל (ש"ח). 22.05 „על הדבש ועל העוקץ". 23.05 „עשרים וארבע, היום שהיה" — עם ירון וילנסקי. 23.55 „שיחת חצות" — עם העיתונאי סיטר אלן פרוסט. 00.05 ציפורי לילה משוחחות — עם דודו טופז. 02.05 לא רוצים לישון. 05.05 צלילי בוקר. שידורי צה"ל 19.2: 05 „רדיו רדיו" — עם יואב קוטנר. 20.05 „סבבבבססס" — אינפורמציה, רש"ם, משחקי רדיו ומוסיקה. 22.05 „מסע הקסם המיסתורי" (ש"ח). 23.05 „קול הג'אז הזה".

רשת ג'

06.04 „בחזרה לאוזר" — להיטים ותיזירים. 07.07 „עיר בבוקר בוקר" — שירים עבריים. 08.05 „בא לי" — עם נחום פרי. 10.05 „שיחה" — שעה של ביטלס. 11.05 „בצל" — עם יקיר אביב. 13.05 „כל טוב" — פזמונים ומערכונים. 14.06 „בטןגב" — עם שוש עטרי. 16.05 „מוסיקה לעניין". 17.05 „מיקסים" — עם מיכל שאולי. 18.04 „מצעד הפזמונים הלועזיים". 21.05 „אדום עתיק" — שירים שלא נס ליחם — עם מיכל שאולי. 23.05 „מסביב לחצות" — עם יוסי כיאס.

קולנוע

תל־אביב

9.30 .7.15 .4.30
אבתרי: נשק קטלני 9.40 .7.15 .5
אורלי: ילדים חורגים לאלוהים 9.30 .7.15 .5
בן־יהודה: פייבל החולם האמריקאי 9.30 .7.15 .5
גת: בלוז לחופש הגדול 9.15 .6.15 .3.15
גורדון: זהב רכוב 9.30 .7.00
דקל: קרוקודיל דנדי 9.30 .7.15 .5
דרייב אין: המוטבל בטיטו 7.30
הוד: המוטבל בטיטו 9.30 .7.15 .5
לימור חדש: פלאטון 9.30 .7.15 .4.30
מוזיאון ת"א: מותו של סוכן 9.30 .7.30
סינמה 1: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.30 .7.15 .5
סינמה 2: מעבר לשיא 9.30 .7.15 .5
פאר: לא שם זין 9.30 .7.30 .5
פאריס: בטי בלו 9.30 .7.15 .2 .12
מציצים 23.00
רב־חן:
חן 1: בי"ס למשמר אורחי 9.30 .7.30 .5
חן 2: חנות קטנה ומטריפה 9.45 .7.25 .5
חן 3: אני והחברה 9.45 .7.40 .5
חן 4: סיפור מהחיים 9.45 .7.40 .5 .2 .11
חן 5: אל תקרא לי לבן 9.45 .7.40 .5 .2 .11
שחף: ימי הרדיו 9.30 .7.00 .4.30
תל־אביב: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.30 .7.15 .5
תכלת: החנות מעבר לפינה 9.35 .7.00 .4.30

רמת־גן

אואזיס: נשק קטלני 9.30 .6.40 .4
לילי: לא שם זין 9.30 .7.15
ארמון: בי"ס למשמר אורחי 9.45 .7.30 .5
רב־גן:
גן 1: קרוקודיל דנדי 9.40 .7.20 .5
גן 2: משהו פראי 9.40 .7.20 .5
גן 3: אני והחברה 9.40 .7.30 .5
גן 4: ימי הרדיו 9.15 .6.15

ירושלים

אוריון: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.30 .7.15 .4.30
אורנע: נשק קטלני 9.15 .4.30
בית אגרון:
נילס אולגרסון 16.30
ירח של נייר 18.00
מונטי פייטון [illegible] 20.00
ילדה יפה 21.45
שבלול 24.00
כפיר: שם הורד 9.30 .7.00 .4.00
אורגיל: קטיפה כחולה 9.15 .7 .4.30
מיטשל: לא שם זין 9.00 .7.00
סמדר: קריאת העורב 9.30 .7.00
רביה: סגור לרגל שיפוצים
אוריין
איר 1: לר גבולית 9 .6.30 .4
איר 3: נרדפי החוק 9.00 .7.00 .4.30
איר 4: בטי בלו 9.00 .4.30
איר 5: ללא רחמים 9.00 .7.00 .4.10
ערן: המוטבל בטיטו 9.00 .7.00 .4.10
תיאטרון ירושלים: [illegible] 21.45 .18.45

חיפה

אורה: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.15 .7.00 .4.30
חן: בי"ס למשמר אורחי 9.00 .6.45 .4.30
עצמון 1: ימי הרדיו 9.15 .7.00 .4.30
עצמון 2: המוטבל בטיטו 9.30 .7.15 .4.45
עצמון 3: ילדים חורגים לאלוהים 9.15 .7.00 .4.30
פאר: נשק קטלני 9.15 .7.00 .4.30
רון: הברברים 9.00 .6.30 .4
אמפי: מעבר לשיא 9.15 .7.00 .4.30
אורלי: שם הורד 9.15 .6.45
קרן אור המתיחדים: לא שם זין 9.15 .7.00

נתניה

שרון: אנשי הפח 9.15 .7 .5
סטודיו: בלוז לחופש הגדול 9.15 .7 .5

חולון

סביון: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.30 .7.15 .5
מגדל: חנות קטנה ומטריפה 9.00 .6.00
ארמון: לא שם זין 9.30 .7.30 .5

בת־ים

עצמאות: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.30 .7.15 .5

הרצליה

חיכל: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.10 .7.15 .5.00
מלון דניאל — האודיטוריום:
סושע מוכבל וילדה קטנה 21.30 .19.15

באר־שבע

חן: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.10 .7.30 .4.30

פתח־תקוה

היכל 1: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.10 .7.15 .5
היכל 2: המוטבל בטיטו 9.30 .7.15 .5
היכל 3: ימי הרדיו 9.30 .7.15 .5

עפולה

מוסיאון: המוטבל בטיטו 8.30

רעננה

אורות: קווטרמן 9.00 .7 .4.30

גבעתיים

הדר: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.30 .7.15 .4.30

ראשון־לציון

רון 1: אסקימו לימון — אהבה צעירה 9.30 .7.15 .4.30
רון 2: המוטבל בטיטו 9.10 .7.15 .4.30

כפר־סבא

בית בייל: יהושע יהושע 10.00 .8.00

תיאטרון

הבימה
התיאטרון הלאומי
הערב יום א', 5.7
בדרך לברודווי: 20.30
החווה: 20.30

צוותא
לתרבות מתקדמת
יום א' 5.7 בשעה 21.00
חלום ליל קיץ
בשעה 16.30
„מאיוב עד בראשית"
עם פרופ' ישעיהו ליבוביץ

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
גני בת־ים — הנביאים 1.

חולון
קופ"ח עין יהב, מכבי — שנקר 34.

ירושלים
רמות אלון — ש. מבחרי רמות.

נתניה
קופ"ח לאומית — סמילנסקי 9.

פתח־תקוה
הירקון — כצנלסון 24.

רמת־גן
רמת יצחק — דרך ירושלים 96.

תל־אביב
לב העיר — אחד העם 69.
קופ"ח כללית — אמסטרדם 7.

חיפה
יבנה — אבן סינא 7.

רחובות
כללית — בני משה.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז
● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר — כל המחלקות — כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה — כל המחלקות — כל השבוע.
● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב — בימים ב', ד', ו' — כירורגיה ופנימית. ילדים — כל השבוע.
● בית החולים איכילוב, תל־אביב — בימים א', ג', ה', שבת — כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון — כל המחלקות — כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא — כל המחלקות — כל השבוע.

נתניה
● בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים — כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים
הדסה ע"כ — ילדים, אורטופדיה, עיניים, א.א.ג.
שערי צדק — פנימית נשים
ביקור חולים — כירורגיה

מוקד קופ"ח כללית
המוקד ימסור מידע טלפוני בימים א'—ה' בין 08.00—20.00, בימי ו': 08.00—14.00. טלפונים: 03־433500, 03־433500.

„ער בירד" — אוזן קשבת בטלפון לילד ולנוער — קו לנוער במצוקה. ירושלים — 02־243558; ת"א — 226037 (24 שעות); חיפה — 04־329488 (11.00—20.00); גליל מערבי — 04־922222.

קו פתוח להורים במצוקה בימי ב' ו־ה' — טל. 222732.

„קו פתוח" — אוזן קשבת לילדים ובני־נוער 03־221680 (24 שעות)

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל
בתל־אביב — בימים א'—ה' בין השעות: 21.00—23.00, בלילות שבת ובערבי חג בין השעות: 18.00—24.00, בשבתות ובחגים בין השעות: 15.00—21.00.
הכתובת: רח' בר־כוכבא 49. טל' 284649.
בחיפה: רחוב הנמל 26, קומה ב'. טל: 523166. פתוחה מדי יום ביומו, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה
המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 9.00—24.00. אחרי חצות בתאום טלפוני בלבד.
דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד המעבירה) קומה א'. טל: 294869, 03־285622.

מרכז סיוע לקורבנות אונס
לרעננה ואזור השרון. טל' 052־32432 בימים א'—ה' בשעות 17.00—21.00.

עזרה ראשונה נפשית
ער"ן ירושלים — טל' 02־227171.
ער"ן תל־אביב — טל' 03־5461111.
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03־261113.
ער"ן חיפה — טל' 04־672222.
ער"ן באר־שבע — טל' 057־418111.
ער"ן נתניה — טל' 053־35316.

סילוק מיטרדים
מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101. רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 781111. לוד/רמלה — 101, טל' 08־231022. עפולה — 101. נלסון — 065־93334. טבעון — 101. נהריה — טל' 04־923333. בת־ים — טל' 5511111. באר־שבע — טל' 057־74767.

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת — טל' 100. אילת — 2444. חדרה — 22444.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'—ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30

מחיפה לבני־ברק וירושלים:
א'—ה': 7.00

מתל־אביב לחיפה:
בימים א'—ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00.

מתל־אביב לנהריה:
בימים א'—ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00.

מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב:
בימים א'—ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.30.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.10, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30.

מנהריה לחיפה ותל־אביב:
בימים א'—ה': 6.30, 9.05, 10.40, 14.35, 16.33, 18.38.
בימי ו' וערבי חג: 9.05, 10.35.

* הרכבת תופעל בימי א' בשבוע ויום אחרי חג בלבד.

טלקס

● מי השתייה בגליל המערבי בסכנת זיהום

מי השתיה בגליל המערבי בסכנת זיהום בשל פינוי השפכים של מספר כפרים לבורות ספיגה שאינם מתפקדים כראוי. מדובר בכמות שפכים המגיעה ל־200 מ"ק מדי יום.

על סכנה זו מתריע האיגוד לשמירת איכות הסביבה בגליל המערבי בעקבות בדיקה שערך בכפרים מכר, גדיידה, אבו־סנן, כפר יאסיף וירכה.

ראש המועצה גוליס, סאלח טריף, פנה לפני כמה שבועות אל שרת הבריאות וביקש את התערבותה בציינו, כי מי הביוב של הכפר ירקה מוזרמים לבריכה הממוקמת כק"מ אחד ממעיין של חברת "מקורות", המספקת מי שתייה לכ־30 אלף תושבים מהכפרים באזור.

האיגוד לשמירת איכות הסביבה בגליל המערבי מציין, כי גם שפכי מעלות מזהמים את נחל הגעתון ומסכנים את איכות מי השתייה.

יהודה צור

● מסורב העלייה ד"ר שכטמן הגיע לארץ

מסורב העלייה ד"ר יצחק שכטמן בן 27 הגיע אתמול לישראל לאחר שקיבל היתר יציאה מבריה"מ בשבוע שעבר.

ד"ר שכטמן, שאומץ על ידי קיבוץ גבע, אמור לשהות בקיבוץ מספר ימים.

הקשר עם הקיבוץ נוצר לפני שנתיים, כאשר חברת הקיבוץ רינה פורסטברג שהתה ביריד הספרים הבינלאומי במוסקבה. רינה, מייסדת "להקת הגבעתרון", סיפרה, כי שכטמן הגיע אליה כמעט בכל יום מימי היריד ושוחח עימה על שירי רחל ונושאים נוספים ומאז נשמר ביניהם קשר מכתבים.

לכתבנו נודע כי לד"ר שכטמן כבר הוצעו מספר הצעות עבודה בבתי־חולים בצפון.

שלמה גלזר

● עצים נדירים נתגלו בחמת גדר

עצים נדירים מסוג "מורינגה" נתגלו באחרונה באיזור חמת גדר. העצים זוהו ע"י אלון כהן, מרכז המידע הבוטני של החברה להגנת הטבע, ששהה באיזור בתקופת מילואים.

מפתיעה בגילוי 15 העצים היא העובדה, כי איש לא שם לב אליהם במשך 20 השנים האחרונות.

עצי "המורינגה" גדלים בארץ רק באזור ים המלח, אילת והנגב הצפוני.

שלמה גלזר

הועדה המקומית לתכנון ולבנייה של
נהריה
הודעה
על פי סעיף 149 (2) (1) לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 (2) (1) לחוק התכנון והבנייה הנ"ל, כי הוגשה בקשה לועדה המקומית לתכנון ולבנייה של נהריה, למתן הקלה בי' בקו בנין דהיינו הרחבת מגורים קיימים בקו בנין של 2.83 מ' במקום 3.0 מ' המותרים. בהמשך לקו בנין הקיים בצד הצפוני של החלקה. שעל החלקה: 81 בגוש: 18207 רחוב חבצלת החוף 5 נהריה.

את התכנית אפשר לראות במשרדי הועדה המקומית בעיריית נהריה.

לכל מי שיש התנגדות, יוכל להגישה תוך 15 יום מיום פרסום הודעה זו.

ח. לבב
יו"ר הועדה (משנה) המקומית לתכנון ולבנייה נהריה

2 נאשמים בתקיפת ערבים — למעצר עד תום משפטם

השופטת: התנכלות לערבים כדי לסלקם מהשכונה היא תופעה חמורה ● נאשמת שלישית בפרשת התקיפה ברמת־עמידר שוחררה בתנאי ערבות קשים

"התארגנות תושבים כדי להתנכל לביתם של ערבים, על מנת לסלקם מהשכונה, היא תופעה חמורה בעלת השלכות חמורות" — אמרה שופטת השלום חיה חפץ ביום שישי בקשר לנאשמים יעקב עיני ויעקב ציפורי שנעצרו בפסק־דינה עד תום ההליכים.

דבורה יצחק, אף היא נאשמת בפרשה זו, שוחררה בתנאי ערבות קשים.

כל השלושה נאשמים בתקיפה חבלנית, תקיפה בנסיבות מחמירות, היזק בזדון והשגת גבול, בעת שתקפו את שלושת הערבים בשכונת רמת־עמידר והציתו את דירתם. השלושה ביצעו את המעשה יחד עם מספר קטינים, ביניהם בנה של דבורה יצחק, שגם נגדם הוגשו כתבי אישום ובקשות למעצר עד תום ההליכים.

שלושת הנאשמים כפרו באשמה המיוחסת להם והמציאו טענות אליבי. יעקב עיני טען כי היה בשעת המעשה בביתו בפתח־תקווה עם אשתו. יעקב ציפורי טען, שישן אותה עת בביתו, והתעורר לשמע צפירת ניידות המשטרה. דבורה יצחק טענה שהיתה בבית אחותה וחזרה כשאמרו לה שערבים הרגו את בנה.

השופטת חפץ אמרה, שלמרות שהשלושה זוהו בוודאות בזיהוי ספונטני על־ידי אחד המותקפים. את עיני הוא זיהה בעת שעבר במכונית בשכונה. את ציפורי הוא זיהה בוודאות פעם אחת בביתם של התוקפים ופעם שנייה בתחנת המשטרה. את דבורה, ששינתה את צבע שערה מבלונדיני לשחור, זיהה גם כן בתחנת המשטרה.

בהתייחסה לטענות האליבי השונות אמרה, שלאשתו של עיני יש אינטרס גמור לעמוד מאחוריו ושגירסתה של דבורה לא נתמכה על־ידי אחרים.

רקע גזעני

שני הנאשמים הם אנשים אלימים, שלא נגררו להשתלהבות יצרים חד־פעמית ומקרית, פסקה השופטת. היא ציינה שלחובת עיני עומדות ארבע הרשעות קודמות בגין אלימות, כשרק בינואר 1987 הוא נדון על תקיפה עם חבלה, ותלויים נגדו שלושה חודשי מאסר על תנאי. ציפורי הוא בעל עבר פלילי בגין עבירות רכוש ואלימות. הפעם העבירה היא על רקע גזעני, אמרה השופטת.

דבורה יצחק נטלה חלק לא מבוטל אם כי פחות משל עיני וציפורי באירוע, אמרה השופטת. היא הזכירה, שבנה הקטין של דבורה נעצר עד תום ההליכים. עם זאת ציינה, שאין חשש שדבורה תשוב ותבצע אותו מעשה. לפיכך היא הורתה לשחררה בערבות אך בתנאים מחמירים — אסור עליה להתקרב לביתו של אחד המתלוננים שעדיין מחזיק דירה בשכונה, עליה לשלם ערבות של 20,000 ש"ח ולהפקיד 2,000 ש"ח במזומן ולהתייצב פעמיים בשבוע בשעה קבועה במשטרת רמת־גן.

תושבי השכונה שנכחו באולם התמרמרו על החלטת השופטת. מפיהם נשמעו התבטאויות כגון: "הכל בגלל שהעיתונות הסיתה אותה", "היא אוהבת ערבים" ו"נראה מה היא היתה אומרת אם היו שמים לה שכן ערבי בדירה לידה בבניין".

(עתים)

תושב טייבה חשוד בנסיון חטיפת החייל בשבוע שעבר

מאת ניצה רימון,
כתבת "על המשמר"

תושב טייבה נעצר ביום ו' על־ידי משטרת מרחב השרון בחשוד בנסיון לחטוף את נשקו של החייל רועי זלצמן בצומת בית־ליד בשבוע שעבר ומעצרו הוארך בבית־המשפט השלום בנתניה ב־15 יום.

החשוד, ג'לאל מסרווה בן 21, הוא עבריין מוכר למשטרה.

בא־כוח המשטרה טען בבקשה להארכת מעצרו, כי על גופו של החשוד נמצאו סריטות ובדיקת המכון לרפואה משפטית העלתה כי הסריטות הן בנות שישה ימים. כן טען, כי במכונית שניסה החשוד לגנוב נמצאה סכין מסוג שברייה הדומה לסכין ששימשה את התוקפים. סכין דומה נתפסה על־ידי החייל במהלך מאבקו עם תוקפיו.

כזכור, היה לפני שבוע, נסיון לחטוף את נשקו של חייל בצומת בית־ליד. החייל עלה על טרמפ שהוצע לו ע"י שלושה צעירים ברכב סובארו, שנתגלה מאוחר יותר כגנוב.

שלושת התוקפים ניסו לדקור את החייל בסכינים ולחטוף את נשקו אולם החייל הצליח להימלט מן הרכב.

למשטרה שני כיווני חקירה, פלילי וחבלני.

מזכיר ביהמ"ש בבאר־שבע מואשם בקבלת שוחד מיני

מזכיר בית־המשפט המחוזי בבאר־שבע, יצחק טאוב (56), יואשם ב־18 עבירות שונות של בקשת שוחד והפרת אמונים.

טאוב יואשם כי דרש שוחד מיני מפקידות בתי־המשפט בנגב ומנשים שנזקקו לשירותי בתי המשפט, בתמורה לקידום בעבודת הפקידות ולזירוז הליכים משפטיים לנשים אחרות.

פרטים על האשמות נגד טאוב עולים מבקשה שהגיש פרקליט המדינה יונה בלטמן לנשיא בית המשפט העליון מאיר שמגר. פרקליט המדינה מבקש "מנשיא בית־המשפט העליון לאשר הגשת כתב־אישום נגד טאוב בבית־המשפט השלום ברמלה ולא בבית־המשפט בבאר שבע, מקום מגוריו של האיש, מאחר והיה בעל תפקיד בבתי־המשפט בנגב.

לבקשתו של פרקליט המדינה צורף כתב־אישום שהוכן נגד המזכיר הראשי של בית־המשפט המחוזי בבאר־שבע. כתב אישום זה יוגש לאחר שנשיא בית המשפט העליון יאשר העברת מקום הדיון מבאר שבע לרמלה.

בכתב־האישום נאמר, כי בשנים האחרונות נהג טאוב לחזר אחר פקידות במזכירויות בתי־המשפט השונים בנגב, שעליהם היה ממונה. טאוב נהג להזמינן לביתו, צילם אותן בתנוחות מגרות והציע להן הצעות בעלות אופי אינטימי. עם חלקן קיים גם יחסי מין. בכתב־האישום נאמר, כי ניצל את העובדה שהעובדות נתונות למרותו במסגרת עבודתן וקידומן תלוי בהמלצתו.

עוד נאמר בכתב־האישום, כי טאוב קיים יחסי מין עם 5 נשים שנזקקו לשירותי בתי־המשפט בנגב, בתמורה לזירוז הליכים משפטיים של נשים אלה.

ביתר הפרשיות בכתב האישום, מסופרים יחסיו עם ט.פ. גרושה, ר.ב. היתה פקידה בבית־המשפט המחוזי בבאר שבע, טאוב חיזר אחריה, הציע לה נישואים ואיפשר לה חריגות מסדרי משמעת מקובלים במסגרת עבודתה. לאחר שהתברר, כי יש לה חבר, הורה להפסיק לשלם לה שעות נוספות ושלח לה מכתבי התראה והעבירה לתפקיד אחר.

(עתים)

חוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965
הועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו
הודעה
למי סעיף 149

לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965 הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אשור לשמוש חורג ממגורים למשרד עורך דין לתקופה של 3 שנים בלבד לשם פינוי המקום ברחוב לכיש מס' 3 גוש 6952 חלקה 48 תיק בנין 309־003 בקשה מס' 7/87/2170 בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר/אשור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתבתו המדוייקת וטלפון. ההתנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

י. כספי, סגן ראש העירייה
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים — 3.7.87

	יחידה	בנקנוטים קניה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קניה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1			1.6687	1.6895	1.6773
דולר אמריקני	1	1.57	1.64	1.6000	1.6200	1.6083
מרק גרמני	1	0.86	0.90	0.8715	0.8823	0.8754
לירה סטרלינג	1	2.53	2.66	2.5800	2.6122	2.5967
פרנק צרפתי	1	0.25	0.27	0.2614	0.2647	0.2628
ין יפאני	100	1.06	1.11	1.0789	1.0924	1.0846
גילדן הולנדי	1	0.76	0.80	0.7731	0.7828	0.7775
פרנק שווייצרי	1	1.03	1.08	1.0478	1.0609	1.0522
כתר שבדי	1	0.25	0.26	0.2500	0.2531	0.2510
כתר נורווגי	1	0.23	0.25	0.2381	0.2411	0.2393
כתר דני	1	0.23	0.24	0.2299	0.2328	0.2312
מרק פיני	1	0.35	0.37	0.3586	0.3631	0.3606
דולר קנדי	1	1.18	1.24	1.2044	1.2194	1.2115
דולר אוסטרלי	1	1.11	1.19	1.1499	1.1642	1.1556
ראנד דר' אפריקני	1	0.47	0.79	0.7793	0.7890	0.7832
פרנק בלגי	10	0.41	0.43	0.4201	0.4253	0.4722
שילינג אוסטרי	10	1.22	1.28	1.2397	1.2551	1.2451
לירה איטלקית	1,000	1.18	1.26	1.2050	1.2200	1.2095

בפלילים

עורך־דין שהושעה חשוד בהמשך פעילותו

מאת יואב אביב, כתב "על המשמר"

עו"ד נג"כ גזווי מכפר רמה, המואשם בבית־המשפט המחוזי בחיפה בביצוע שורה של מעשי מירמה בעקבותיהם הושעה על־ידי לשכת עורכי־הדין מלשמש כעורך־דין, נעצר על־ידי משטרת מרחב חיפה כחשוד בהמשך פעילותו כעורך־דין לאחר השעייתו.

ביום ששי הובא עו"ד גזווי לבית־המשפט לאחר שנעצר על־ידי המשטרה. נציג המשטרה, רב־סמל בכיר ניסן צינלה, אמר לשופט חנוך שילוני, כי יומיים קודם לכן נשלחה השוטרת אושרה [illegible] בבגדים אזרחיים למשרדו של עו"ד גזווי. היא התחזתה ללקוחה וביקשה ממנו את שירותיו כעורך־דין. עו"ד גזווי יעץ לה בבעיה ונועצה בו כעורך־דין ולדברי נציג המשטרה יש בידי המשטרה הוכחה שהוא פעל כעורך־דין לאחר שרשיונו נשלל ממנו.

השופט חנוך שילוני לא ראה סיבה לעצור את החשוד מאחר והמשטרה לא הציגה בפניו תכנית חקירה מפורטת.

פוענח שוד התכשיטים ששוחזר ב"בשידור חוזר"

מאת זהבה מוזס, כתבת "על המשמר"

שוטרי היחידה המרכזית במרחב תל־אביב, הצליחו לפענח את שוד התכשיטים מתוך המכונית במתקן השטיפה בחולון.

תושב רמלה בן 30 נעצר כחשוד בשוד והתיק יועבר בקרוב לפרקליטות להכנת כתב־אישום.

ברשות החשוד, שהינו סוכן תכשיטים, נתפסו תכשיטים שזוהו בוודאות על־ידי קרבן השוד. חלק מהרכוש נתפס בכספת של בני משפחת החשוד. כן נתפסה מכונית שקנה החשוד מכספים שקיבל תמורת התכשיטים שנשדדו.

התכשיטים בשווי 70 אלף דולר נשדדו מרכבו של סוכן תכשיטים שהובא לשטיפה בתחנת־דלק בחולון. שוד התכשיטים שוחזר בתוכנית הטלוויזיה "בשידור חוזר".

שוד מזויין במלון "שלמה המלך" בנתניה

מאת ניצה רימון, כתבת "על המשמר"

שוד מזויין אירע ביום שישי לפנות בוקר במלון "המלך שלמה" בנתניה.

שלושה שודדים רעולי פנים ומזויינים בנשק חדרו למלון בשעה 4 לפנות בוקר, כפתו את פקיד הקבלה ולאחר נסיון לא מוצלח לפרוץ את כספת המלון הם הסתפקו בסכום של אלף שקל שמצאו בקופתו של פקיד הקבלה ונמלטו מן המקום.

העובדים שהגיעו בבוקר למלון גילו את הפקיד הכפות והזעיקו את המשטרה. משטרת נתניה פתחה בסריקות ובחקירה.

יצויין, כי לפני שבוע נערכה במלון "גולדר" בנתניה פגישה בין מנהלי בתי־המלון בעיר, אישי ביטחון ומפקדי משטרה במרחב השרון בנושא ריבוי הגניבות מבתי־המלון.

לצילה פז, המשפחה וקיבוץ אושה
אתכם באבלכם במות האם
ורד בלום
קיבוץ שובל

לתלמה, ערן ולמשפחה
משתתפים בצערכם
על מות האם
אהובה יעקובוביץ'
קיבוץ מענית

לתלמה יעקובוביץ
אתך באבלך הכבד
במות האם
אהובה ז"ל
מנחם רצון

ביום השנה לפטירתה של
לירון דאונוב
היקרה
נתייחד עם זכרה.
העליה לקבר ביום שלישי ה־7.7.87 בשעה 15.30
לאחר מכן דיון במועדון בית־אורי על הנושא "התמודדות עם ילד חולה בחינוך המשותף".
קיבוץ גן שמואל

פרס ההתנדבות הוענק בסוף השבוע ל־20 מתנדבים הפועלים במסגרות שונות בירושלים.
בתמונה: גרטרוד גולדשמיט, אדריכלית בת 89, הפועלת במסגרת "קשיש למען הקשיש" בשכונת בית הכרם, מקבלת את הפרס מידי אריה גרבר, מנהל המחלקה לרווחת המשפחה והקהילה בעיריית ירושלים.
(צילום: י. זקן – "מדיה")

אמש בפסטיבל הסרטים

מסטרויאני רוצה להיות טרזן

אמש תם פסטיבל הקולנוע הרביעי בירושלים, לאחר שבוע עמוס של הקרנות שגלשו גם ליום השבת, למרות מחאותיהם של החרדים. כוכב הקולנוע האיטלקי מרצ'לו מסטרויאני, הבמאי הפולני הנודע כז'ישטוף זנוסי והבמאי היוגוסלבי סטולה פופוב חתמו את גלריית האורחים היוקרתית שאיפיינו את הפסטיבל השנה.

מסטרויאני, שזהו ביקורו הראשון בישראל, אמר במסיבת עתונאים שהתקיימה ביום ו': "יש אין סוף פסטיבלים ואני לא הולך אליהם. אבל המשיכה והסקרנות לראות את ארצכם היא שהביאה אותי לכאן".

מסטרויאני ידוע בעולם בעיקר בזכות הופעותיו בסרטיו של פליני, עליו הוא מספר: "אנחנו חברים טובים. פליני אוהב לצחוק, ליהנות בעבודה. הוא לא אוהב שחקנים שסובלים".

על היותו סמל של גבריות בעיני מיליוני נשים בעולם אמר השחקן: "אף פעם לא הייתי מפתה. שיחקתי תפקידים של אינטלקטואל רגיש, הומוסקסואל ואפילו גבר בהריון. בסרטי תמיד סופיה לורן שולטת בי. אני חושב שנשים צריכות להיות מטורפות כדי לראות בי סמל מין. הייתי רוצה לגלם את טרזן, למה טרזן חייב להיות חזק וצעיר. למה לא זקן עם כרס?"

זהו גם ביקורו הראשון בארץ של הבמאי הפולני זנוסי. "חיכיתי 20 שנה כדי להיות יומיים בישראל" — אמר הבמאי שהוזמן לארץ כבר פעמיים לפסטיבלים הקודמים. "בזמנו לא הורשה לי לבוא. קיבלתי על כך הודעה ללא הסבר ממיניסטריון המשטרה" — הסביר הבמאי. סרטו של זנוסי "עוצמת הרשע" הוקרן בסוף השבוע. על הקולנוע הישראלי הוא אומר: "ראיתי סרטים ישראלים, בעיקר של חברת קנון. אבל התרשמתי במיוחד מהסרט 'מאחורי הסורגים' שהוא סרט חזק ומהמם".

הפסטיבל תם, אך כל המחמיצים יוכלו ליהנות מהקרנות חוזרות של מבחר סרטי הפסטיבל בסינימטקים של ירושלים ותל־אביב במשך השבוע.

יעל ישראל

חייקה גרוסמן: אין זכר לנרצחים בגיטו וילנה

ח"כ חייקה גרוסמן סיירה בשלושת הימים האחרונים במה שהיה במלחמת העולם השנייה גיטו וילנה ואתרים אחרים בוילנה בהם לחמו יהודים בנאצים. נלווה אל גרוסמן חבר סובייטי־יהודי שלחם יחד איתה בגיטו וילנה.

ח"כ גרוסמן ציינה, כי הבתים והסימטאות נותרו בגיטו כשהיו, אך אין במקום שום זכר, גם לא בשלט, לנרצחים ולמתגוננים היהודים.

במסגרת סיורה של גרוסמן בליטא, אותה היא עזבה לפני 45 שנה, ביקרה הח"כית גם בקובנה. יצויין, כי בגיטו וילנה קם הארגון הלוחם הראשון בגיטאות נגד הנאצים. גרוסמן היתה חברה בארגון זה. היום המקום הוא שכונת עוני למשפחות ליטאיות. בוילנה גרים היום בין 7000 ל־8000 יהודים.

גרוסמן נפגשה עם מורדי עליה. היא התעקשה גם לבקר באתרי השמדה של היהודים, כמו יער פונאר. היא ירדה שם לבור בו נרצחו כמאה אלף יהודים. ביער פונאר הוקם לפני כשנה "יד זכרון" לנרצחים. היום שוכנת במקום עיירה קטנה.

גרוסמן רואיינה על ידי הטלוויזיה הליטאית. היא נשאלה על עברה במקום. בתגובה הביעה מחאה על שבגיטו וילנה אין שום יד זכרון לנרצחים היהודים.

דו־קיום בין רבקה וריקוד חסידי

מאת ניצה רימון, כתבת "על המשמר"

[illegible]

גורמים משפטיים בכירים:

התערבות שמיר ופרץ בעניין נקש — עקיפת שלטון החוק

לבית־הדין הרבני אין שום סמכויות בנושא ההסגרה — קובעים אותם גורמים

מאת כתב "על המשמר" לענייני משפט

גורמים משפטיים בכירים הביעו אמש פליאה נוכח נסיונותיהם של אישים פוליטיים, כגון השר יצחק פרץ וח"כ חיים דרוקמן, לפעול בצרפת למניעת הסגרתו של וויליאם נקש.

לדברי אותם גורמים, מהווה התערבות זו ניסיון בוטה לעקוף את שלטון החוק במדינה. אחרי שכל הערכאות השיפוטיות קבעו שנקש הוא בר־הסגרה והשר שריר חתם על צו ההסגרה.

גורם משפטי בכיר הדגיש אמש, כי לראש הממשלה, יצחק שמיר והשר יצחק פרץ אין כל סמכות להתערב בהחלטתו של שר־המשפטים שריר להסגיר את נקש לצרפת. לדברי אותו גורם, חוק ההסגרה העניק לשר־המשפטים סמכות בלעדית להחליט על ביצוע צו ההסגרה. אחרי שבית־המשפט קבע שהאיש הוא בר־הסגרה. עתה, אחרי ששריר חתם על הצו, איש משרי הממשלה אינו רשאי להתערב ולשנות את החלטתו.

היום עומד עורך־דין רונלד רוט, בא־כוחו של נקש, לפנות רשמית לראש הממשלה ולבקש את התערבותו לעכב את הסגרתו של נקש עד לקבלת תשובה מנשיא צרפת, פרנסואה מיטראן ושעורך דין רוט ביקש ממנו להמיר את בקשת ההסגרה והעמדתו של נקש לדין בישראל.

חריש יעתור לבג"ץ

להערכת גורמים משפטיים, בית־הדין הרבני שהוציא בזמנו צו עיכוב יציאה מהארץ נגד נקש ולבקשת רעייתו רינה, לא יוכל להערים קשיים על הסגרתו. משום שהחוק קובע, כי רק בית־המשפט יכול להתערב בשיקול־דעתו של שר־המשפטים בנושא ההסגרה. לדברי אותם גורמים, לבית־הדין הרבני יש סמכויות בתחום ההלכה, כגון ענייני אישות, גירושין, נישואין וכדומה, אולם אין לו שום מעמד בנושא ההסגרה.

היועץ המשפטי לממשלה, יוסף חריש, יפנה, קרוב לוודאי, היום, אל בית־הדין הרבני ויבקש לבטל את צו עיכוב היציאה מהארץ שהוצא נגד נקש. אם בית־הדין ידחה את פנייתו, הוא יעתור בשם המדינה לבג"ץ.

"אגד" נקנס ב־15 אלף ש"ח על השבתת האוטובוסים

הקואופרטיב התחייב להימנע מעבירה דומה במשך שלוש שנים

מאת יוסף שמי, כתב "על המשמר" וסוכנויות עתי"ם

בית־המשפט לתעבורה הטיל ביום ו' קנס מירבי בסך 15 אלף ש"ח על קואופרטיב "אגד" בגין השבתת קווי האוטובוסים, בעקבות הרשעת הקואופרטיב בתביעה שהגיש נגדו שר־התחבורה.

בגזר־הדין אמר השופט ארבל, שבמקום להפעיל לחץ כחוק על הרשות, הופנה הלחץ אל הציבור, ונעשה על גבו ועל בשרו, כשהציבור הפך להיות בן־ערובה בידי הנאשם.

"שומה עלי להשית עונש משמעותי על הנאשם. טיב העונש וחומרתו הם פועל יוצא של טיב העבירה וחומרתה. עונש קל עלול לפגוע בתחושת הצדק של הציבור וכהשפעת הרתעה של עוברי עבירה בכוח. ענישה משמעותית, ענישה הולמת, עשויה להחזיר לציבור אולי חלק מן האימון אשר אבד לו, אמון בחוקי המדינה ובמערכת האכיפה", אמר השופט.

בנמקו את גזר הדין, ציין השופט: "סברתי כי השבתת כל קו וקו בכל אחד מהתאריכים הינה מעשה עבירה כשלעצמו — ובגין כל מעשה ומעשה להשית את הקנס המירבי על הנאשם. זהו העונש היאה לו, עונש כספי רב ועצום (וזאת בהעדר אפשרות להשית סוגי עונש אחרים על אגודה שיתופית). אולם יודע אני כי קופת הציבור, קריא — אני ואתה — נישא בקנס, על כן אסתפק בראייה כוללת על השבתת התחבורה כמעשה אחד".

בהסתמך על שיקולים אלה גזר השופט ארבל על "אגד" את הקנס המירבי של 15,000 ש"ח. כן חייב את "אגד" להימנע מעבירה למשך שלוש שנים. אם יעבור "אגד" עבירה זו, יהיה כל אוטובוס מושבת וכל קו כמעשה עבירה בנפרד.

יו"ר מזכירות "אגד", שלמה לוין, חתם על התחייבות שלא לשבש את תנועת האוטובוסים במשך שלוש שנים.

אוניברסיטת חיפה חוייבה להכיר בשכר לימוד ש"התיישן"

מאת קולי מגדיל,
כתב "על המשמר"

הנהלת אוניברסיטת חיפה חוייבה להכיר בתשלומי שכר לימוד ששילם סטודנט לתואר שני לפני שנים אחדות ולא לדרוש ממנו לשלם שנית את מלוא הסכום. כך פסק בשבוע שעבר פרופ' רפאל ארצי, המשמש כנציב קבילות הסטודנטים באוניברסיטת חיפה. שזה לו המקרה הראשון בו הוא דן.

הסטודנט, הנושא את שנתו השלישית לתואר שני, בחוג מדע המדינה, טען, כי החל ללמוד לתואר שני לפני מספר שנים ואז שילם את מלוא שכר הלימוד עבור שתי שנות הלימוד לתואר מוסמך. עתה, טען סטודנט, עליו לשלם רק רבע מגובה שכר הלימוד, כמקובל לגבי סטודנטים אשר לא סיימו את לימודיהם לתואר שני בפרק זמן של שנתיים. אולם מדור שכר הלימוד של האוניברסיטה, סירב להיענות לבקשתו ודרש ממנו לשלם את מלוא שכר הלימוד בשנית, בנימוק שהסטודנט שילם את שכר הלימוד לפני מספר שנים ועל כן הוא אינו בר־תוקף עוד.

המקרה הובא לידיעתו של נציב קבילות הסטודנטים, פרופ' רפאל ארצי, שמונה אך לפני כחודש לתפקיד. בפסיקתו קבע פרופ' ארצי, כי הסטודנט צודק ואסר על מדור שכר הלימוד של אוניברסיטת חיפה לגבות מהסטודנט תשלום מעבר למקובל לגבי תלמידים לתואר שני הממשיכים בלימודיהם מעל שנתיים.

112 אלף ש"ח - גרעון פסטיבל הילדים של תיאטרון חיפה

מאת קובי מנדל,
כתב "על המשמר"

ביקורת נוקבת הושמעה בסוף השבוע בדיון בוועדת הכספים של עיריית חיפה על דרך ניהול הצגות הילדים שארגן תיאטרון חיפה בחג הפסח האחרון.

לוועדת הכספים בראשותו של ראש עיריית חיפה, אריה גוראל, אשר דנה בגרעון התקציבי של הפסטיבל, התברר, כי הוא מסתכם ב־112 אלף ש"ח.

גזבר העירייה, גדי צדינסקי, הסביר, כי מדובר במחסור ולא בגרעון, משום שההוצאות לא עלו על המתוכנן, אלא שההכנסות לא היו כפי שציפו.

מנכ"ל תיאטרון חיפה, נעם סמל, הבהיר, כי הסיבה להכנסות המועטות היא מכירת הכרטיסים כמנויים משולבים מעל המצופה. על־פי התכנון היו אמורים להימכר כ־50 אחוז מסך כל הכרטיסים ככרטיסים משולבים במחירים מופחתים, אולם בפועל נמכרו כ־80 אחוז מכלל הכרטיסים ככרטיסים משולבים. נוסף על כך טען המנכ"ל, קיבל התיאטרון ממשרד־החינוך פחות כספי ממה שהובטח.

במסגרת הפסטיבל נמכרו 45 אלף כרטיסים ותקציבו עמד על 440 אלף ש"ח.

חברי ועדת הכספים של עיריית חיפה השמיעו ביקורת נוקבת על דרך ניהול הפסטיבל אולם שיבחו את ההצגות עצמן והחליטו פה אחד לכסות את הגרעון התקציבי של תיאטרון חיפה.

מזג אוויר

הטמפרטורות: ירושלים 16־25, רמת הגולן 17־27, צפת 16־25, חיפה 22־28, טבריה 20־34, נצרת 18־28, עפולה 19־30, שומרון 18־28, תל־אביב 21־28, לוד 19־29, יריחו 22־35, עזה 21־28, באר־שבע 17־31, אילת 24־38. (עתים)

הסנה חברה ישראלית לביטוח בע"מ

הודעה

לכל בעלי המניות של החברה על קיום אסיפה רגילה

ניתנת בזה הודעה כי האסיפה הרגילה של הסנה חברה ישראלית לביטוח בע"מ תתקיים במשרדה הרשום של החברה ברח' אלנבי 115 תל־אביב ביום ראשון 26 ביולי 1987 בשעה 09.00 לפני הצהרים לצורך העניינים שיועלו על סדר היום:

א. קבלת דין וחשבון ההנהלה.
ב. אישור הדו"חות הכספיים ליום 31.12.86.
ג. אישור המלצת מועצת המנהלים להקצות לחברת העובדים מניות רגילות בנות 1 ש"ח ע.נ. שתירשמנה למסחר בבורסה.
ד. בחירת מנהלים.
ה. מינוי רואי חשבון וקביעת שכרם.
ו. שונות.

אם תוך מחצית השעה מן המועד שנקבע לאסיפה לא יהיה מנין חוקי תידחה האסיפה לאותו יום בשבוע שלאחר מכן, דהיינו ליום ראשון 2 באוגוסט 1987 בשעה 09.00 במשרד הרשום של החברה ברח' אלנבי 115, תל־אביב.

באסיפה זו יספיק המנין החוקי המוקטן הקבוע בתקנות ההתאגדות.
למקרה של אסיפה נדחית יש לראות בהודעה זו גם הודעה על אסיפה נדחית.

בשם מועצת המנהלים
בנימין אדר, עו"ד
מזכיר החברה

תל־אביב, 5.7.87

הערה:
על פי תקנות ההתאגדות של החברה חבר רשאי להצביע באופן אישי או ע"י בא כח להצבעה. את יפוי הכח כשהוא חתום יש להפקיד במשרד הרשום של החברה לא פחות מארבעים ושמונה שעות לפני מועד שנקבע לקיום האסיפה. חבר שהוא תאגיד רשאי להצביע ע"י נציג או ע"י בא כוחו להצבעה ובלבד שיפקיד את יפוי הכח בכל עת לפני המועד לקיום האסיפה.

הסנה